

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

សៀវភៅណែនាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀន

ឧបករណ៍

ស្នាក់នៅ ស

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

លេខ: ៤៩៣ អយក.បប

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៦

ជម្រាបជូន

លោក លោកស្រីប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡារាជធានី ខេត្ត

កម្មវត្ថុ ៖ ការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រ។

សេចក្តីដូចមានចែងក្នុងកម្មវត្ថុខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបលោក លោកស្រីថា ក្រសួងអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា និងវិទ្យាសាស្ត្រថ្នាក់ទី៧ ទី៨ និងទី៩ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀននិងរៀននៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ។

ដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព លោក លោកស្រីត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ប្រើប្រាស់ឯកសារនេះក្នុងគោលបំណង៖

- ១- បណ្តុះបណ្តាលគុណសិស្សនៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ
- ២- បង្រៀនសិស្សានុសិស្សនៅតាមសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ
- ៣- ធ្វើវិក្រឹតការគ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិដើម្បីមានសមត្ថភាពក្នុងការបង្រៀន។

ក្រសួងសង្ឃឹមថា លោក លោកស្រីនឹងខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ និងប្រើប្រាស់ឯកសារនេះឱ្យអស់លទ្ធភាព ដើម្បីពង្រឹងគុណភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន សំដៅប្រែក្លាយគ្រូបង្រៀន និង សិស្សានុសិស្សឱ្យក្លាយជាអ្នកបង្រៀនល្អ និងរៀនល្អ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

- ចម្លងជូន**
- សាលារាជធានី ខេត្ត "ដើម្បីសូមជ្រាបជាព័ត៌មាន "
  - អង្គភាពពាក់ព័ន្ធក្រោមឱវាទក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា " ដើម្បីជាព័ត៌មាន "
  - មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគរាជធានី ខេត្ត " ដើម្បីអនុវត្ត "
  - កាលប្បវត្តិ
  - ឯកសារ: នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និង វិក្រឹតការ

បណ្ឌិត ហង់ ជួន ណារ៉ុន

មាតិកា

ល.រ	អត្ថបទ	ទំព័រ
1	សេចក្តីណែនាំ	i
2	មាតិកា	ii
3	គណៈកម្មការ	iii
4	តារាងខួបនៃធាតុគីមី	2-37
5	លក្ខណៈធាតុតាមក្រុម	38-50
6	កាបូន	52-66
7	អុកស៊ីសែន	67-84
8	អុកស៊ីត	86-97
9	អាស៊ីត.....	98-111
10	បាស	112-126
11	អំបិល	127-143

គណៈកម្មការសម្របសម្រួល

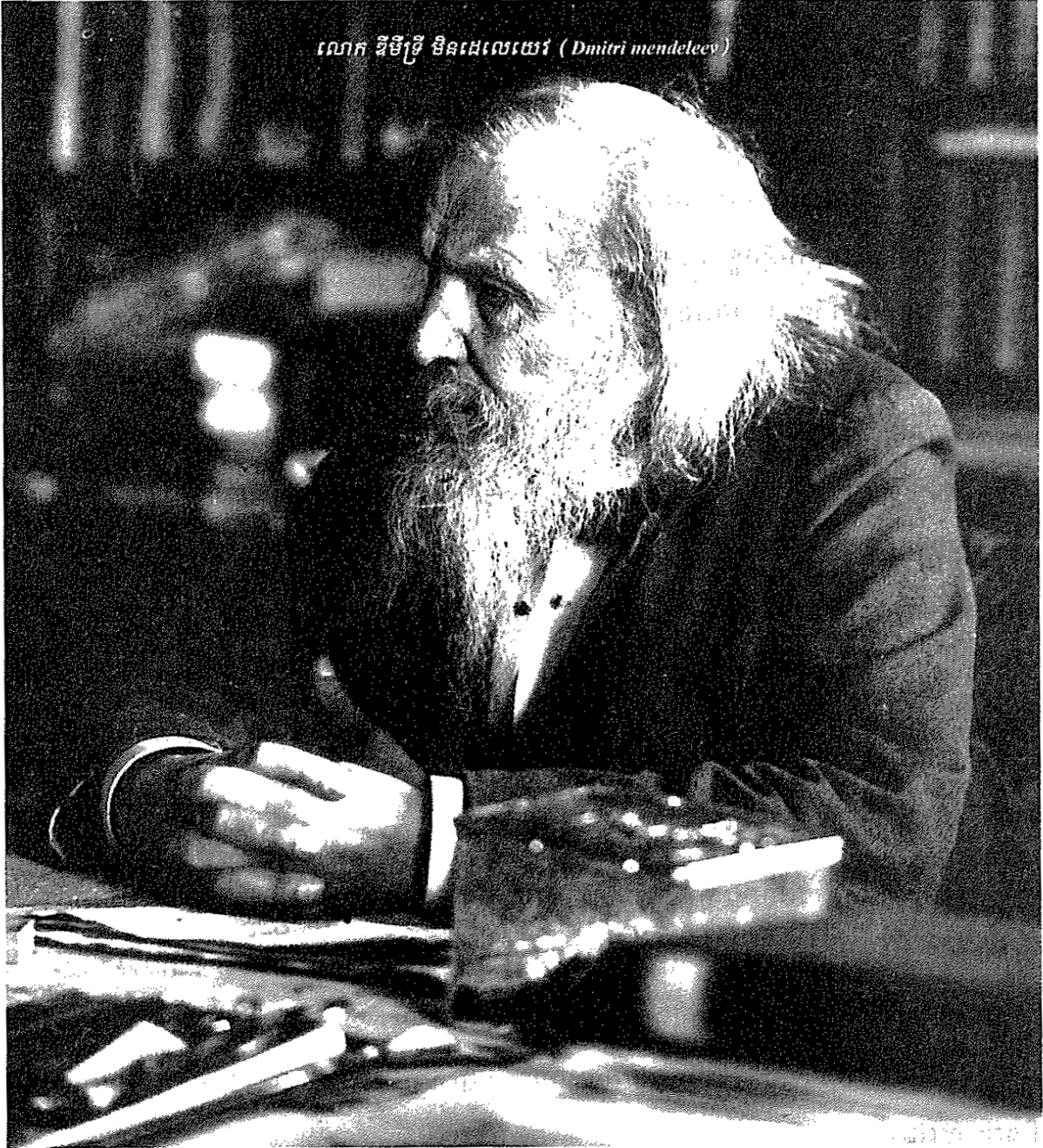
ឯកឧត្តមបណ្ឌិត ណាត ប៊ុនរៀន	រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
ឯកឧត្តម ពុត សាមិត្ត	អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
ឯកឧត្តម លីម សុផា	អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានគោលនយោបាយ និងផែនការ
ឯកឧត្តមបណ្ឌិត សៀង សុវណ្ណា	នាយកវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
ឯកឧត្តម លាង សេងហាក់	ទីប្រឹក្សាក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
លោក លី សុទ្ធី	អគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
លោក ង៉ោ ប៉េងឡុង	ប្រធាននាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ
លោក អ៊ឹង ង៉ោហុក	ប្រធាននាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ
លោក អោ សៀម	ប្រធាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា

គណៈកម្មការនិពន្ធ និងត្រួតពិនិត្យ

លោកបណ្ឌិត សិត សេង	ប្រធានដេប៉ាតឺម៉ង់គ្រប់គ្រងនិងផែនការនៃវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
លោកស្រី ប៊ុន ជានស៊ីផល	អធិការមធ្យមនៃនាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ
លោក តុង រូហ្សែត	អនុប្រធានការិយាល័យនៃនាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ
លោក អ៊ឹង សុខា	មន្ត្រីជំនាញនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
សាស្ត្រាចារ្យ ឃីតា ម៉ាសាកាហ្ស៊ី	អ្នកជំនាញការជំរុញនៃគម្រោង STEPSAM3

ជំពូកទី **1**

តារាងខួបនៃធាតុគីមី

តារាងដែលយើងឃើញនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍ ឬបន្ទប់សិក្សាគីមីហៅថា “តារាងខួបនៃធាតុគីមី” ។ តារាងនេះត្រូវបានរកឃើញដោយគីមីវិទូជាតិរុស្ស៊ីឈ្មោះ ឌីមេទ្រី មីនដេលេយេវ នៅឆ្នាំ 1869 ។

មេរៀនទី១

តារាងខួបនៃធាតុគីមី

វត្ថុបំណង

តាមសៀវភៅសិក្សាគោលបន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នាពីទម្រង់តារាងខួបនៃធាតុគីមី
- ពណ៌នាពីការតម្រៀបធាតុនៅក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី
- បង្ហាញពីទីតាំងក្រុម និងខួបក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី
- ពណ៌នាពីបម្រើបម្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមី។

ផែនការមេរៀន

ផ្អែកតាមកម្មវិធីសិក្សា មេរៀននេះត្រូវបង្រៀន ៣ ម៉ោងសិក្សា ទៅតាមបំណែងចែកខ្លឹមសារដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន កែច្នៃការបង្រៀនរបស់ខ្លួនទៅតាមកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃថ្នាក់រៀន ដើម្បីសម្របសម្រួលជាមួយនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើនៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណុចមេរៀន	ទំព័រ
1	1. តារាងខួបនៃធាតុគីមី 2. ការតម្រៀបធាតុក្នុងតារាងខួប	104-105
1	3. ក្រុម និងខួប 4. ការប្រើប្រាស់តារាងខួប	106-107
1	-មេរៀនសង្ខេប -សំណួរ	107

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការមេរៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀននិងរង្វាយតម្លៃតាមបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីតារាងខួបនៃធាតុគីមី។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងរង្វាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលរង្វាយតម្លៃ
1	ពណ៌នាពីតារាងខួប និងការតម្រៀបធាតុគីមីក្នុងតារាងខួប។	សិស្សពិភាក្សាតាមក្រុម សាកល្បងរៀបធាតុគីមីក្នុងតារាងខួប ក្រោមការសម្របសម្រួលពីគ្រូ។	សិស្សពន្យល់ពីការតម្រៀបធាតុគីមីនៅក្នុងតារាងខួបបានត្រឹមត្រូវ។

1	បង្ហាញពីទីតាំងក្រុម និងខួបក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមីនិងពណ៌នាពីបម្រើបម្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមី។	សិស្សពិភាក្សាតាមក្រុម ក្រោមការជួយណែនាំនិងការពន្យល់របស់គ្រូអំពីខ្លឹមសារក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមីនិងបម្រើបម្រាស់របស់វា។	សិស្សពណ៌នាពីបម្រើបម្រួលលក្ខណៈធាតុគីមីតាមក្រុមនិងខួបព្រមទាំងពណ៌នាពីការប្រើប្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមីបានត្រឹមត្រូវ។
1	សង្ខេបមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរក្នុងសៀវភៅសិក្សា	សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបាន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សា	សិស្សសង្ខេបនិងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃការមេរៀន

កាលពីថ្នាក់ទី៨ សិស្សបានរៀនរួចមកហើយអំពីអាតូម និងម៉ូលេគុល ព្រមទាំងបានឃើញតារាងខួបនៃធាតុគីមីរួចមកហើយ ដែលសិស្សពន្យល់បានពីធាតុ និងសមាសធាតុ។ នៅក្នុងមេរៀននេះសិស្សនឹងបានសិក្សាពីតារាងខួបនៃធាតុគីមី សិក្សាពីលក្ខណៈរបស់ក្រុម និងខួបក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី។ លើសពីនេះទៅទៀត យើងអាចធ្វើចំណែកថ្នាក់ធាតុគីមីជាលោហៈ (លោហៈ អាល់កាឡាំង អាល់កាលីដី (អាល់កាលីណូទេរី) លោហៈឆ្លង លោហៈខ្សោយ សីមីលោហៈ លោហៈអំធុទៃ ឡង់តានីត (លោហៈកម្រនៅក្នុងដី), អាក់ទីនីត (លោហៈវិទ្យុសកម្ម) អលោហៈ និងឧស្ម័នកម្រ ដោយប្រើប្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមី។ ដើម្បីឱ្យសិស្សមានឱកាសសិក្សាល្បឿនយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅទៅលើទម្រង់ ការតម្រៀបធាតុគីមី ក្រុម និងខួប សិស្សត្រូវរៀនបង្កើតតារាងខួបនេះដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់។ សកម្មភាពតម្រៀបប័ណ្ណពាក្យនៃធាតុគីមី នៅក្នុងតារាងខួបបច្ចុប្បន្ន តាមវិធីលោក Mendeleev ឬលោក Mosely ពិតជាមានសារៈសំខាន់ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីធាតុគីមីតាមក្រុម និងខួប។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

ដើម្បីសម្រេចវត្ថុបំណងនៅក្នុងមេរៀននេះ សិស្សត្រូវប្រាកដថាសិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានមួយចំនួនទាក់ទងទៅនឹងបញ្ញត្តិដូចជាធាតុគីមី និមិត្តសញ្ញានៃធាតុគីមីសាមញ្ញមួយចំនួន ម៉ាសអាតូមលោហៈ និងអលោហៈ។

ចំណេះដឹងបន្ថែមសម្រាប់គ្រូបង្រៀន

នៅឆ្នាំ 1869 អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជនជាតិរុស្ស៊ីឈ្មោះ **ឌីមីត្រី មិនដេលេយេវ** (Dmitri Mendeleev) បានព្យាយាមស្នើឡើងនូវវិធីសមស្របមួយក្នុងការរៀបចំធាតុគីមី។ លោក **មិនដេលេយេវ** បានព្យាយាមតម្រៀបធាតុទាំង 63 ដែលគេស្គាល់នៅសម័យនោះចូលក្នុងតារាងមួយ។ គាត់បានសរសេរឈ្មោះនៃធាតុគីមីនីមួយៗនៅលើ ប័ណ្ណផ្សេងៗគ្នា រួមជាមួយនឹងព័ត៌មានផ្សេងទៀតដែលអ្នកវិទ្យាសាស្ត្របានដឹងអំពីធាតុទាំងនោះ។ លោក **មិនដេលេយេវ** បានសរសេរព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងធាតុគីមី រួចវិវត្តវិធីដើម្បីតម្រៀបធាតុទាំងនោះ ចូលក្នុងតារាងមួយដែលអាចងាយស្រួលពន្យល់បានពីលក្ខណៈរបស់ធាតុទាំងនោះ។ បន្ទាប់ពីការតម្រៀបនិងការបរាជ័យច្រើនដងមកលោក **មិនដេលេយេវ** បានរកឃើញនូវវិធីដ៏សមស្របមួយសម្រាប់គាត់។ គាត់បានកត់សម្គាល់ឃើញថាវិធីតម្រៀបរបស់គាត់បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ធាតុដែលបិទនៅក្នុងជួរឈរដូចគ្នាមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា។ ឧទាហរណ៍ ធាតុនៅក្នុងជួរឈរដូចគ្នា មានប្រតិកម្មស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងធាតុដទៃទៀត។ អ្វីដែលលោក **មិនដេលេយេវ** បានបង្កើតឡើងនោះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា «តារាងខួបនៃធាតុគីមី»។

លោក **មិនដេលេយេវ** បានសរសេរព្យួលនូវម៉ាសអាតូមនៃធាតុនីមួយៗ។ គាត់បានរៀបធាតុគីមីចូលក្នុងតារាងដោយចាប់ផ្តើមពីធាតុដែលមានម៉ាសតូចជាងគេបំផុត។ បន្ទាប់មកគាត់បានបន្តតម្រៀបធាតុផ្សេងៗទៀតចូលទៅក្នុងខួបតាមម៉ាសកើន។ តារាងខួបរបស់លោក **មិនដេលេយេវ** បានបង្ហាញពីភាពសមស្របស្ទើរគ្រប់លក្ខណៈទាំងអស់របស់ធាតុគីមី។ ធាតុគីមីដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាត្រូវបានឃើញនៅក្នុងកូឡោនដូចគ្នា ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជួនកាលលោក **មិនដេលេយេវ** បានប្តូរលំដាប់ធាតុគីមី នៅក្នុងតារាង ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា ធាតុទាំង 63មានក្រុមដ៏ត្រឹមត្រូវបំផុត។ ឧទាហរណ៍ គាត់បានដាក់ “Te” មុន “I” បើទោះជា “I” មានម៉ាសអាតូមតូចជាង “Te” ក៏ដោយ ព្រោះក្រុម “Te” ត្រូវនៅមុខក្រុម “I”។

អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជនជាតិអង់គ្លេសឈ្មោះ**ហេនរី ម៉ូសេលី** (Henry Mosely) បានដោះស្រាយបញ្ហារបស់លោក **មិនដេលេយេវ**។ លោក **ម៉ូសេលី** បានតម្រៀបធាតុគីមីទៅតាមកំណើនលេខអាតូមដោយជំនួសការតម្រៀបតាមកំណើនម៉ាសអាតូម។ លេខអាតូមរបស់ធាតុគីមីគឺសំដៅទៅចំនួនប្រូតុង នៅក្នុងណ្វៃយ៉ូអាតូម។ ណ្វៃយ៉ូអាតូម “Te” មានប្រូតុង 52 វាមានលេខអាតូម 52 ចំណែកណ្វៃយ៉ូ “I” មានប្រូតុង 53 វាមានលេខអាតូម 53 ដូច្នេះ “Te” ត្រូវដាក់ខាងមុខ “I”។

នៅក្នុងតារាងខួបថ្មី ក្រុម 1 លើកលែងអ៊ីដ្រូសែនចេញ ជាលោហៈអាល់កាឡាំង, ក្រុម 2ជាលោហៈអាល់កាលីដី, ក្រុម 17 ជាអាឡូរ៉ែន, ក្រុម 18 ជាឧស្ម័នកម្រ។

ជាទូទៅ ធាតុដែលបិទនៅក្នុងក្រុមដូចគ្នា មានលក្ខណៈដូចគ្នា ដោយសារវាមានចំនួនអេឡិចត្រុងនៅស្រទាប់ក្រៅដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែខ្លឹមសារនេះមានពន្យល់នៅកម្រិតវិទ្យាល័យ។

តារាងខួបនៃធាតុគីមី

វត្ថុបំណង
ពណ៌នាពីតារាងខួបនិងការតម្រៀបធាតុគីមីក្នុងតារាងខួប។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន៖

សំណួរ៖
តើអ្វីទៅជាតារាងខួបនៃធាតុគីមី?

 ទុកពេលឱ្យសិស្សគិត និងឆ្លើយជាបុគ្គល ឬជាក្រុមប្រហែល១នាទី ដោយមិនមើលសៀវភៅ។

គ្រូផ្តល់ប័ណ្ណធាតុគីមី (ត្រឹមធាតុទី៣៦បានហើយ) ទៅឱ្យសិស្សតាមក្រុម និងទុកពេលគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្សតម្រៀបប័ណ្ណធាតុគីមីទាំងនោះ ទៅតាមការគិតរបស់គេផ្ទាល់ (ហាមឱ្យពួកគេមើលសៀវភៅ)។ សិស្សអាចតម្រៀបតាមរបៀបខុសៗគ្នា តែគ្រូត្រូវឱ្យសិស្សពិនិត្យមើលពីភាពរួមដែលកើតមានពីការតម្រៀបរបស់គេ។ (ឧ. រាល់ធាតុទី៨ មានពណ៌ដូចគ្នា)។

បន្ទាប់មកឱ្យសិស្សតាមក្រុមបង្ហាញពីតារាងខួបរបស់គេ និងឱ្យពួកគេប្រាប់ពីហេតុផល ឬគោលការណ៍ ដែលគេបានប្រើក្នុងការតម្រៀបធាតុគីមី និងការកមើលរបស់ពួកគេ។ គ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល តែកុំទាន់អាលប្រាប់ខុស ឬត្រូវ។

មេរៀន

1

តារាងខួបនៃធាតុគីមី

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នាពីទម្រង់តារាងខួប
- ពណ៌នាពីការតម្រៀបធាតុគីមីក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី
- បង្ហាញពីទីតាំងក្រុមនិងខួបក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី
- ពណ៌នាពីបម្រើបម្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមី ។

រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះគេបានស្គាល់ធាតុគីមីចំនួន 109 ហើយដែលមានឈ្មោះកំណត់ជាផ្លូវការ។ ក្នុងចំណោមធាតុគីមីទាំងអស់ មានធាតុចំនួន 90 ដែលមាននៅក្នុងសំបកដែនដីនិងបរិយាកាសហើយធាតុដែលនៅសល់ពីនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទីពិសោធន៍។ ប្រហែល 150 ឆ្នាំមុនអ្នកគីមីបានរកវិធីធ្វើចំណែកថ្នាក់ធាតុគីមីទាំងនោះ ដោយផ្អែកលើវិធានខុសៗគ្នាត្រូវបរាជ័យ ដោយសារវិធានទាំងនោះពុំច្បាស់លាស់។ លុះដល់ឆ្នាំ 1869 ទើបគីមីវិទូជារុស្ស៊ីឈ្មោះ ឌីមីទ្រីមីនដេលយេវ បានស្នើឡើងនូវចំណែកថ្នាក់ដ៏ទំនើបមួយឈ្មោះថា "តារាងខួបមិនដេលយេវឬតារាងខួបនៃធាតុគីមី" ។

1. តារាងខួបនៃធាតុគីមី

ធាតុគីមីទាំងអស់នៅក្នុងតារាងខួប ត្រូវបានគេរៀបតាមលំដាប់ប្រភេទ ដូចទំនិញនៅក្នុងផ្សារទំនើប។ នៅក្នុងផ្សារទំនើប គេរៀបផ្លែឈើដូចគ្នាក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា ផលិតផលប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃជាមួយគ្នានិងផលិតផលដែលស្រដៀងគ្នាដាក់ជាមួយគ្នា។

គេរៀបចំធាតុទាំង 109 ទៅក្នុងតារាងមួយដែលឱ្យឈ្មោះថា "តារាងខួបនៃធាតុគីមីឬតារាងខួបមិនដេលយេវ" ។

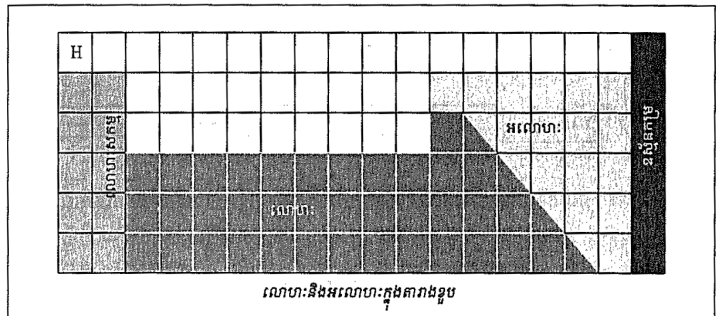
កំណត់សម្គាល់សម្រាប់គ្រូបង្រៀន

នៅដំណាក់កាលនេះ បើទោះជា សិស្សតម្រៀបមិនត្រូវក៏ដោយ គ្រូត្រូវតែលើកទឹកចិត្តដល់ការខិតខំរបស់ពួកគេ តែកុំទាន់ប្រាប់ចម្លើយថាមួយណាត្រឹមត្រូវជាងមួយណា (ឧ. សិស្សអាចរៀបលំដាប់នៃធាតុមួយចំនួនដូចជា K & Ar, I & Te តាមពីរបៀបខុសគ្នាគឺ (១)តាមលំដាប់ចំនួនម៉ាស់ និង(២)តាមលំដាប់ចំនួនប្រូតុង)។ ទុកឱ្យសិស្សធ្វើការសម្រេចដោយខ្លួនគេ នៅម៉ោងសិក្សាក្រោយ បន្ទាប់ពីគ្រូនិទានរឿងពីប្រវត្តិនៃការបង្កើតតារាងខួបដោយលោក មិនដេលយេវនិងលោក ម៉ូសេលី។

តារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមី

2. ការតំរៀបធាតុក្នុងតារាងខ្ទប់

តារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមីទំនើបគឺតារាងខ្ទប់តាមគំរូរបស់លោកម៉ូនដេលេយេរ។ ក្នុងតារាងនេះគេរៀបចំធាតុគីមីតាមលំដាប់កើនឡើងនៃចំនួនប្រូតុងឬលេខអាតូម។ ក្នុងតារាងខ្ទប់ធាតុគីមីចែកចេញជា 18 ជួរឈរ (ឬក្រុម) និង 7 ជួរដេក (ឬខ្ទប់)។ ក្នុងតារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមីធាតុដែលនៅខាងឆ្វេងបន្ទាត់កាច់ខ្មៅ និងផ្នែកខាងក្រោមតារាងគឺជាលោហៈ។ ឯធាតុដែលនៅខាងស្តាំបន្ទាត់កាច់ខ្មៅនៃតារាង គឺជាអលោហៈ។

សំណួរ៖
តើអ្នកវិទ្យាសាស្ត្ររៀបចំតារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមីយ៉ាងដូចម្តេច?

 ឱ្យសិស្សរៀបធាតុគីមីឡើងវិញ ដូចដែលបានរៀបកាលពីម៉ោងសិក្សាមុន។

គ្រូនិទានរឿងស្តីពីការបង្កើតតារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមីដោយលោក **ម៉ូនដេលេយេរ** និងការបកស្រាយរបស់លោក **ម៉ូសេលី**។ (សូមអាន **ចំណេះដឹងបន្ថែមសម្រាប់គ្រូ** ស្តីពីដំណើររឿងនេះ ដែលមាននៅទំព័រខាងដើម)។

ឱ្យសិស្សពិនិត្យមើលឡើងវិញ នូវតារាងខ្ទប់របស់ពួកគេ និងរកឱ្យឃើញពីចំណុចដែលត្រូវកែតម្រូវ (ឧ.លំដាប់លំដោយនៃធាតុ) និងធ្វើការប្រៀបធៀបតារាងខ្ទប់ដែលពួកគេបានបង្កើត ទៅនឹងតារាងខ្ទប់ពិតប្រាកដនៅក្នុងសៀវភៅ។

ពន្យល់ពីលក្ខណៈ ទូទៅនៃតារាងខ្ទប់ ដូចជា អ្វីហៅថា **ក្រុម?** និងអ្វីហៅថា **ខ្ទប់?** និង **ក្រុមលោហៈ** និង **អលោហៈ** ជាដើម។

កំណត់សម្គាល់សម្រាប់គ្រូបង្រៀន

ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្ស គ្រូអាចឱ្យសិស្សបិទតារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមីដែលពួកគេបានបង្កើតនៅតាមជញ្ជាំងក្នុងថ្នាក់រៀន ដូច្នេះពួកគេនឹងមានមោទនភាព និងមានឱកាសគ្រប់គ្រាន់មើល និងសិក្សាល្បែងយល់បន្ថែមពីតារាងខ្ទប់នៃធាតុគីមី។

គ្រូក៏អាចរក្សាទុកប័ណ្ណពាក្យនៃធាតុគីមីទាំងនោះសម្រាប់ជាសម្ភារៈឧបទេសបង្រៀន ក្រោយៗទៀតបាន។

វត្ថុបំណង

បង្ហាញពីទីតាំងក្រុម និងខួបក្នុងតារាងខួបនៃធាតុគីមី និង ពណ៌នាពីបម្រើបម្រាស់តារាងខួបនៃគីមី។

សកម្មភាពច្រៀង និងរៀន:

សំណួរ:

តើលក្ខណៈនៃធាតុគីមីប្រែប្រួលយ៉ាងដូចម្តេច តាមក្រុម និងខួប?

គ្រូអាចឱ្យសិស្សពិភាក្សា ដោយផ្អែកលើអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោលនិងការបង្ហាញជាក្រុម។ គ្រូសង្ខេបលទ្ធផលរបស់សិស្ស និងបន្ថែមចំណុចខ្លះខាតព្រមទាំងធ្វើការពន្យល់ស៊ីជម្រៅបន្ថែម នូវចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួន។ ការពិភាក្សាត្រូវផ្តោតលើអំពីលក្ខណៈរបស់ធាតុគីមីតាមក្រុម និងតាមខួប និងការប្រែប្រួលឆ្លងកាត់ក្រុម និងខួប។ ឱ្យសិស្សយកចិត្តទុកដាក់ ទៅលើលក្ខណៈខុសគ្នារវាងការប្រែប្រួលក្នុងក្រុមលោហៈ និង អលោហៈ។ *ឧទាហរណ៍* លោហៈ មានលក្ខណៈសកម្មកើនពីលើចុះក្រោម (ឧ. $Li < Na < K < Rb < Cs < Fr$)។ អលោហៈ មានលក្ខណៈកើនឡើង ពីក្រោមទៅលើ (ឧ. $F > Cl > Br > I > At$)។ ចំណែកកងក្រុមឧស្ម័នកម្រ ជាក្រុមនៃធាតុអសកម្មគីមី។ លោហៈមានលក្ខណៈសកម្មថយចុះ តាមខួបពីឆ្វេងទៅស្តាំ ចំណែកធាតុដែលនៅជាប់នឹងបន្ទាត់កាត់ មានលក្ខណៈដូចជាលោហៈផង និងអលោហៈផង (ស៊ីមីលោហៈ)។

3. ក្រុមនិងខួប

3.1. ក្រុម

ជួរឈរនៅក្នុងតារាងខួបហៅថា "ក្រុម"។ ធាតុដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា។ វាស្ថិតនៅក្នុងអំបូរធាតុតែមួយ ព្រោះវាមានចំនួនអេឡិចត្រុងស្រទាប់ក្រៅដូចគ្នា។ គេតាងលេខលំដាប់ក្រុមដោយលេខរ៉ូម៉ាំង។

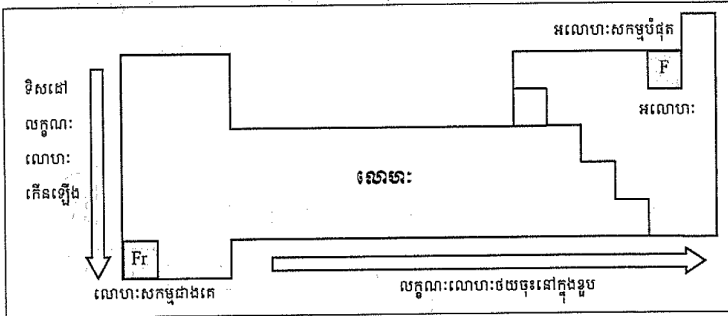
ឧទាហរណ៍ : ក្រុមទី 1, 2, 3...។ នៅក្នុងក្រុមនីមួយៗចំនួនប្រូតុងកើនឡើងពីលើ ចុះក្រោមនាំឱ្យលក្ខណៈរបស់ធាតុគីមីប្រែប្រួលពីលើចុះក្រោមដែរ។

3.2. ខួប

ក្នុងតារាងខួបបន្ទាត់ដេកឬជួរដេកហៅថា "ខួប"។ តារាងទាំងមូលចែកជាប្រាំពីរខួប។ លេខលំដាប់ខួបសម្រាប់សម្គាល់ចំនួនស្រទាប់អេឡិចត្រុង។ ធាតុនៅក្នុងខួបដូចគ្នាមានចំនួនស្រទាប់អេឡិចត្រុងដូចគ្នា។

3.3. ការប្រែប្រួលឆ្លងកាត់ក្រុមនិងខួប

ធាតុនៅក្នុងក្រុមមានចំនួនប្រូតុងកើនឡើងពីលើចុះក្រោមនាំឱ្យលក្ខណៈរបស់ធាតុគីមីប្រែប្រួលពីលើចុះក្រោមដែរ។ បម្រែបម្រួលនេះកើនឡើងតិចនៅដោយតារាងក្នុងក្រុម 1, 17 និងក្រុមឧស្ម័នកម្រ ប៉ុន្តែធាតុនៅផ្នែកកណ្តាលនៃតារាងដែលធាតុមានបម្រែបម្រួលពីលោហៈទៅអលោហៈ។

- ពីឆ្វេងទៅស្តាំធាតុដែលស្ថិតនៅក្នុងខួបតែមួយមានលក្ខណៈប្រែប្រួលបន្តិចម្តងៗពីលោហៈទៅអលោហៈ។
- ធាតុដែលនៅជាប់នឹងបន្ទាត់កាត់មានលក្ខណៈជាលោហៈផងនិងអលោហៈផង។

កំណត់សម្គាល់សម្រាប់គ្រូបង្រៀន

- បើមានលទ្ធភាព គ្រូគួរធ្វើការបង្ហាញឱ្យសិស្សបានសង្កេតពីប្រតិកម្មរបស់លោហៈមួយចំនួនដូចជា (១) Na និង K ជាមួយទឹក (២) Mg និង Al ជាមួយសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរិចរាវ ដើម្បីបង្ហាញជាឧទាហរណ៍ពីការប្រែប្រួលលក្ខណៈរបស់ធាតុតាមក្រុម និងតាមខួប។
  - បន្ថែមពីនេះគ្រូត្រូវណែនាំសិស្សឱ្យយល់ពីរបៀបប្រើប្រាស់តារាងខួបដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ស្មានពីលក្ខណៈធាតុដទៃទៀតតាមក្រុម ឬតាមខួប បើទោះជាធាតុនោះ សិស្សមិនធ្លាប់ស្គាល់ពីមុនក៏ដោយ។
- ឧទាហរណ៍* តួរជាឧស្ម័ន ប្រូមជាអង្គធាតុរាវ តើអ៊ីយ៉ូត និងអាស្តាតអាចមានភាពរូបជាអ្វី? ចុះធាតុដែលគេមិនទាន់ស្គាល់ (រកមិនទាន់ឃើញ) ផ្សេងទៀត អាចមានភាពរូបជាអ្វីដែរ និងអាចមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?

4. បម្រើបម្រាស់តារាងខួប

យើងប្រើតារាងខួបដើម្បីរៀបចំនិងយល់ច្បាស់ពីគីមី។

ឧទាហរណ៍ : កាបូនគឺជាអលោហៈក្នុងក្រុមទី 14 ហើយស៊ីលីស្យូមគឺជាអលោហៈនៅក្នុងក្រុមតែមួយ ដូចនេះស៊ីលីស្យូមគឺជាអលោហៈដែរ។

ម្យ៉ាងទៀតស្រ្តង់ចូម (Sr) នៅក្នុងក្រុម 2 ខាងក្រោមកាល់ស្យូម (Ca) ដូច្នេះយើងអាចទស្សន៍ទាយថា ស្រ្តង់ចូមមានលក្ខណៈលោហៈដូចកាល់ស្យូមដែរ។

អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រប្រើប្រាស់តារាងខួបនៃធាតុគីមីដើម្បីស្វែងរកធាតុថ្មីមកប្រើ។

ឧទាហរណ៍ : គេប្រើលោហៈលើចូមសម្រាប់ធ្វើថ្នាំឱកា ថ្នាំស៊ីនេមីតូប...។ ឯសូដ្យូមនិងប៉ូតាស្យូមគឺនៅក្នុងក្រុមតែមួយលើចូមដែរ។ វាមានលក្ខណៈដូចគ្នានឹងលើចូមដែលអាចឱ្យគេយកវាទៅធ្វើជាថ្នាំឱកាបានដែរ។

មេរៀនសង្ខេប

- គេរៀបធាតុគីមីក្នុងតារាងខួបតាមលំដាប់កើនឡើងនៃចំនួនប្រូតុងឬលេខលំដាប់ឬលេខអាតូម។
- ធាតុនៅក្នុងជួរឈរនៃតារាងហៅថា "ក្រុម" និងជួរដេកហៅថា "ខួប"។
- ធាតុនៅក្នុងក្រុមតែមួយមានលក្ខណៈប្រហែលគ្នា។
- ធាតុនៅក្នុងខួបប្រែប្រួលពីឆ្វេងទៅស្តាំគឺលោហៈទៅអលោហៈ។
- ធាតុនៅក្នុងក្រុមពីលើចុះក្រោមមានលក្ខណៈលោហៈកើនឡើងលក្ខណៈអលោហៈថយចុះ។
- តារាងខួបនៃធាតុគីមីអាចប្រើដើម្បីទស្សន៍ទាយលក្ខណៈរបស់ធាតុគីមី។

? សំណួរ

1. តើបច្ចុប្បន្ននេះគេបានស្គាល់ធាតុគីមីចំនួនប៉ុន្មាន ?
2. តើអ្នកគីមីជនជាតិអ្វីដែលបានរកឃើញនិងបង្កើតតារាងខួបនៃធាតុគីមី ?
3. តើគេរៀបចំធាតុគីមីនៅក្នុងតារាងខួបតាមរបៀបដូចម្តេច ?
4. ចូរឱ្យនិយមន័យ ក្រុម, ខួប ។
5. តើធាតុនៅក្នុងក្រុមពីលើចុះក្រោមមានលក្ខណៈលោហៈប្រែប្រួលដូចម្តេច ?
6. តើធាតុនៅក្នុងខួបពីឆ្វេងទៅស្តាំមានលក្ខណៈប្រែប្រួលដូចម្តេច ?
7. តើគេប្រើតារាងខួបនៃធាតុគីមីដើម្បីអ្វី ?

107

បន្ថែមសំណួរ និងលំហាត់ :

១. តាមខ្លឹមសារមេរៀនគេស្គាល់ធាតុគីមីចំនួន 109 (តែបច្ចុប្បន្នគេស្គាល់ធាតុគីមីរហូតដល់ 118 ហើយ)។

២. គីមីវិទូជនជាតិរុស្ស៊ី

៣. គេរៀបចំធាតុគីមីនៅក្នុងតារាងខួបតាមលំដាប់កើននៃលេខអាតូម (ចំនួនប្រូតុង)

៤. **ក្រុម :** ជាជួរឈរនៃតារាង

ខួប : ជាជួរដេកនៃតារាង

៥. ពីលើចុះក្រោម ធាតុមានលក្ខណៈលោហៈកើនឡើង អលោហៈថយចុះ

៦. ធាតុនៅក្នុងខួបពីឆ្វេងទៅស្តាំ ប្រែប្រួលបន្តិចម្តងៗពីលោហៈ ទៅអលោហៈ

៧. គេប្រើតារាងខួបនៃធាតុគីមី ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីលក្ខណៈរបស់ធាតុគីមី។

ចំណេះដឹងបន្ថែមសម្រាប់គ្រូបង្រៀន

បើមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់គ្រូអាចពន្យល់បន្ថែមទៅដល់សិស្សនូវខ្លឹមសារខាងក្រោម។
លោហៈអាស់កាឡាំង : មានលក្ខណៈទន់ពណ៌ប្រាក់ ផ្នែក មានប្រតិកម្មខ្លាំងក្លាជាមួយទឹកបង្កើតជាសូលុយស្យុងអាស់កាលី (បាស)។ អំបិលភាគច្រើនផ្សំពីលោហៈ អាស់កាឡាំង និងអលោហៈ។

លោហៈអាស់កាលីដី (អាស់កាលីណូទេរី) : មានសកម្មភាពគីមីខ្សោយជាងក្រុមលោហៈអាស់កាឡាំង។ ពាក្យ «ដី» ត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងឈ្មោះរបស់លោហៈក្រុមនេះ ព្រោះពួកវាសម្បូរនៅក្នុងធម្មជាតិ។ លោហៈក្នុងក្រុមនេះ ត្រូវបានគេនិយមប្រើនៅក្នុងកាំភ្លើងដើម្បីបង្កើតពន្លឺពណ៌ ខុសៗគ្នា។ ម៉ាញ៉េស្យូមឱ្យពន្លឺពណ៌ខៀវព្រៃលែត ស្រ្តង់ចូមឱ្យពន្លឺពណ៌ក្រហមធំ បារូមឱ្យពន្លឺពណ៌បៃតង។

លោហៈឆ្លង រួមទាំងក្រុមឡង់តានីត និងក្រុមអាក់ទីនីត : មានអេឡិចត្រុង ១ ឬ ២ នៅស្រទាប់ក្រៅ។ វាមានផ្នែក លក្ខណៈរឹង ចំណុចរលាយខ្ពស់ និងចម្លងកម្ដៅ និងចរន្តអគ្គិសនីបានល្អ។

លោហៈខ្សោយ : មានលក្ខណៈទន់ និងខ្សោយជាងខ្លាំង បើធៀបនឹងលោហៈឆ្លង។ វាជាក្រុមលោហៈស្ថិតនៅក្រោមបន្ទាត់កាច់។ គេអាចបន្តទូលោហៈនេះចេញពីរ៉ែរបស់វាយ៉ាងងាយស្រួលហើយត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងពេញនិយមនាសម័យថ្មីនេះ។ វាមានប្រយោជន៍ក្នុងការលាយបញ្ចូលជាមួយលោហៈឆ្លងដើម្បីបង្កើតបានជាសំលោហៈ ដែលមានលក្ខណៈធន់ខ្លាំង និងធានានូវការប្រើប្រាស់បានយូរ។

អលោហៈ : ជាទូទៅវាមិនចម្លងចរន្តអគ្គិសនីទេ (ជាធាតុអ៊ីសូឡង់) និងបង្កើតជាអុកស៊ីតអាស៊ីត។

ខស្ម័នកម្រ : មានវត្តមាន ១% នៅក្នុងខ្យល់។ វាជាធាតុដែលកម្រនៅក្នុងធម្មជាតិ និងមានលក្ខណៈគីមីអសកម្ម។

សីមីលោហៈ ៖ គឺជាធាតុគីមីដែលនៅជាប់នឹងបន្ទាត់កាត់វាមានលក្ខណៈនៅចន្លោះលោហៈនិងអលោហៈហើយជាទូទៅគេមានការពិបាកក្នុងការបែងចែកថាវាជាលោហៈ ឬអលោហៈ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគេនៅមិនទាន់មាននិយមន័យស្តង់ដារណាមួយហើយក៏មិនទាន់មានការឯកភាពគ្នានៅក្នុងការដាក់ធាតុគីមីណាខ្លះ ឱ្យច្បាស់លាស់ ចូលជាក្រុមលោហៈនេះទេគីមីលោហៈមានទីតាំងចិតនៅជាប់ខ្សែកាត់ខណ្ឌចែកលោហៈ និងអលោហៈនៃតារាងខួប។

មកទល់បច្ចុប្បន្ននេះ មានធាតុគីមីចំនួន 6 ដែលគេចាត់ទុកថាជាលោហៈគឺ B, Si, Ge, As, Sb និងTe។ ប៉ុន្តែមានធាតុគីមីមួយចំនួនទៀតអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រនៅមិនទាន់ឯកភាពគ្នានៅឡើយ។ តាមលក្ខណៈរូបសីមីលោហៈមើលទៅដូចជាលោហៈអញ្ចឹង ប៉ុន្តែវាមានភាពផ្ទុយស្រ្តយ និងចម្លងចរន្តអគ្គិសនីខ្សោយ។ តាមលក្ខណៈគីមី វាមានអំពើដូចជាអលោហៈដែរ តែខ្សោយ។ សីមីលោហៈត្រូវបានគេនិយមប្រើសម្រាប់លាយជាមួយលោហៈផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតជាសំលោហៈ។

H								He
Li	Be		B	C	N	O	F	Ne
Na	Mg		Al	Si	P	S	Cl	Ar
K	Ca	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
Rb	Sr	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe
Cs	Ba	Hg	Tl	Pb	Bi	Po	At	Rn
Fr	Ra	Cn	Uut	Fl	Uup	Lv	Uus	Uuo

តារាងខួប៖ ក្រុម 1, 2 និង 12 ដល់ 18

- ជាទូទៅគេចាត់ទុកជាសីមីលោហៈ
- គេនៅមិនទាន់ឯកភាពថាជាសីមីលោហៈទាំស្រុងទេ
- ជួនកាលគេចាត់ទុកជាសីមីលោហៈណាស់
- គេកម្រចាត់ទុកថាជាលោហៈអំឡុងទេរណាស់
- ព្រំដែនខណ្ឌចែកលោហៈ និងអលោហៈ

ឯកសារយោង៖ Wikipedia, the free encyclopedia: <http://en.wikipedia.org/wiki/Metalloid>

លោហៈអំឡុងទេរជាប្រភេទលោហៈរួមទាំងអុកស៊ីតរបស់វាផងដែរ អាចមានអំពើជាមួយអាស៊ីតផងនិងជាមួយបាសផង។ ជាទូទៅលោហៈអំឡុងទេរមានដូចជា អាណូយមីញ៉ូម (Al) និងសង្ក្រីស៊ី (Zn)

II សំណួរសរសេរ (40ពិន្ទុ)

១. ចូរប្រាប់ឈ្មោះ និងនិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ធាតុគីមីដែលមានលេខអាតូម៖ ក. 8 ខ. 11 គ. 13 ឃ. 17 ង. 20 (5ពិន្ទុ)

២. ចូរបំពេញលេខខួប និងលេខក្រុមនៃធាតុគីមីខាងក្រោម៖

	និមិត្តសញ្ញា	ខួប	ក្រុម	
ក. បេរីល្យូម	Be	_____	_____	
ខ. ដែក	Fe	_____	_____	
គ. ទង់ដែង	Cu	_____	_____	
ឃ. មាស	Au	_____	_____	
ង. ស័ង្កស	Zn	_____	_____	(10ពិន្ទុ)

៣. តើស្រ្តង់ចូម មានលក្ខណៈគីមីស្រដៀងគ្នានឹង កាល់ស្យូម ឬ រុយប៊ីដ្យូម? ហេតុអ្វី? (10ពិន្ទុ)

៤. ចូរប្រាប់ឈ្មោះលោហៈអាល់កាឡាំងចំនួនបី ដែលស្រាលជាងគេ នៅក្នុងក្រុម។ (10ពិន្ទុ)

៥. តើលោហៈអាល់កាលីដីដែលនៅក្នុងខួបទី៣ មានឈ្មោះអ្វី? និងមាននិមិត្តសញ្ញាដូចម្តេច? (5ពិន្ទុ)

បង្ហាញការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

I. សំណួរជ្រើសរើស (10ពិន្ទុ) (1ពិន្ទុx10=10ពិន្ទុ)

១. ខ. Na និង Li , ២. យ. លោហៈឆ្លង, ៣. ខ. លក្ខណៈរូប/គីមីដូចគ្នា, ៤. ខ. ចំនួនប្រូតុង, ៥. យ. អលោហៈ
 ៦. គ. ក្រុម១៧, ៧. គ. ក្រុម១៧, ៨. ក. ក្រុម១, ៩. ក. ក្រុម២, យ. ក្រុម១៨

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 1 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវមួយ
 10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវទាំងដប់
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

II. សំណួរសរសេរ (40ពិន្ទុ)

១. ប្រាប់ឈ្មោះនិងនិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ធាតុគីមីដែលមានលេខអាតូម (1ពិន្ទុx 5= 5ពិន្ទុ)
 ក. អុកស៊ីសែន O₂   ខ. សូដ្យូម Na   គ. អាឡុយមីញ៉ូម Al   ឃ. ក្លរ Cl   ង. កាល់ស្យូម Ca

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 1 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវមួយ
 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវទាំងប្រាំ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

២. បំពេញលេខខួបនិងលេខក្រុមនៃធាតុគីមីខាងក្រោម (1ពិន្ទុx10=10ពិន្ទុ)

	និមិត្តសញ្ញា	ខួប	ក្រុម
ក. បេរីល្យូម	Be	2	2
ខ. ដែក	Fe	4	8
គ. ទង់ដែង	Cu	4	11
ឃ. មាស	Au	6	11
ង. សង្កសី	Zn	4	12

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 1 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវមួយ
 10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវទាំងដប់
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

៣. ស្រង់ចូមមានលក្ខណៈគីមីស្រដៀងគ្នានឹងកាល់ស្យូមពីព្រោះវាស្ថិតនៅក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា។ (10ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ 10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវទាំងដប់
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

៤. ឈ្មោះលោហៈ អាស់កាឡាំងចំនួនពីរ ដែលស្រាលជាងគេនៅក្នុងក្រុមគីលីចូម និងសូដ្យូម។

(1ពិន្ទុx10=10ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានធាតុគីមីមួយត្រឹមត្រូវ
 10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានធាតុគីមីទាំងពីរត្រឹមត្រូវ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

៥. ឈ្មោះលោហៈ អាស់កាលីដីដែលនៅក្នុងខួបទី៣មានឈ្មោះម៉ាញ៉េស្យូមដែលមាននិមិត្តសញ្ញា(Mg)។

(5 ពិន្ទុ)

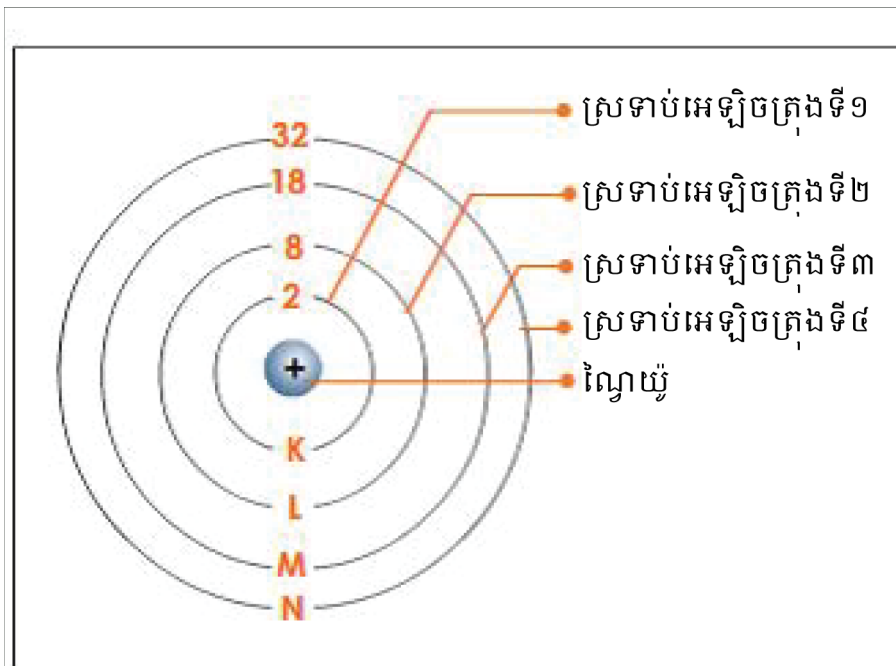
ការដាក់ពិន្ទុ៖ 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងការផ្តល់យោបល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សឡើងវិញពីចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន ទាក់ទងនឹងធាតុគីមីនិងតារាងខួបនៃគីមី។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀនស្តីពីតារាងខួបនៃគីមីនៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាល្បឿនយល់ពីខ្លឹមសារទាក់ទងនឹងតារាងខួបនៃធាតុគីមីបន្ថែមទៀត។
26-35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនស្តីពីតារាងខួបនៃគីមីកម្រិតមធ្យមប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាល្បឿនយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត។ គ្រូអាចផ្តល់នូវសំណួរឬលំហាត់បន្ថែមទៀតឱ្យសិស្សបានសិក្សាស៊ីជម្រៅបន្ថែមទៀត។
36- 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀនបានល្អ។ គ្រូបន្តជំរុញលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យខិតខំសិក្សាល្បឿនយល់បន្ថែមទៀត។

ឧបសម្ព័ន្ធទ្រងៈ ព័ត៌មានបន្ថែមសម្រាប់គ្រូ

គំរូអាតូមបង្ហាញពីរបាយអេឡិចត្រុងតាមស្រទាប់

ស្រទាប់អេឡិចត្រុង	ចំនួនអេឡិចត្រុងអតិបរមា
ស្រទាប់ K	2
ស្រទាប់ L	8
ស្រទាប់ M	18
ស្រទាប់ N	32

របាយអេឡិចត្រុងនៃធាតុគីមីសំខាន់ៗមួយចំនួន

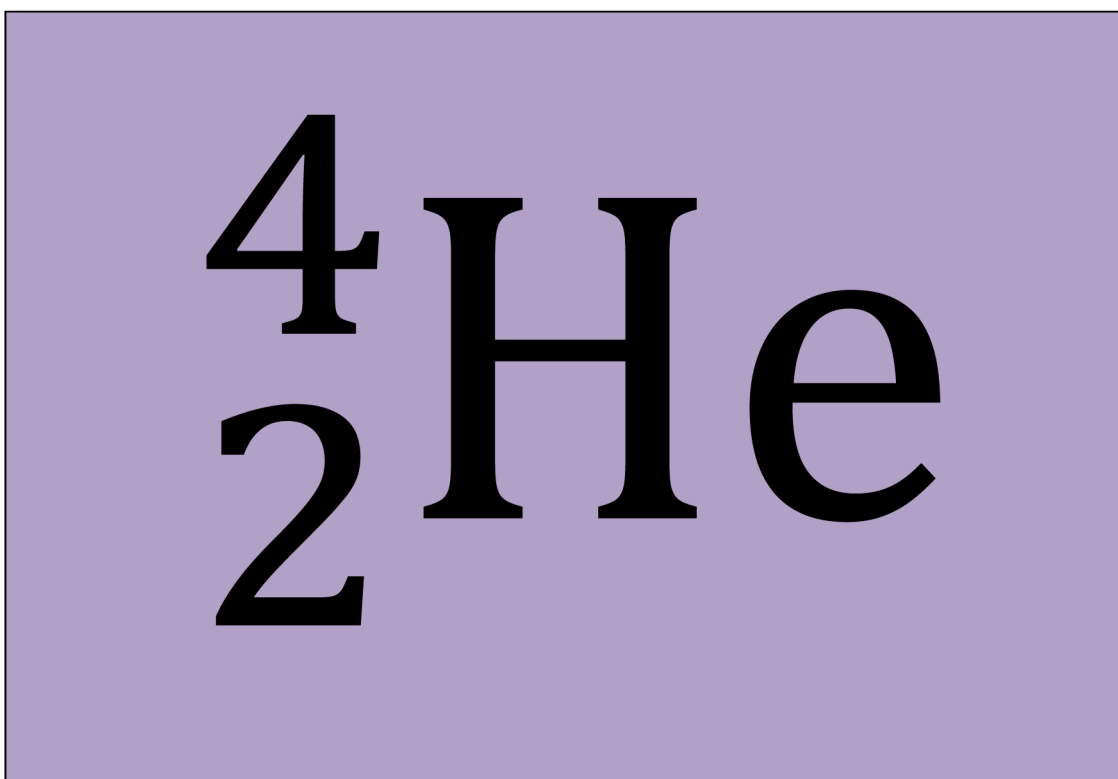
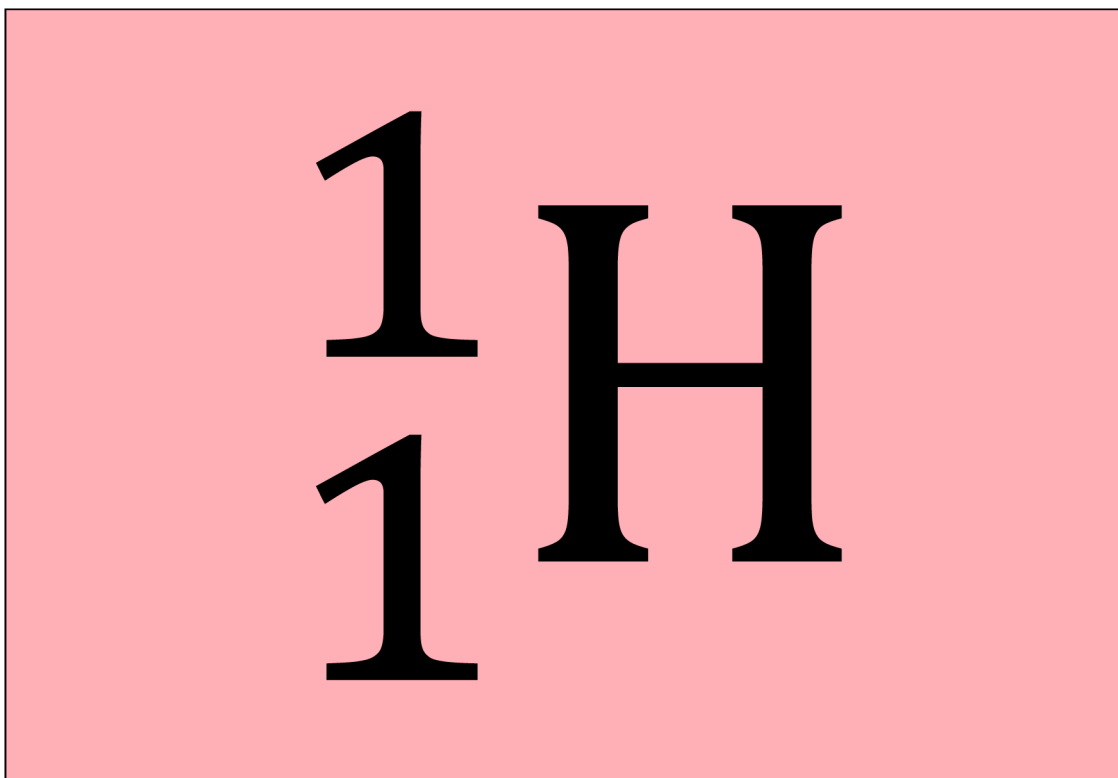
ធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	លេខអាតូម	របាយអេឡិចត្រុង តាមស្រទាប់ K L M N
អ៊ីដ្រូសែន	H	1	1
អេល្យូម	He	2	2
លីត្យូម	Li	3	2,1
បេរីល្យូម	Be	4	2,2
បរ	B	5	2,3
កាបូន	C	6	2,4
អាសូត	N	7	2,5
អុកស៊ីសែន	O	8	2,6
ក្លរូអ៊ែន	F	9	2,7
ណេអុង	Ne	10	2,8
សូដ្យូម	Na	11	2,8,1
ម៉ាញ៉េស្យូម	Mg	12	2,8,2
អាឡុយមីញ៉ូម	Al	13	2,8,3
ស៊ីលីស្យូម	Si	14	2,8,4
ផូស្វ័រ	P	15	2,8,5
ស្ថាន់ដឺរ	S	16	2,8,6
ក្លរ	Cl	17	2,8,7
អាកុំដ	Ar	19	2,8,8
ប៉ូតាស្យូម	K	19	2,8,8,1
កាល់ស្យូម	Ca	20	2,8,8,2

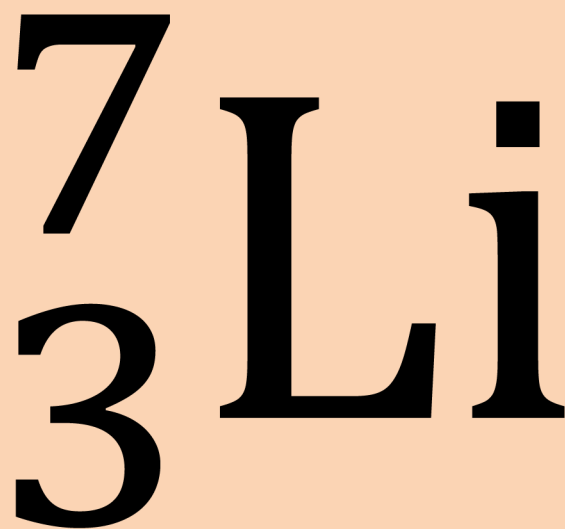

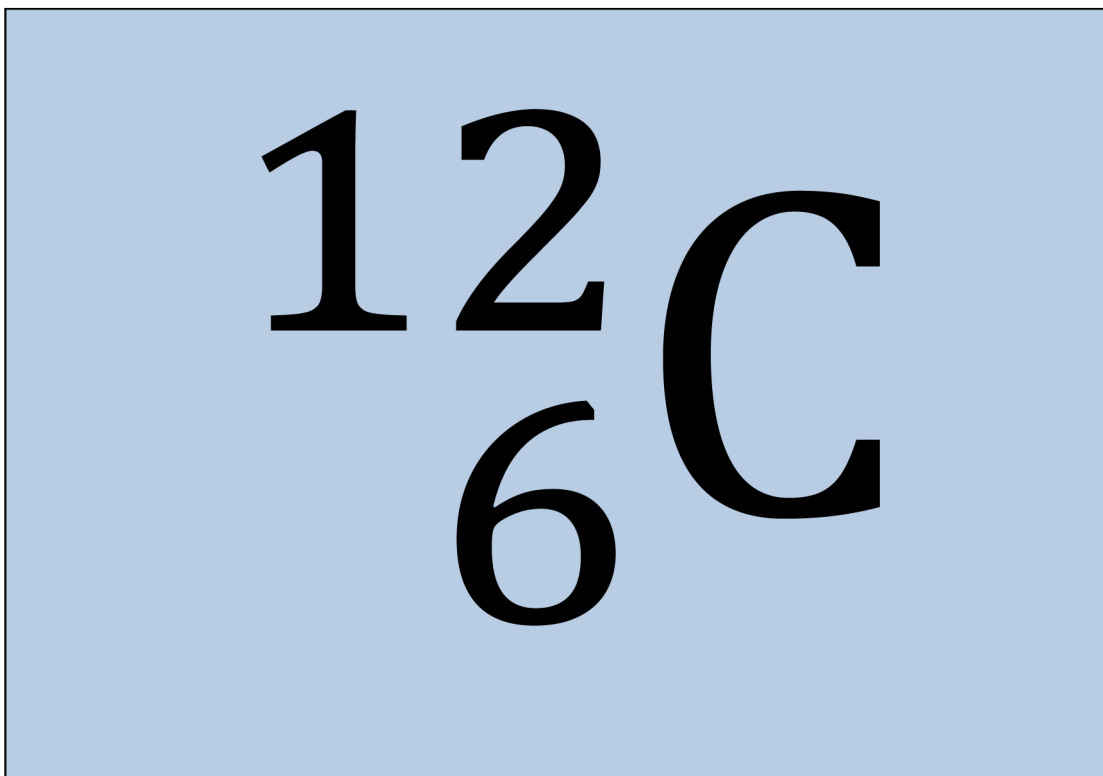
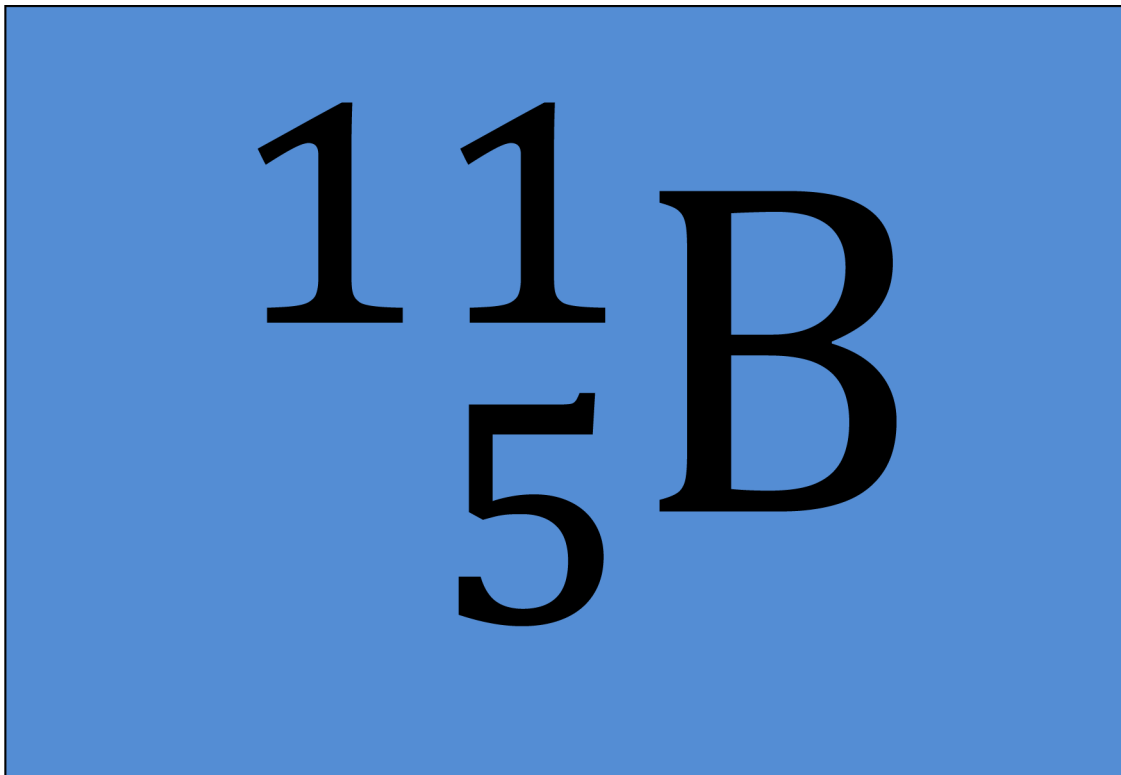
$^{85}_{37}Rb$	$^{88}_{38}Sr$	$^{89}_{39}Y$	$^{91}_{40}Zr$	$^{93}_{41}Nb$
$^{96}_{42}Mo$	$^{99}_{43}Tc$	$^{101}_{44}Ru$	$^{103}_{45}Rh$	$^{106}_{46}Pd$
$^{108}_{47}Ag$	$^{112}_{48}Cd$	$^{115}_{49}In$	$^{119}_{50}Sn$	$^{122}_{51}Sb$
$^{128}_{52}Te$	$^{127}_{53}I$	$^{131}_{54}Xe$	$^{133}_{55}Cs$	
$^{137}_{56}Ba$	$^{139}_{57}La$	$^{140}_{58}Ce$	$^{141}_{59}Pr$	$^{144}_{60}Nd$
$^{145}_{61}Pm$	$^{150}_{62}Sm$	$^{152}_{63}Eu$	$^{157}_{64}Gd$	$^{159}_{65}Tb$
$^{163}_{66}Dy$	$^{165}_{67}Ho$	$^{167}_{68}Er$	$^{169}_{69}Tm$	$^{173}_{70}Yb$
$^{175}_{71}Lu$	$^{178}_{72}Hf$	$^{181}_{73}Ta$	$^{184}_{74}W$	$^{186}_{75}Re$
$^{190}_{76}Os$	$^{192}_{77}Ir$	$^{195}_{78}Pt$	$^{197}_{79}Au$	$^{201}_{80}Hg$

$^{204}_{81}\text{Tl}$	$^{207}_{82}\text{Pb}$	$^{209}_{83}\text{Bi}$	$^{210}_{84}\text{Po}$	$^{210}_{85}\text{At}$
$^{222}_{86}\text{Rn}$	$^{223}_{87}\text{Fr}$	$^{226}_{88}\text{Ra}$	$^{227}_{89}\text{Ac}$	$^{232}_{90}\text{Th}$
$^{231}_{91}\text{Pa}$	$^{238}_{92}\text{U}$	$^{237}_{93}\text{Np}$	$^{239}_{94}\text{Pu}$	$^{243}_{95}\text{Am}$
$^{247}_{96}\text{Cm}$	$^{247}_{97}\text{Bk}$	$^{252}_{98}\text{Cf}$	$^{252}_{99}\text{Es}$	$^{257}_{100}\text{Fm}$
$^{258}_{101}\text{Md}$	$^{259}_{102}\text{No}$	$^{262}_{103}\text{Lr}$	$^{267}_{104}\text{Rf}$	$^{268}_{105}\text{Db}$
$^{271}_{106}\text{Sg}$	$^{272}_{107}\text{Bh}$	$^{277}_{108}\text{Hs}$	$^{276}_{109}\text{Mt}$	$^{281}_{110}\text{Ds}$
$^{280}_{111}\text{Rg}$	$^{285}_{112}\text{Cn}$			

បំណុលពាក្យនៃធាតុគីមីខាងក្រោមសម្រាប់គ្រូធ្វើការបង្ហាញសិស្ស នៅលើក្តារខៀន។

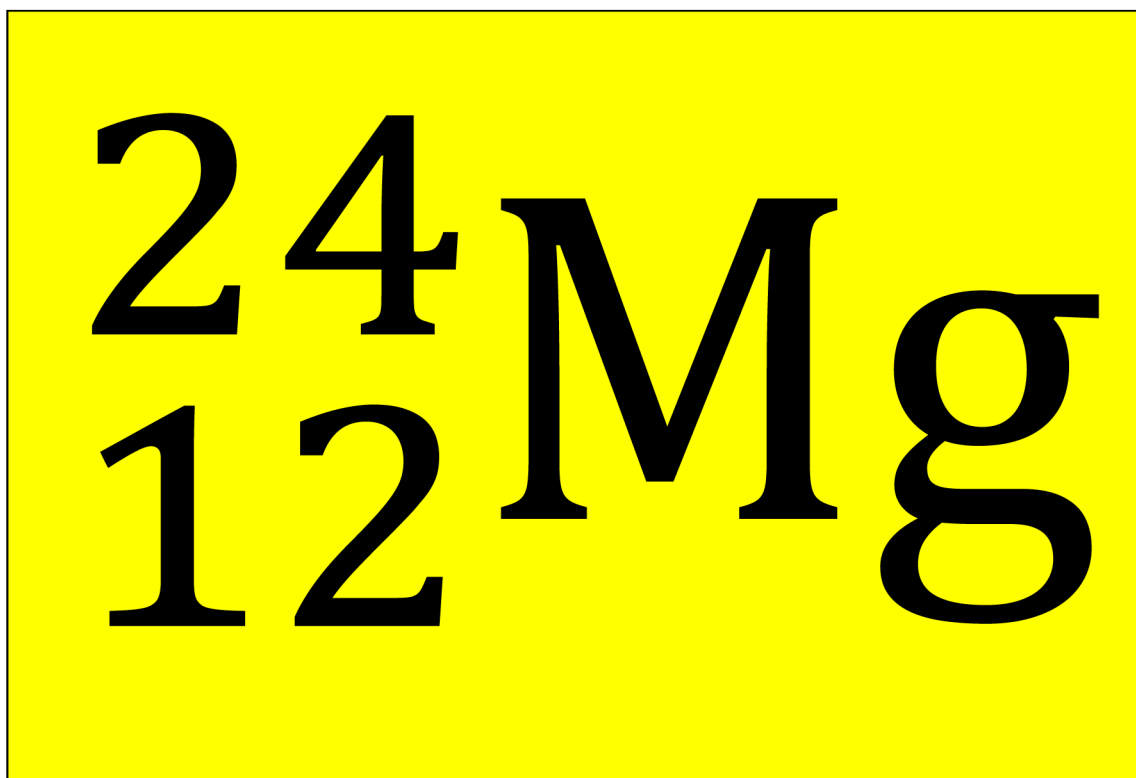
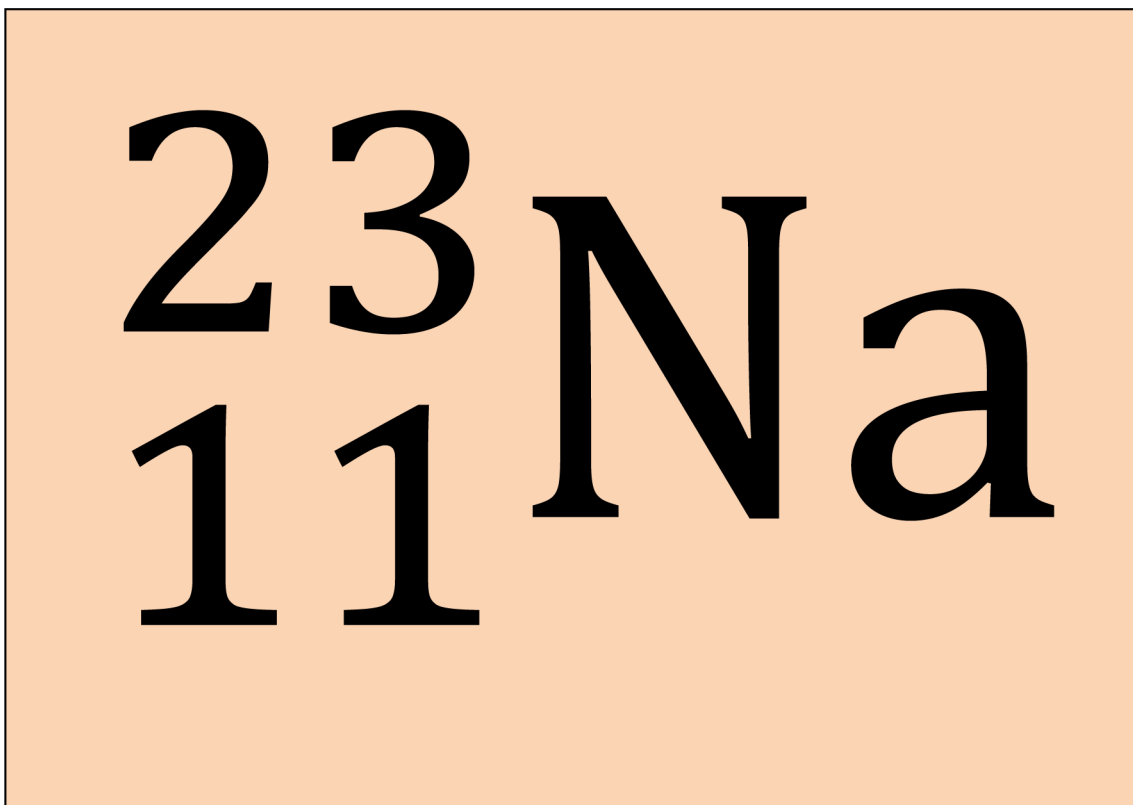

${}_{7}^{14}\text{N}$

${}_{8}^{16}\text{O}$

19
9F

20
10Ne

27
13 Al

28
14 Si

31P
15P

32S
16S

35 Cl
17 Cl

40 Ar
18 Ar

39
19 K

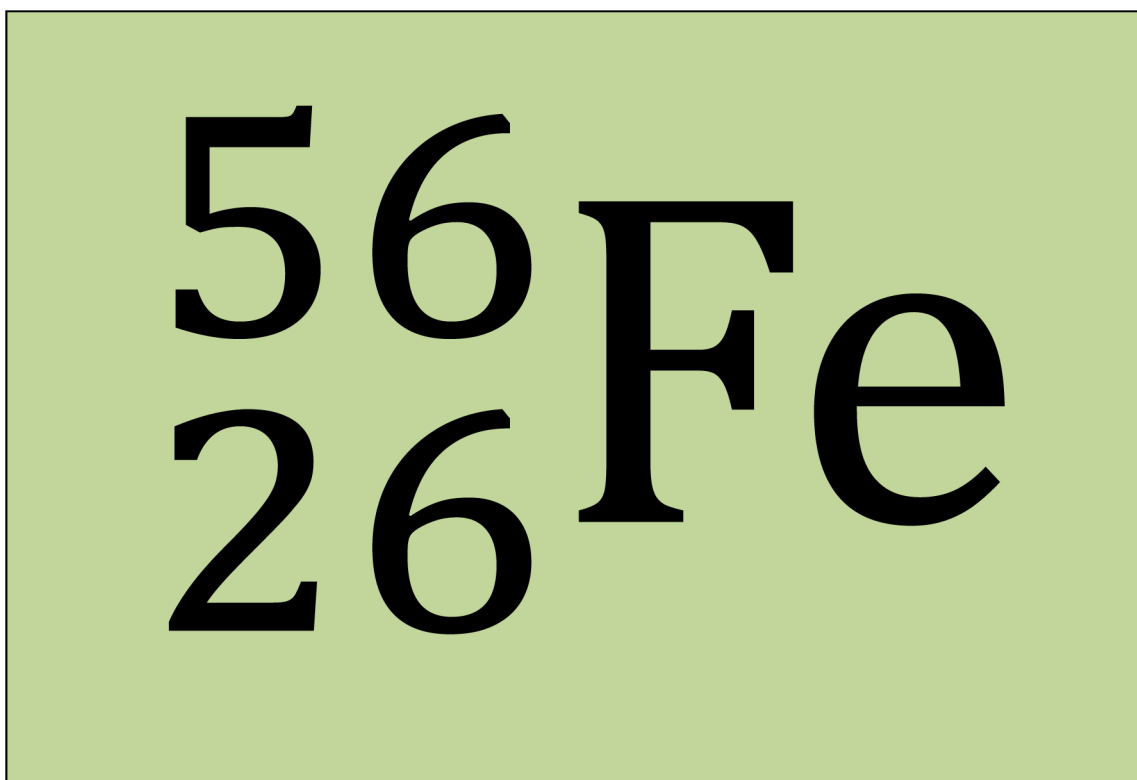
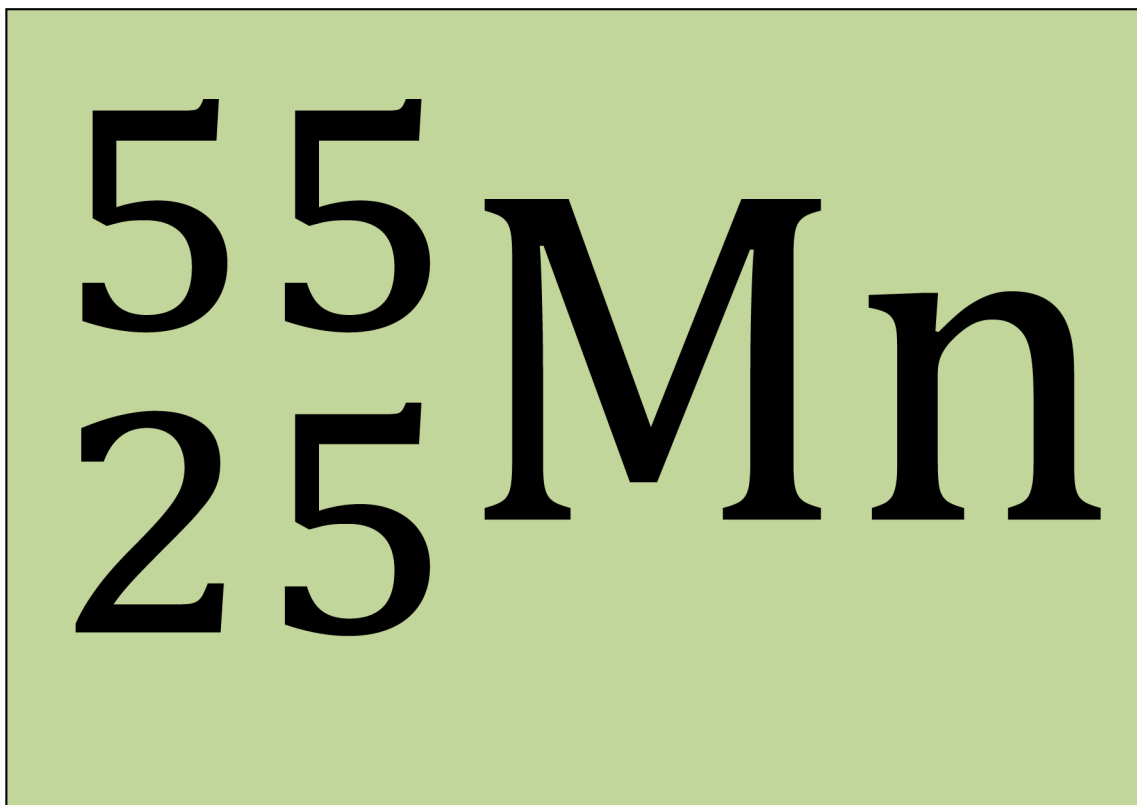
40
20 Ca

45 Sc
21 Sc

48 Ti
22 Ti

51V
23V

52Cr
24Cr

59
27 Co

59
28 Ni

64 Cu
29 Cu

65 Zn
30 Zn

70 Ga
31 Ga

73 Ge
32 Ge

75
33 As

79
34 Se

80 Br
35

84 Kr
36

មេរៀនទី២

លក្ខណៈធាតុតាមក្រុម

វត្ថុបំណង

តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នាលក្ខណៈធាតុនៃក្រុមទី 1 (ក្រុមលោហៈអាល់កាឡាំង)
- បង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុមទី 17 (ក្រុមអាឡូសែន)
- បង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុមទី 18 (ក្រុមឧស្ម័នកម្រ)

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀនក្នុង 3 ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ត្រូវប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាម កម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាព តាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើ នៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. ធាតុនៃក្រុម 1: លោហៈអាល់កាឡាំង	108 – 109
1	2. ធាតុនៃក្រុម 17: អាឡូសែន	109 – 110
1	3. ធាតុនៃក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ មេរៀនសង្ខេប សំណួរ សំណួរបញ្ចប់ជំពូកទី១	111 – 112

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការមេរៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូ បង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាម លក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីលក្ខណៈរបស់ធាតុតាមក្រុម មួយចំនួនសំខាន់ៗ។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងវាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលវាយតម្លៃ
1	ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុនៃក្រុម 1 ឬក្រុមលោហៈ អាស់កាឡាំង។	សិស្សត្រូវទម្រង់អាតូម (របាយអេឡិចត្រុងតាមស្រទាប់) របស់ធាតុក្នុងក្រុម 1 និងពិភាក្សាពីលក្ខណៈរបស់វា។	- សិស្សពណ៌នាពី លក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុម 1 បានដោយប្រើទម្រង់អាតូមនៃធាតុទាំងនោះ បានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុនៃក្រុម 17 ឬក្រុមអាឡូសែន។	សិស្សត្រូវទម្រង់អាតូម (របាយអេឡិចត្រុងតាមស្រទាប់) របស់ធាតុក្នុងក្រុម 17 និងពិភាក្សាពីលក្ខណៈរបស់វា។	- សិស្សពណ៌នាពី លក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុម 17 បាន ដោយប្រើទម្រង់អាតូមនៃធាតុទាំងនោះបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុនៃក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ។ - សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន។	- សិស្សត្រូវទម្រង់អាតូម (របាយអេឡិចត្រុងតាមស្រទាប់) របស់ធាតុក្នុងក្រុម 18 និងពិភាក្សាពីលក្ខណៈរបស់វា។ - សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបានរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោលជាក្រុម ឬជាបុគ្គល។	- សិស្សពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុម 18 បានដោយប្រើទម្រង់ អាតូមនៃធាតុទាំងនោះបានត្រឹមត្រូវ។ - សិស្សសង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

ខ្លឹមសារមេរៀននេះចង់បង្ហាញថា ធាតុក្នុងក្រុមតែមួយមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ដោយសារវាមានទម្រង់អេឡិចត្រុងដូចគ្នា ថាធាតុក្នុងក្រុមតែមួយមានទម្រង់អេឡិចត្រុងនៅស្រទាប់ខាងក្រៅដូចគ្នា។ សិស្សត្រូវចេះសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមី និងថ្លឹងសមីការឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់ធាតុតាមក្រុមនីមួយៗផងដែរ។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

ដើម្បីសិក្សាខ្លឹមសារក្នុងមេរៀននេះ សិស្សត្រូវមានចំណេះដឹងអំពីមេរៀនមុន ដូចជាចេះសរសេររូបមន្តគីមីនៃសមាសធាតុពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន និងសរសេរសមីការគីមី ដែលបានរៀនពីមេរៀនមុនៗ ឬកាលពីថ្នាក់ទី ៨។ តាមរយៈចំណេះដឹងទាំងនេះ សិស្សនឹងអាចសិក្សាលក្ខណៈគីមីរបស់ធាតុតាមក្រុមនីមួយៗបានយ៉ាងងាយស្រួល។ ដើម្បីឱ្យសិស្សកាន់តែមានចំណាប់អារម្មណ៍ គ្រូត្រូវបង្ហាញពីបម្រើបម្រាស់របស់ធាតុ ឬសមាសធាតុតាមក្រុមនីមួយៗក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ ជាមួយគ្នាដែរ គ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើការរំលឹកមេរៀនដែលសិស្សបានរៀននៅម៉ោងសិក្សាមុនជានិច្ចជាកាល ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ចំណេះដឹងទាំងនោះទៅនឹងមេរៀនថ្មីដែលត្រូវសិក្សាបន្ត។

លក្ខណៈធាតុតាមក្រុម

វត្ថុចំណុះ

ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុនៃក្រុម 1 ឬក្រុមលោហៈ អាល់កាឡាំង។

សកម្មភាពចម្រៀង និងរៀង

សំណួរ

- តើធាតុក្រុម 1 មានលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

- គ្រូឱ្យសិស្សអានសៀវភៅគោល នៅចំណុច 1. លោហៈនៃក្រុម 1 ក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល រួចឆ្លើយសំណួរខាងលើ។
- គ្រូគួរទម្រង់អាតូម (របាយអេឡិចត្រុង) របស់ Na រួចឱ្យសិស្សគូរអាតូម Li និង K។ គ្រូបង្ហាញសិស្សឱ្យឃើញថា លោហៈក្រុម 1 មានអេឡិចត្រុង 1 នៅស្រទាប់ក្រៅ (ស្រទាប់វ៉ាល់) ដូចគ្នា ជាហេតុធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាដែរ។
- ឱ្យសិស្សសរសេរសមីការតាមប្រតិកម្មរវាងលោហៈអាល់កាឡាំងជាមួយទឹក និងស្តង់សមីការឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

មេរៀន

2

លក្ខណៈធាតុតាមក្រុម

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នាពីលក្ខណៈធាតុនៃក្រុមទី 1 (ក្រុមលោហៈអាល់កាឡាំង)
- បង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុមទី 17 (ក្រុមអាឡូសែន)
- បង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ធាតុក្រុម 18 (ក្រុមឧស្ម័នកម្រ)
- ពណ៌នាពីកម្រលោហៈឆង។

ពុំមានខ្លឹមសារលោហៈឆងនៅក្នុងមេរៀននេះទេ។

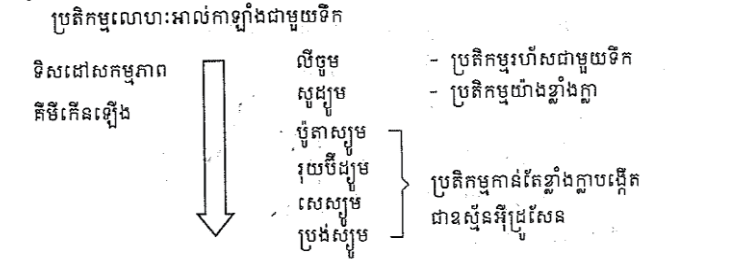
1. ធាតុនៃក្រុម 1 : លោហៈអាល់កាឡាំង

ធាតុគីមីនៅក្នុងក្រុម 1 មានធាតុ : លីចូម (Li) សូដ្យូម (Na) ប៉ូតាស្យូម (K) រុយប៊ីដ្យូម (Rb) និងសេស្យូម (Cs) និងប្រង់ស្យូម (Fr) ។ វាជាលោហៈដែលសកម្មជាងគេក្នុងតារាង។ គេត្រូវរក្សាវាទុកក្នុងប្រេងដើម្បីការពារខ្យល់និងសំណើម។ លោហៈ

Li	
Na	
K	
Rb	
Cs	
Fr	

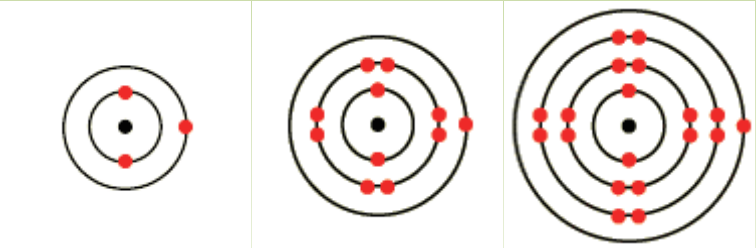
ក្រុម 1 ជាអង្គធាតុរឹងពណ៌ប្រាក់ហើយភ្លឺ។ វាទន់អាចកាត់និងកាំចិតឬឡាមបាន។ វាមានដង់ស៊ីតេនិងចំណុះរលាយទាបហើយមានប្រតិកម្មយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាមួយទឹកបង្កើតបានជាសូលុយស្យុងបាសអាល់កាលី(ឬអ៊ីដ្រុកស៊ីតលោហៈ)និងឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន។

ឧទាហរណ៍ : លោកហៈសូដ្យូមមានអំពើជាមួយទឹក ឱ្យផលជាសូដ្យូអ៊ីដ្រុកស៊ីត(បាស)និងអ៊ីដ្រូសែន។ $2Na + 2H_2O \rightarrow 2NaOH + H_2$

108

ឧទាហរណ៍នៃរបាយអេឡិចត្រុងរបស់អាតូម លីចូម សូដ្យូម និងប៉ូតាស្យូម

លីចូម (Li)   សូដ្យូម (Na)   ប៉ូតាស្យូម (K)

សំណួរគ្រិះរិះ

ហេតុអ្វីបានជាលោហៈក្រុម 1 មានលក្ខណៈសកម្មពីលើចុះក្រោម?
ចម្លើយ
ពីលើចុះក្រោម ទំហំអាតូមកាន់តែធំ ដូច្នេះ អេឡិចត្រុងស្រទាប់ក្រៅនៅកាន់តែឆ្ងាយពីណ្វៃយ៉ូ ធ្វើឱ្យវាកាន់តែងាយស្រួលដើម្បីផ្តាច់ចេញពីអាតូមដើម្បីបានអេឡិចត្រុងផ្គុំនៅស្រទាប់បន្ទាប់។

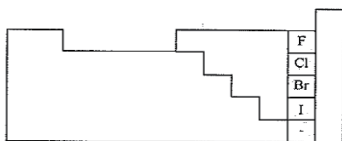
តារាងទី 1 : លក្ខណៈរូបលោហៈរាល់កាឡាំង

ឈ្មោះធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	ចំណុចរលាយ °C	ចំណុចរំពុះ °C	ដង់ស៊ីតេ g · cm ⁻³
លីត្យូម	Li	180	1330	0.53
សូដ្យូម	Na	98	890	0.97
ប៉ូតាស្យូម	K	64	774	0.86
រូបេដ្យូម	Rb	39	688	1.53
សេស្យូម	Cs	29	690	1.90
ប្រេងស្យូម	Fr	27	677	1.87

2. ធាតុនៃក្រុម 17 : អាឡូសែន

ក. លក្ខណៈរូប

ធាតុដែលបិតក្នុងក្រុមទី 17 ជាអលោហៈដែលសកម្មខ្លាំងក្នុងតារាងខួប ។ ធាតុក្នុងក្រុមទី 17 ហៅថា "ក្រុមអាឡូសែន" ។ អាឡូសែនមកពីពាក្យក្រិកមានន័យថា "បង្កើតអំបិល" ។ អាឡូសែនមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈភាគច្រើនបង្កើតជាអំបិល ។

តារាងទី 2 : លក្ខណៈរូបរបស់អាឡូសែន

ឈ្មោះធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	ចំណុចរលាយ °C	ចំណុចរំពុះ °C	ភាពរូបនៅសីតុណ្ហភាពបន្តិច	ពណ៌
ក្លរូអ័រ	F	-220	-188	ឧស្ម័ន	លឿងស្លែត
ក្លរ	Cl	-101	-35	ឧស្ម័ន	បៃតងខ្ចី
ប្រូម	Br	-7	59	រាវ	ក្រហមត្នោត
អ៊ីយ៉ូត	I	114	184	រឹង	ខ្មៅក្លី

109

វត្ថុបំណង

ពណ៌នាពីលក្ខណៈ របស់ធាតុនៃក្រុម 17 ឬក្រុមអាឡូសែន។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- តើធាតុក្រុម 17 មានលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

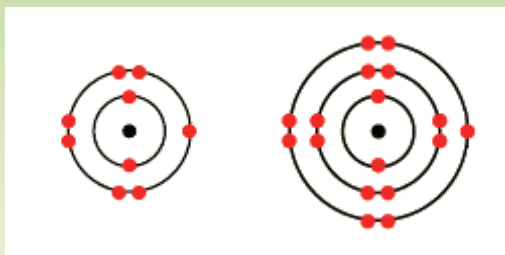

- គ្រូឱ្យសិស្សអានសៀវភៅគោល នៅចំណុច 2. ធាតុនៃក្រុម 17 : អាឡូសែនក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល រួចឆ្លើយសំណួរខាងលើ។

- គ្រូត្រូវទម្រង់អាតូម (វិញ្ញាបនបត្រ) របស់ F រួចឱ្យសិស្សគូរអាតូម Cl។ គ្រូបង្ហាញសិស្សឱ្យឃើញថា ធាតុក្រុម 17 មានអេឡិចត្រុង 7 នៅស្រទាប់ក្រៅ (ស្រទាប់វ៉ាន់ឡុង) ដូចគ្នា ជាហេតុធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាដែរ។

ពណ៌ស្វាយចាស់ក្លី

ឧទាហរណ៍នៃរបាយអេឡិចត្រុងរបស់អាតូម ក្លរូអ័រ និងក្លរ

ក្លរូអ័រ (F)

ក្លរ (Cl)

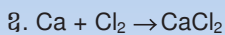
សំណួរត្រិះរិះ

ហេតុអ្វីបានជាអលោហៈក្រុមទី 17 មានលក្ខណៈសកម្មពីក្រោមទៅលើ?

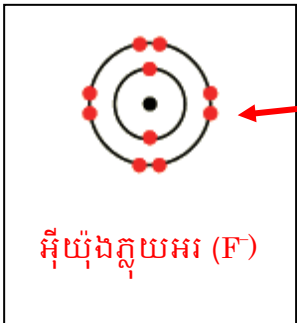
ចម្លើយ

ពីក្រោមទៅលើ ទំហំអាតូមកាន់តែតូច ដូច្នោះអេឡិចត្រុងស្រទាប់ក្រៅនៅកាន់តែជិតណ្វៃយ៉ូធ្វើឱ្យវាកាន់តែងាយស្រួលដើម្បីចាប់យកអេឡិចត្រុងមួយបន្ថែមទៀត ដើម្បីបានអេឡិចត្រុងពេញនៅស្រទាប់ក្រៅ។

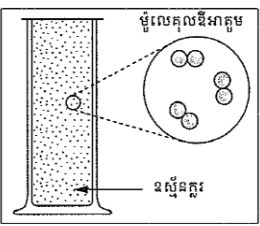
- គ្រូពន្យល់ពីលក្ខណៈគីមីរបស់ក្រុម
អាឡូសែនបន្ថែមដល់សិស្ស។ ឱសិស្ស
ចេះសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មរបស់
ធាតុអាឡូសែនជាមួយលោហៈផ្សេងៗ ដូច
ជា Na, Ca, Al... ជាដើម។

- ឱសិស្សអានចំណុច គ.បម្រើបម្រាស់ធាតុ
ក្រុមទី17 និងសមាសធាតុរួចឱសិស្សរៀប
រាប់ពីអ្វីដែលគេបានយល់ និងអាចសួរ
សំណួរអ្វីដែលគេឆ្ងល់។

អាឡូសែនជាម៉ូលេគុលឌីអាតូម(ម៉ូលេគុលបង្កដោយ
អាតូមចំនួន 2) ។ នៅសីតុណ្ហភាពបន្ទប់ធាតុពីរដំបូងភ្លុយអ៊ែរនិង
ក្លរជាឧស្ម័ន ប្រូមជាអង្គធាតុរាវ អ៊ីយ៉ូតជាអង្គធាតុរឹង ។ ចំណុច
រលាយនិងរំពុះរបស់វាកើនឡើងពីលើចុះក្រោម បណ្តាលមកពី
ម៉ូលេគុលរបស់វាកាន់តែខ្លាំង ធ្វើឱ្យកម្លាំងទំនាញរវាងម៉ូលេគុលនិង
ម៉ូលេគុលនៅខាងកាន់តែខ្លាំង ។ ក្រុមលោហៈអាឡូសែនត្រូវ
ថែរក្សាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ននៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ ។ អាឡូសែនទាំងអស់ជាសារធាតុពុល ។ ក្លរត្រូវបាន
គេប្រើធ្វើជាឧស្ម័នពុលប្រឆាំងនឹងសត្រូវក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទី 1 ។

ខ. លក្ខណៈគីមី

ដូចលោហៈអាវល់កាឡុំរ៉ាំងដែរ អាឡូសែនជាអលោហៈសកម្មខ្លាំង នេះមកពីវាមានអេឡិចត្រុង
ប្រាំពីរនៅស្រទាប់ក្រៅបង្អស់របស់អាតូមវា ។ ការទទួលអេឡិចត្រុងបន្ថែមមួយធ្វើឱ្យអ៊ីយ៉ុងវាមាន
ទម្រង់ដូចឧស្ម័នកម្រដែលនៅបន្ទាប់វាក្នុងតារាង ។

ខុសពីលោហៈអាវល់កាឡុំរ៉ាំង សកម្មភាពរបស់អាឡូសែនថយចុះពីលើចុះក្រោម ។ ភ្លុយអ៊ែរជា
អលោហៈសកម្មជាងគេក្នុងចំណោមអលោហៈ ។ វាមានប្រតិកម្មជាមួយគ្រប់ធាតុទាំងអស់ ។ ជាក់
ស្តែងវាអាចមានប្រតិកម្មជាមួយឧស្ម័នកម្រខ្លះ ។ ក្នុងពេលប្រតិកម្មគីមី អាឡូសែនទទួលយកអេឡិច
ត្រុងដើម្បីបង្កើតជាអ៊ីយ៉ុងអាឡូសែន ។ អាឡូសែនជាអុកស៊ីតករខ្លាំង វាអាចទាញយកអេឡិចត្រុង
ពីសារធាតុដទៃទៀត ។ ក្នុងចំណោមអាឡូសែនទាំងអស់ភ្លុយអ៊ែរជាអុកស៊ីតករខ្លាំងជាងគេបំផុតហើយ
អ៊ីយ៉ូតខ្សោយជាងគេ ។

គ. បម្រើបម្រាស់ធាតុក្រុម 17 និងសមាសធាតុ

ធាតុក្នុងក្រុម 17 មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សុខភាពយើង ។ គេដាក់បរិមាណសមាសធាតុ
ភ្លុយអ៊ែរបន្តិចបន្តួចទៅក្នុងទឹក និងថ្នាំជុសធ្មេញដើម្បីការពារកុំឱ្យធ្មេញពុក ។ ក្លរត្រូវបានគេដាក់ក្នុងទឹក
ម៉ាស៊ីននិងអាងហែលទឹកដើម្បីសម្លាប់មីក្រូសារពាង្គកាយដែលបណ្តាលឱ្យបង្កគ្រោះថ្នាក់ ។ សារពាង្គ
កាយយើងត្រូវការក្លរូ ដូច្នេះយើងត្រូវបរិភោគអាហារដែលមានជាតិអ៊ីយ៉ូត(ក្លរូ) ដើម្បីទៅជំនួសការ
បាត់បង់ក្លរូទៅតាមរឿយនិងទឹកនោម ។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

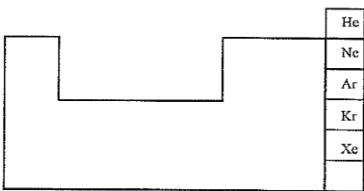
ធាតុអាឡូសែនទាំងអស់ជាម៉ូលេគុលឌីអាតូម និងមានលក្ខណៈពុល។ F₂ ជាភ្នាក់ងារអុកស៊ីតកម្មខ្លាំងបំផុត និងអាចមាន
ប្រតិកម្មជាមួយឧស្ម័នកម្រ Xe ឱ្យផលជា XeF₂ (សេណុងឌីក្លរូយអ៊ែរ) ឬ XeF₄(សេណុងតេត្រា ក្លរូយអ៊ែរ)។ វាក៏ត្រូវបានគេប្រើ
ជាសារធាតុសំខាន់នៅក្នុងថ្នាំជុសធ្មេញ ដើម្បីការពារធ្មេញពុកផងដែរ។ Cl₂ ត្រូវបានគេបញ្ចូលទៅក្នុងទឹកម៉ាស៊ីន ឬក្នុង
អាងហែលទឹកនូវកម្រិតកំណត់មួយ ដើម្បីសម្លាប់មេរោគ ចំណែកឯ I₂ ត្រូវបានគេប្រើជាទឹកថ្នាំសម្លាប់មេរោគសម្រាប់លាងរបួស
(ទឹកថ្នាំក្រហម)។

3. ធាតុក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ១ មេរៀនទី ២

ក. លក្ខណៈរូប

ធាតុនៅក្នុងក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រជាធាតុដែលសកម្មតិចជាងគេបំផុតនៅក្នុងតារាងខួប ។ ធាតុទាំងអស់ក្នុងក្រុមនេះសុទ្ធតែជាឧស្ម័ន ។ ម៉ូលេគុលវាមានអាក្រក់ទោលគេហៅថា

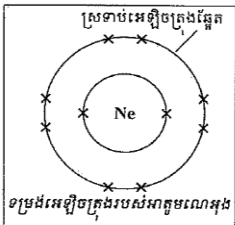
“ម៉ូលេគុលម៉ូណូអាតូម” ។ ធាតុទាំងអស់មានសីតុណ្ហភាពរលាយនិងរំពុះទាប ។

តារាងទី 2 : លក្ខណៈរូបរបស់ឧស្ម័នកម្រ

ឈ្មោះធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	ចំណុចរលាយ °C	ចំណុចរំពុះ °C
អេលូម	He	-270	-269
ណេអុង	Ne	-249	-246
អាកុង	Ar	-189	-186
គ្រីបតុង	Kr	-157	-152
សេណុង	Xe	-112	-108
រ៉ាដុង	Rn	-71	-62

ឧស្ម័នកម្រមាននៅក្នុងបរិយាកាស ។ នៅក្នុងខ្យល់មានឧស្ម័នកម្រប្រហែល 1% ភាគច្រើនគឺអាកុង ។ គេទាញយកវាដោយធ្វើបំណិតប្រភាគខ្យល់រាវ ។ អេលូម ណេអុង និងអាកុងមិនបង្កជាសមាសធាតុជាមួយធាតុដទៃទៀតឡើយ ។ គេប្រើអាកុងដាក់ក្នុងអំពូលពងមាន ព្រោះវាមិនមានប្រតិកម្មជាមួយសរសៃស៊ីស្តង់អំពូល ទោះបីនៅសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ក៏ដោយ ។ គេប្រើណេអុងនៅក្នុងបំពងអំពូលភ្លើង អំពូលម៉ែត ។

អេលូមជាឧស្ម័នស្រាលបំផុត វាស្រាលជាងខ្យល់ប្រាំពីរដង ។ គេប្រើអេលូមក្នុងការអវកាសនិងក្នុងបាញ់ធាតុអាកាស ។ អាក្រក់របស់ឧស្ម័នកម្រមានស្ថេរភាពណាស់ ។ ឧស្ម័នកម្រភាគច្រើនមិនមានប្រតិកម្ម ដើម្បីបង្កើតជាសមាសធាតុទេ ពីព្រោះស្រទាប់អេឡិចត្រុងក្រៅនៃអាក្រក់ឧស្ម័នកម្រជាស្រទាប់ផ្អែក ។

វត្ថុបំណង

ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុនៃក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ បានត្រឹមត្រូវ។

សកម្មភាពប្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- តើធាតុក្រុម 18 មានលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

- គ្រូឱ្យសិស្សអានសៀវភៅគោល នៅចំណុច 3. ធាតុក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ រួចឆ្លើយសំណួរខាងលើ។

- គ្រូគួរទម្រង់អាក្រក់ (វបាយអេឡិចត្រុង) របស់ Ne រួចឱ្យសិស្សគូរទម្រង់អាក្រក់ He និង Ar។ គ្រូបង្ហាញសិស្សឱ្យឃើញថា ធាតុក្នុងក្រុមទី 18 មានអេឡិចត្រុង 8 (ផ្អែក) នៅស្រទាប់ក្រៅ (ស្រទាប់រ៉ាឡុង) ដូចគ្នា ជាហេតុធ្វើឱ្យវាមានលក្ខណៈគីមីអសកម្ម។

 គ្រូឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន។
- ឱ្យសិស្សឆ្លើយសំណួរមេរៀន និងសំណួរបញ្ចប់ជំពូក នៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល។

 ចម្លើយសំណួរមេរៀន៖

1. លោហៈក្រុមទី១ មានឈ្មោះថា លោហៈអាល់កាឡាំង។ ក្រុមនេះមានធាតុ លីធ្យូម (Li), សូដ្យូម(Na), ប៉ូតាស្យូម(K), រូប៊ីដ្យូម (Rb), សេស្យូម(Cs), និង ហ្រ្វង់ចូម(Fr)។
2. លោហៈអាល់កាឡាំងមានប្រតិកម្មខ្លាំងក្លាជាមួយទឹកនិងឱ្យផលជាសូលុយស្យុងបាសអាល់កាលី និងឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន។
3. ធាតុក្រុមទី១៧ មានឈ្មោះថា ក្រុមអាឡូសែន ដែលមានធាតុ ភ្លុយអរ(F), ក្លរ(Cl), ប្រូម(Br), អ៊ីយ៉ូដ(I), និងអាស្តាត(At)។
4. ព្រោះវាជាសារធាតុពុល។
5. ព្រោះវាមានស្ថេរភាព ដោយវាមានចំនួនអេឡិចត្រុងឆ្អែត (8 អេឡិចត្រុង) នៅស្រទាប់ក្រៅ។

មេរៀនសង្ខេប

- ធាតុក្នុងក្រុមទី 1 ទន់អាចកាត់ ឬចិតនិងកាំបិតបាន។ វាមានពណ៌ប្រាក់ មានដង់ស៊ីតេតូច និងចំណុចរលាយទាប។ វាមានប្រតិកម្មយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាមួយទឹក។
- ធាតុក្នុងក្រុមទី 17 ជាអលោហៈសកម្ម។ វាមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈភាគច្រើនបង្កើតជាអ៊ីចីល។ ធាតុក្នុងក្រុមអាឡូសែន ជាម៉ូលេគុលឌីអាតូមវាមានចំណុចរលាយទាប។
- ធាតុក្នុងក្រុម 18 ឬក្រុមឧស្ម័នកម្រ ជាឧស្ម័នអសកម្ម។

? សំណួរ

1. តើលោហៈក្នុងក្រុម 1 មានឈ្មោះអ្វី ? មានធាតុអ្វីខ្លះ ?
2. តើលោហៈអាល់កាឡាំងមានប្រតិកម្មជាមួយទឹកយ៉ាងដូចម្តេច ? ឱ្យផលអ្វីខ្លះ ?
3. តើធាតុក្នុងក្រុមទី 17 មានឈ្មោះអ្វី ? មានធាតុអ្វីខ្លះ ?
4. ហេតុអ្វីបានជាគេត្រូវថែរក្សាពួកអាឡូសែនយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ?
5. ហេតុអ្វីបានជាពួកឧស្ម័នកម្រមិនមានប្រតិកម្មបង្កើតជាសមាសធាតុ ?

? សំណួរបញ្ចប់ជំពូកទី១

- I. ចូរគូសសញ្ញា ✓ ក្នុងប្រអប់ខាងមុខចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវតែមួយគត់ :
1. តើធាតុណាមួយដែលរលាយក្នុងក្រុមទី 2 នៃតារាងខួប ?
 ក. កាល់ស្យូម   ខ. ដែក   គ. សូដ្យូម   ឃ. អាឡូមីញ៉ូម
  2. តើគេត្រូវដាក់សមាសធាតុអ្វីក្នុងឆ្នាំដុសឆ្នើមដើម្បីបង្ការឆ្នេញពុក ?
 ក. កាបូន   ខ. អុកស៊ីសែន   គ. ភ្លុយអរ   ឃ. អេលូម
- II. ចូរចំពេញឈ្មោះខាងក្រោមឱ្យមានន័យត្រឹមត្រូវ
1. លោហៈអាល់កាឡាំងមានប្រតិកម្មយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាមួយ.....បង្កើតបានជាសូលុយស្យុងបាសអាល់កាលីនិងឧស្ម័ន.....។
- III. សំណួរត្រិះរិះ
1. តើគេកំណត់ទីតាំងរបស់ធាតុគីមីនៅក្នុងតារាងខួបដូចម្តេច ?
  2. ចូរពន្យល់និងឱ្យឧទាហរណ៍ក្នុងករណីធាតុមួយៗនៃពាក្យ "ក្រុម" និង "ខួប" ។

 ចម្លើយសំណួរបញ្ចប់ជំពូក៖

- I.
  1. ក. កាល់ស្យូម   2. គ. ភ្លុយអរ
- II.
  1. ទឹក, អ៊ីដ្រូសែន។
- III.
  1. គេកំណត់ទីតាំងរបស់ធាតុក្នុងតារាងខួបដោយលេខក្រុម និងលេខខួប។
  2. ក្រុម ៖ ជាសំណុំនៃធាតុគីមីតាមរយៈលេខក្នុងតារាងខួបគីមី។ ខួបទី១ មានធាតុ Li, Na, K, Rb, Cs និង Fr។
 ខួប ៖ ជាសំណុំនៃធាតុគីមីតាមរយៈលេខក្នុងតារាងខួប។ ខួបទី២ មានធាតុ Na, Mg, Al, Si, P, S, Cl និង Ar។

ចំណេះដឹង និងសកម្មភាពបន្ថែម

ទិន្នន័យសំខាន់ៗនៃធាតុក្នុងក្រុមលោហៈអាល់កាឡូរ៉ាំង និងក្រុមអាឡូសែន

លោហៈក្រុមទី១ : លោហៈអាល់កាឡូរ៉ាំង

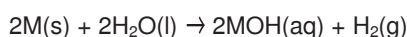
ឈ្មោះធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	ចំណុចរលាយ/°C	ចំណុចរំពុះ/°C	ដង់ស៊ីតេ/ g.cm ⁻¹
លីត្យូម	Li	180	1330	0.53
សូដ្យូម	Na	98	890	0.97
ប៉ូតាស្យូម	K	64	774	0.86
រុយប៊ីដ្យូម	Rb	39	688	1.53
សេស្យូម	Cs	29	690	1.90
ហ្វ្រង់ស្យូម	Fr	27	677	1.87

អលោហៈក្រុមទី១៧ : ក្រុមអាឡូសែន

ឈ្មោះធាតុ	និមិត្តសញ្ញា	ចំណុចរលាយ/°C	ចំណុចរំពុះ/°C	ភាពរូប នៅសី.បន្ទប់	ពណ៌
ហ្វ្លូរអ៊ែ	F	-220	-188	ឧស្ម័ន	លឿងខ្ចី
ក្លរ	Cl	-101	-35	ឧស្ម័ន	បៃតងខ្ចី
ប្រូម	Br	-7	59	រាវ	ក្រហមត្នោត
អ៊ីយ៉ូត	I	114	184	រឹង	ស្វាយចាស់ភ្លឺ
អាស្តាត	At	302	337	រឹង	ខ្មៅ

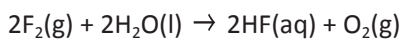
លោហៈក្រុមទី១ មានចំណុចរលាយថយចុះជាលំដាប់ពីលើចុះក្រោម តាមកំណើននៃលេខអាតូម។ លក្ខណៈបែបនេះគឺ ដោយសារតែលក្ខណៈសកម្មរបស់វាកើនឡើងពីលើចុះក្រោមតាមក្រុមដែរ ព្រោះបើកាលណាទំហំអាតូមកាន់តែធំ នោះអេឡិចត្រុងស្រទាប់ក្រៅរបស់វាកាន់តែមានទំនាញខ្សោយជាមួយណ្វៃយ៉ូធ្វើឱ្យវាងាយផ្តាច់ចេញពីអាតូម។

លោហៈអាល់កាឡូរ៉ាំងប្រតិកម្មជាមួយទឹក ៖

ធាតុក្នុងក្រុមទី១៧ មានចំណុចរលាយកើនឡើងពីលើចុះក្រោម តាមកំណើននៃលេខអាតូម។ លក្ខណៈនេះបញ្ជាក់ថា កម្លាំងអន្តរម៉ូលេគុល (កម្លាំងវ៉ានដេរវ៉ាល់) ក៏កើនឡើងពីលើចុះក្រោមដែរ។

ធាតុអាឡូសែនប្រតិកម្មជាមួយទឹក ៖

ប្រតិកម្មខ្លាំងក្លា

ប្រតិកម្មតាមសម្រួល

ប្រតិកម្មយឺត

I₂ គ្មានប្រតិកម្មជាមួយទឹកទេ។

ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេសរបស់ SEAL / VVOB

គ្មានសម្ភារឧបទេស SEAL / VVOB ក្នុងមេរៀននេះទេ។

បង្ហាញ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. ធាតុក្នុងក្រុម 1 មានអេឡិចត្រុងនៅស្រទាប់ក្រៅចំនួន 1។ ក្រុមនេះមានឈ្មោះថា លោហៈអាល់កាឡាំង។ (6 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 03 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានមួយចំណុច
06 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំងពីរចំណុច
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

២. ធាតុក្នុងក្រុមទី 17 មានអេឡិចត្រុងនៅស្រទាប់ក្រៅចំនួន 5។ ក្រុមនេះមានឈ្មោះថា អាឡូរ៉ែសេន (6 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 03 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានមួយចំណុច
06 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំងពីរចំណុច
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

៣. ធាតុក្នុងក្រុមទី 18 មានអេឡិចត្រុងនៅស្រទាប់ក្រៅចំនួន 8។ ក្រុមនេះមានឈ្មោះថា ឧស្ម័នកម្រ (6 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 03 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានមួយចំណុច
06 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំងពីរចំណុច
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

៤. (8 ពិន្ទុ)

ក. (A) $Li < Na < K < Rb < Cs$

ខ. (A) $F < Cl < Br < I$

គ. (A) $Li < Na < K < Rb < Cs$

ឃ. (B) $I < Br < Cl < F$

ការដាក់ពិន្ទុ: 02 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានមួយចំណុច
08 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំងបួនចំណុច
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

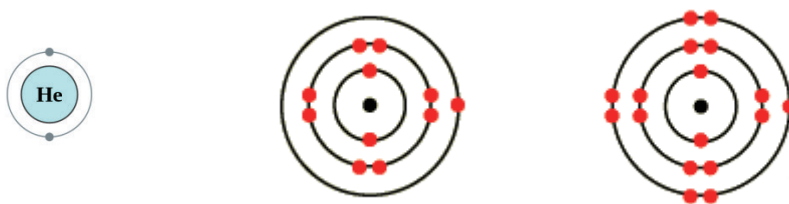
៥. ទម្រង់អាតូមរបស់ធាតុ៖

ក. អេល្យូម

ខ. សូដ្យូម

គ. ក្លរ

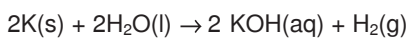
(12 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 04 ពិន្ទុ = សិស្សគូរត្រឹមត្រូវបានមួយ
 12 ពិន្ទុ = សិស្សគូរត្រឹមត្រូវបានទាំងបីចំណុច
 0 ពិន្ទុ = សិស្សគូរមិនបានត្រឹមត្រូវ

៦. ចូរសរសេរ និង ថ្លឹងសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីនៅពេលលោហៈប៉ូតាស្យូមមានប្រតិកម្មជាមួយទឹក។

(12 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 06 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរសមីការគីមី និងរូបមន្តគីមីបានត្រឹមត្រូវ
 12 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរសមីការគីមី រូបមន្តគីមី និងថ្លឹងបានត្រឹមត្រូវ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	ការវិនិច្ឆ័យ និងសំណូមពរសម្រាប់ការបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សពីមូលដ្ឋានចំណេះដឹងឡើងវិញ ដូចជា ធាតុ អាតូម តារាងខួប ម៉ូលេគុល រូបមន្តគីមី។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀននៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាល្បឿនយល់បន្ថែមទៀតអំពី តារាងខួប អាតូម រូបមន្តគីមី។
26 - 35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនកម្រិតមធ្យម ដូច្នេះពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាល្បឿនយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀតស្តីពីប្រតិកម្មគីមី និងការសរសេរសមីការគីមី។ គ្រូត្រូវជួយផ្តល់សំណួរឬលំហាត់បន្ថែមទៀតដល់សិស្ស។
36 - 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

ជំពូកទី 2 កាបូន អុកស៊ីសែន និងអ៊ីដ្រូសែន

ក្នុងចំពុះផ្សារអុកស៊ីសែន-អ៊ីដ្រូសែនខ្លាំងទាំងពីរបញ្ចេញពីដបពីរផ្សេងគ្នា ហើយមកជួបគ្នា ត្រង់ចុងចំពុះផ្សារ ។ អណ្តាតភ្លើងនេះមានសីតុណ្ហភាពខ្ពស់រហូតដល់ 3000°C ។ គេប្រើវាសម្រាប់ ផ្សារ ឬកាត់លោហៈក្រាស់ៗបាន ។

មេរៀនទី១

កាបូន

វត្ថុបំណង

- តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីរបស់កាបូន
- ឱ្យឈ្មោះសណ្ឋានវិសមរូបរបស់កាបូន (ក្រាភីត ពេជ្រ)
- ពណ៌នាពីប្រតិកម្មទង្វើកំបោររស់ពីថ្នាំកំបោរ
- អនុវត្តបម្រើបម្រាស់កំបោររស់ និងកំបោរងាប់ក្នុងជីវភាព។

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀន ៥ ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ថ្លែងប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាមកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាពតាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើនៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. កាបូនក្នុងធម្មជាតិ 2. លក្ខណៈរូប	114-115
1	3. លក្ខណៈគីមី	115-116
1	4. អុកស៊ីតរបស់កាបូន	116-117
1	5. កាបូណាត 6. កាល់ស្យូមកាបូណាត	117-118
1	7. ទង្វើកំបោររស់ និងកំបោរងាប់ មេរៀនសង្ខេប សំណួរ	118-119

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការមេរៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តតាមសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាឈ្វេងយល់ពីកាបូន។

តារាងទី ២ ផែនការបង្រៀន និងវាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វគ្គបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលវាយតម្លៃ
1	-ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់កាបូន	-បំផុសគំនិតសិស្សឱ្យឈ្វេងយល់ពីកាបូនក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ - សិស្សធ្វើការងារជាក្រុមសង្កេតពីលក្ខណៈរូបរបស់កាបូនពេជ្រ និងក្រាភីត។	-សិស្សបង្ហាញពីកាបូនក្នុងជីវភាពរស់នៅបានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់ពេជ្រ និងក្រាភីតបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់កាបូន	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ជាក្រុម ដើម្បីពិនិត្យមើលប្រតិកម្មចំហេះកាបូនជាមួយអុកស៊ីសែន និងប្រតិកម្មរវាងកាបូនជាមួយអុកស៊ីតលោហៈ។	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍និងបង្ហាញលទ្ធផលបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីប្រតិកម្មរបស់កាបូនឌីអុកស៊ីត	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ជាក្រុម ដើម្បីពិនិត្យមើលពីប្រតិកម្មរបស់ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត។	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍និងបង្ហាញលទ្ធផលបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់សមាសធាតុកាបូណាត	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ជាក្រុមដើម្បីពិនិត្យមើលលក្ខណៈរបស់សមាសធាតុកាបូណាត	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍និងបង្ហាញលទ្ធផលបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពន្យល់ពីលក្ខណៈ និងទង្វើកំបោររស់ និងកំបោរងាប់ -សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន	- សិស្សពិភាក្សាក្រុម ដើម្បីសិក្សាឈ្វេងយល់ពីលក្ខណៈ និងដំណើរការផលិតកំបោររស់ និងកំបោរងាប់។ -សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបានរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល ជាក្រុមឬជាបុគ្គល។	-សិស្សពន្យល់ពីលក្ខណៈ និងដំណើរការផលិតកំបោររស់ និងកំបោរងាប់បានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សសង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

ដោយសារកាបូនជាសារធាតុដ៏សំខាន់ និងត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាប្រចាំនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ គ្រូបង្រៀនត្រូវព្យាយាមរំលេចឱ្យសិស្សឃើញអំពីសារៈសំខាន់ទាំងនេះ ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ពីខ្លឹមសារដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងមេរៀននេះទៅនឹងអ្វីដែលពួកគេបានជួបប្រទះក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ ជាមួយគ្នានេះ គ្រូបង្រៀនត្រូវផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានសង្កេតពិសោធន៍ជាក់ស្តែងស្តីពីលក្ខណៈផ្សេងៗនៃកាបូន និងសមាសធាតុរបស់វា ដូចជាប្រតិកម្មចំហេះកាបូន អត្តសញ្ញាណកម្មឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត ប្រតិកម្មបំបែកដោយកម្ដៅនៃសមាសធាតុកាបូណាត ដូចដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

នៅចំណុចផ្ដើមក្នុងម៉ោងសិក្សានីមួយៗ គ្រូបង្រៀនត្រូវពិនិត្យមើលចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន ឬបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារមេរៀនថ្មីដែលត្រូវបង្រៀន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវរំលឹកសិស្សឡើងវិញនូវមេរៀនថ្នាក់ទី៨ ស្តីពីទ្រឹស្តីអាគូម និងម៉ូលេគុលដើម្បីជាគ្រឹះក្នុងការសរសេររូបមន្តគីមី និងសមីការគីមីក្នុងមេរៀននេះ។ ចំពោះមេរៀនស្តីពីខ្យល់ដែលពួកគេបានរៀនកាលនៅថ្នាក់ទី៧ ពាក់ព័ន្ធនឹងឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតក៏ត្រូវតែរំលឹកក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះដែរ។

កាបូន

វត្ថុបំណង:

-ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់កាបូន

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ:

- តើកាបូនមានលក្ខណៈរូបយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
- តើកាបូនមានតួនាទីសំខាន់ៗខ្លះក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ?

- គ្រូបំផុសគំនិតសិស្សឱ្យគិតពីកាបូន និងបម្រើបម្រាស់របស់វានៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។

កាបូនក្នុងធម្មជាតិ៖ ជាធាតុបង្កសមាសធាតុសរីរាង្គសំខាន់ក្នុងរាងកាយមនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ អាហារ សម្លៀកបំពាក់ឆ្នាំស្ងួត ក្រដាស ធុរ្យ ក្រាភីត ពេជ្រ កាបូនឌីអុកស៊ីត ថ្នាំកំប្រារ។ល។

- គ្រូឱ្យសិស្សប្រៀបធៀបពីលក្ខណៈខុសគ្នារវាងពេជ្រ និងក្រាភីត ដោយប្រើប្រាស់រូបគំរូអាតូមកាបូនពេជ្រ និងកាបូនក្រាភីត រួមជាមួយនឹងការសង្កេតផ្សេង និងពេជ្រ។

លក្ខណៈរូបខុសគ្នារវាងពេជ្រ និងក្រាភីត

	ពេជ្រ	ក្រាភីត
ពណ៌	គ្មានពណ៌	ប្រផេះក្រមៅ
រឹង	រឹង	ផុយ
ចម្រងចរន្ត	មិនចម្រងចរន្តអគ្គិសនី	ចម្រងចរន្តអគ្គិសនីបានល្អ
ការតម្រៀបអាតូម	កាបូនចតុមុខតជាប់គ្នា (ប្រើសម្ព័ន្ធ៤)	ប្រើសម្ព័ន្ធ៣ ជារង្វង់៦ជ្រុង និងតម្រៀបជាស្រទាប់ៗ

សម្គាល់៖ ការតេស្តលទ្ធភាពចម្រងចរន្តអគ្គិសនី ត្រូវមានថ្មពិល ខ្សែចម្រង និងអំពូល ដែលត្រូវត្រៀមជាស្រេច។
 - ករណីគ្មានពេជ្រឱ្យសិស្សសង្កេត គ្រូឱ្យសិស្សសង្កេតត្រីមតែក្រាភីត (ធុរ្យ ឬបណ្ណាល្ម័តិល) បានហើយ។ ចំណែកពេជ្រវិញ គ្រូគ្រាន់តែប្រាប់ឱ្យសិស្សស្រមៃគិតតាមរូបមន្តពណ៌ពីលក្ខណៈដែលគេធ្លាប់ឃើញក៏បានដែរ។

មេរៀន

1

កាបូន

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីរបស់កាបូន
- ឱ្យឈ្មោះសណ្ឋានវិសមរូបរបស់កាបូន(ក្រាភីត ពេជ្រ)
- ពណ៌នាពីប្រតិកម្មទង្វើកំបោររបស់កាបូន
- អនុវត្តបម្រើបម្រាស់កំបោររបស់កាបូនក្នុងជីវភាព ។

1. កាបូនក្នុងធម្មជាតិ

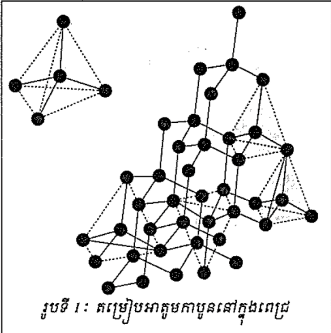
កាបូនជាអលោហៈមួយដែលគេប្រើប្រាស់ច្រើននៅក្នុងជីវភាពរស់នៅ ។ គេតែងប្រទះឃើញកាបូនមាននៅគ្រប់ទីកន្លែងដូចជា ក្នុងអាហារ ក្នុងប្រេងឥន្ធនៈ និងក្នុងសរសៃសម្លៀកបំពាក់ ។

2. លក្ខណៈរូប

កាបូន អាចស្ថិតនៅជាភាពសេរីនៅក្នុងសំបកផែនដី ។ វាស្ថិតនៅក្នុងទម្រង់ពីរយ៉ាងគឺ "ក្រាភីត និងពេជ្រ" ។ ពេជ្រនិងក្រាភីតជាសណ្ឋានវិសមរូបនៃកាបូន ។

ក. ពេជ្រ

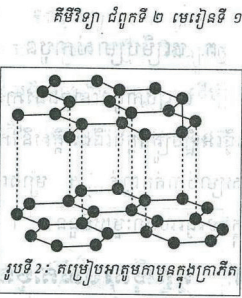
ពេជ្រជាសារធាតុគ្មានពណ៌ មិនចម្រងចរន្តអគ្គិសនី(ព្រោះគ្មានអ៊ីយ៉ុងឬអេឡិចត្រុងសេរីដើម្បីដឹកនាំបន្ត) និងចម្រងកម្តៅអស់ ។ ក្នុងពេជ្រអាតូមកាបូននីមួយៗភ្ជាប់គ្នាដោយសម្ព័ន្ធកូវ៉ាឡង់រឹងមាំជាមួយអាតូមកាបូនបួនផ្សេងទៀត ។ អាតូមកាបូនក្នុងពេជ្រតម្រៀបគ្នាជាទម្រង់ចតុមុខ ។ ដោយសារទម្រង់នេះហើយដែលធ្វើឱ្យពេជ្រជាធាតុរឹងបំផុតក្នុងចំណោមធាតុទាំងអស់នៅលើផែនដី ។

រូបទី 1 : តម្រៀបអាតូមកាបូននៅក្នុងពេជ្រ

២. ក្រាភីត

ក្រាភីត ជាធាតុមានពណ៌ប្រផេះក្រហម ទន់ និងរនិល ដែលបណ្តាលមកពីស្រទាប់របស់វាមានរនិលលើគ្នាបានងាយ។ ក្រាភីតចម្លងចរន្តអគ្គិសនីបានល្អ ព្រោះអាតូមកាបូនមានអេឡិចត្រុងស្រទាប់ក្រៅបួន ប៉ុន្តែវាបង្កើតសម្ព័ន្ធតែប៉ុណ្ណោះ ឯអេឡិចត្រុងដែលនៅសល់ជាសំទីដោយសេរីតាមស្រទាប់ដើម្បីដឹកនាំបន្ត។ ក្រាភីតបង្កើតឡើងដោយអាតូមកាបូនដូចពេជ្រដែរ ប៉ុន្តែខុសគ្នាត្រង់ទម្រង់យក្ស។ អាតូមកាបូននីមួយៗចង់សម្ព័ន្ធក្នុងរូងទៅអាតូមកាបូនបីទៀតបង្កើតបានជាដងដែលមានអាតូមចំនួនប្រាំមួយ។ អាតូមទាំងនេះចង គ្នាជាស្រទាប់ដែលនៅត្រួតលើគ្នាលើប្រទាញគ្នា ដោយកម្លាំងខ្សោយ។

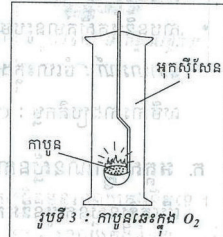

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ២ មេរៀនទី ១

៣. លក្ខណៈគីមី

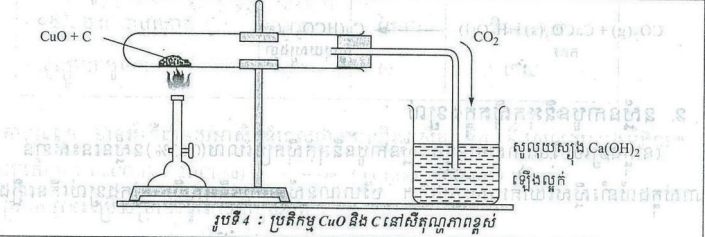
ក. អំពើជាមួយអុកស៊ីសែន

កាបូនឆេះក្នុងអុកស៊ីសែន(រូបទី ៣)ឱ្យជាកាបូនឌីអុកស៊ីត។
សមីការតាងប្រតិកម្ម: $C(s) + O_2(g) \xrightarrow{I^{\circ}} CO_2(g)$
សម្គាល់: (s)រឹង, (l)រាវ និង (g)ឧស្ម័ន

ខ. អំពើលើអុកស៊ីតលោហៈ

ពិសោធន៍: គេដាក់ម្សៅទង់ដែង(II)អុកស៊ីត និងម្សៅកាបូនទៅក្នុងបំពង់សាករួចដុតកម្ដៅ(រូបទី ៤)។
សង្កេត: ល្បាយពណ៌ខ្មៅក្នុងបំពង់សាកប្រែទៅជាពណ៌ក្រហម ឯទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អក់។
សមីការតាងប្រតិកម្ម: $2CuO(s) + C(s) \xrightarrow{\text{ខ្មៅ}} 2Cu(s) + CO_2(g) \xrightarrow{\text{ក្រហម គ្មានពណ៌}}$
• នៅសីតុណ្ហភាពខ្ពស់កាបូនអាចធ្វើដុកម្សៅអុកស៊ីតលោហៈមួយចំនួនដូចជា PbO, ZnO... ជា Pb, Zn ... បាន។ ក្នុងយោបកលោហៈគេច្រើនក្លរណៈនេះដើម្បីទន្សើរលោហៈ។

វត្ថុបំណង
-ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់កាបូន

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ
-តើកាបូនមានលក្ខណៈគីមីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

-សិស្សពិសោធតាមក្រុមដើម្បីសង្កេតមើលប្រតិកម្មចំហេះកាបូនក្នុងអុកស៊ីសែន។ (សូមមើលដំណើរការពិសោធន៍ខាងក្រោម)
-សិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ពួកគេដោយមានសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបញ្ជាក់ផង។
- គ្រូសំយោគលទ្ធផលរបស់សិស្ស និងពន្យល់បន្ថែមនៅចំណុចខ្លះខាត។
សម្គាល់: បើមានម្សៅទង់ដែង(II)អុកស៊ីត (CuO) ត្រូវអាចឱ្យសិស្សសង្កេតពិសោធន៍ដុតម្សៅកាបូនលើអុកស៊ីតលោហៈផងដែរ ដោយលាយ CuO 4.0g ជាមួយម្សៅ C 0.3g និងដុតកម្ដៅដូចមានបង្ហាញក្នុងរូបទី៤ នៃសៀវភៅសិក្សាគោល។

ពិសោធន៍:

អុកស៊ីតកម្មកាបូន: ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនត្រូវផលិតពីទឹកអុកស៊ីសែន និងធ្វើមជ្រក និងធ្វើបញ្ចូលទៅក្នុងកែវចំហេះមួយគ្របជិត។ ប្រើដង្ហើបចាប់ផ្សេងៗដុតដុតឱ្យឆេះនឹងអណ្តាតភ្លើង រួចទម្លាក់ចូលទៅក្នុងកែវចំហេះដែលមានផ្ទុកឧស្ម័នអុកស៊ីសែនខាងលើ។ សង្កេត! = កាបូនឆេះបញ្ចេញពន្លឺកាន់តែច្រាលឡើង។
ពេលប្រតិកម្មចប់ ចាក់ទឹកកំបោរថ្លាចូល គ្រលុកឱ្យសព្វ។ សង្កេត! = ទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អក់ បញ្ជាក់ពីវត្តមានឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតកើតឡើងក្នុងប្រតិកម្មចំហេះកាបូន។
- សមីការប្រតិកម្មតាងឱ្យទឹកកំបោរល្អក់: $CO_2(g) + Ca(OH)_2(aq) \rightarrow CaCO_3(s) + H_2O(l)$

ចំណេះដឹងបន្ថែមស្តីពីកាបូនឌីអុកស៊ីត (CO₂)

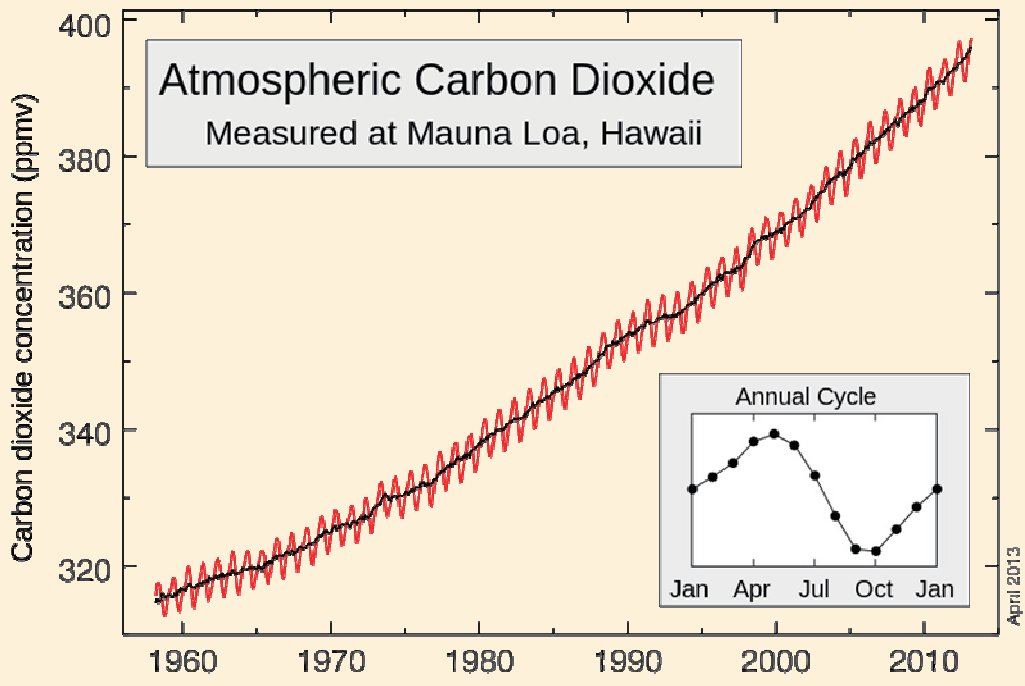
គុណសម្បត្តិ

កាបូនឌីអុកស៊ីតត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាភ្នាក់ងារពន្លត់អគ្គិភ័យ (បំពង់ពន្លត់អគ្គិភ័យ) ដោយសារលក្ខណៈមិនទ្រទ្រង់ចំហេះ វាបានជួយការពារ រុញច្រានខ្សែស្រឡាយស៊ែរនៃចេញពីធាតុនេះ។ ទឹកកកស្ងួត (Dry Ice) គឺជាកាបូនឌីអុកស៊ីតរឹង ត្រូវបានគេប្រើយ៉ាងពេញនិយមជាភ្នាក់ងារត្រជាក់ក្នុងឧស្សាហកម្មផ្សេងៗ ពិសេសឧស្សាហកម្មអាហារ។ បច្ចុប្បន្ន ក្នុងបច្ចេកវិទ្យាថ្មីគេប្រើកាបូនឌីអុកស៊ីតរាវជាភ្នាក់ងារត្រជាក់ក្នុងទូរទឹកកក និងម៉ាស៊ីនត្រជាក់។

លើសពីនេះ កាបូនឌីអុកស៊ីតក្នុងបរិយាកាសមានសារៈសំខាន់សម្រាប់រុក្ខជាតិក្នុងដំណើរការផលិតអាហារតាមរយៈរស្មីសំយោគ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ វាបានជួយរក្សាកម្ដៅបរិយាកាសតាមផលផ្ទះកញ្ចក់ ធ្វើឱ្យមានសីតុណ្ហភាពសមស្របមួយសម្រាប់សត្វ និងរុក្ខជាតិលូតលាស់។

គុណវិបត្តិ

ជាមួយគ្នានឹងគុណសម្បត្តិ វត្តមានរបស់ខ្សែស្រឡាយកាបូនឌីអុកស៊ីតក្នុងបរិយាកាសក៏ផ្តល់គុណវិបត្តិជាច្រើនផងដែរដល់បរិស្ថាន និងជីវិតនៅលើផែនដី។ កំណើនខ្សែស្រឡាយកាបូនឌីអុកស៊ីតក្នុងបរិយាកាសពីលទ្ធផលចំហេះឥន្ធនៈផ្សេងៗដោយសារសកម្មភាពមនុស្ស ដូចជាដំណើរការរោងចក្រ ឧស្សាហកម្ម យានយន្តជាដើម បានធ្វើឱ្យមានការកើនឡើងនូវផលផ្ទះកញ្ចក់ ជាលទ្ធផលកម្ដៅនៅលើផែនដីក៏បានកើនឡើងជាលំដាប់ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ការកើនឡើងនៃផែនដីដែលបាននាំមកនូវបញ្ហាជាច្រើនដូចជា រលាយទឹកកកនៅតំបន់ប៉ូល កំណើនទឹកសមុទ្រ ទឹកជំនន់ ភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង រាំងស្ងួត រលកកម្ដៅមិនទៀងទាត់ អគ្គិភ័យ។ល។ ដោយសារមូលហេតុនេះហើយ ទើបប្រទេសជាច្រើនបានដាក់ផែនការកាត់បន្ថយខ្សែស្រឡាយផ្ទះកញ្ចក់ ដោយកាត់បន្ថយការបញ្ចេញខ្សែស្រឡាយកាបូនឌីអុកស៊ីតទៅក្នុងបរិយាកាស។ ខាងក្រោមនេះ ជាខ្សែកោងបង្ហាញពីកំណើនបរិមាណខ្សែស្រឡាយកាបូនឌីអុកស៊ីតក្នុងបរិយាកាសពីឆ្នាំ១៩៦០ ដល់ឆ្នាំ២០១០។

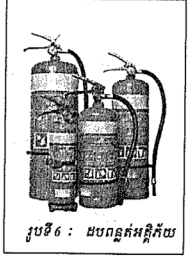

25% ក្នុងរយៈពេល 200 ឆ្នាំ ។ កំណើននេះបណ្តាលមកពីចំហេះឥន្ធនៈដូចជា ប្រេង ឧស្ម័ន និងធុងថ្ម ដែលយើងប្រើប្រាស់បង្កើតជាស្រទាប់ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតក្នុងលំហដែលឱ្យផលជាផ្ទះកញ្ចក់ ។ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលនៃផ្ទះកញ្ចក់យើងត្រូវបន្ថយការប្រើប្រាស់ប្រេង ឧស្ម័ន និងធុងថ្មដោយស្វែងរកប្រភពថាមពលផ្សេងទៀតមកជំនួសវិញ ។

ភីមីខ្យា ជំពូកទី ២ មេរៀនទី ១

គ. បម្រើបម្រាស់ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត

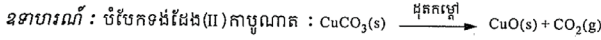
ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត មានប្រតិកម្មជាមួយទឹកបង្កើតជាអាស៊ីតខ្សោយហៅថា "អាស៊ីតកាបូនិច" ។ ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតអាចរលាយបានច្រើនក្នុងទឹកនៅសម្ពាធខ្ពស់ ។ ទឹកក្រូច ជាសូលុយស្យុងនៃកាបូនឌីអុកស៊ីត ។ ពេលគេបើកដបប្លង់ប៉ុងភេសជ្ជៈខ្លះ សម្ពាធនៅក្នុងដបប្លង់ប៉ុងថយចុះធ្វើឱ្យឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតភាយចេញពីសូលុយស្យុងបណ្តាលឱ្យមានពពុះឧស្ម័នក្នុងភេសជ្ជៈនោះ ។ ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតជាឧស្ម័នធូលី វាមិននេះឬមិនទ្រទ្រង់ចំហេះទេ ។ គេប្រើវាសម្រាប់ពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

រូបទី ៦ : ដបពន្លត់អគ្គិភ័យ

៥. កាបូនណាត

អំបិលរបស់អាស៊ីតកាបូនិចហៅថា "កាបូណាត" ។ កាបូណាតភាគច្រើនមិនរលាយក្នុងទឹកទេ ។ អំបិលកាបូណាតរបស់លោហៈអាស់កាឡុំដូចជា សូដ្យូម Na និងប៉ូតាស្យូម K រលាយក្នុងទឹក ។ កាបូណាតភាគច្រើនពេលដុតកម្ដៅខ្លាំងវាបំបែកទៅជាអុកស៊ីតលោហៈនិងកាបូនឌីអុកស៊ីត ។

តារាងទី 1 : លក្ខណៈរបស់កាបូណាតមួយចំនួន

ឈ្មោះ	រូបមន្ត	ពណ៌	កម្រិតរលាយក្នុងទឹក
- កាល់ស្យូមកាបូណាត	CaCO ₃	ស	មិនរលាយ
- ទង់ដែង II កាបូណាត	CuCO ₃	បៃតង	មិនរលាយ
- សូដ្យូមកាបូណាត	Na ₂ CO ₃	ស	រលាយ

កាបូណាត មានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជា កាបូនឌីអុកស៊ីត ទឹក និងសូលុយស្យុងអំបិល ។
សមីការប្រតិកម្ម : $CuCO_3(s) + 2HCl(aq) \longrightarrow CuCl_2(aq) + CO_2(g) + H_2O(l)$
ប្រតិកម្មនេះប្រើសម្រាប់ធ្វើតែសកាបូណាត ។

វត្ថុបំណង

--ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់សមាសធាតុកាបូណាត

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- តើសមាសធាតុកាបូណាតជាអ្វី?
- តើសមាសធាតុកាបូណាតមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើសមាសធាតុកាបូណាតមាននៅកន្លែងណាខ្លះក្នុងជីវិតជាតិ?

សិស្សធ្វើពិសោធន៍តាមក្រុម៖

- (១). ប្រតិកម្មបំបែក CaCO₃ ដោយកម្ដៅ
- (២). ប្រតិកម្មរវាង CaCO₃ និងអាស៊ីត
- សិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់គេនិងសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមី ។
- សិស្សអានសៀវភៅសិក្សាគោលនៅចំណុចទី៦ ទំព័រ 117 រូបពិភាក្សា និងប្រាប់ពីប្រភពសមាសធាតុកាបូណាតនៅក្នុងជីវិតជាតិ ។
- គ្រូបូកសរុប និងពន្យល់បន្ថែមនូវចំណុចខ្លះខាត ។

ពិសោធន៍

- (១). ប្រតិកម្មបំបែក CaCO₃ ដោយកម្ដៅ៖ ដាក់កម្ទេចសំបកលៀសប្រហែលមួយកូនស្លាបព្រាចូលក្នុងបំពង់សាកបិទឆ្នុកដែលមានភ្ជាប់ទុយោបង្ហូរឧស្ម័នចូលក្នុងបំពង់សាកមួយទៀតដែលមានផ្ទុកទឹកកំបោរថ្លា ។ ដុតកម្ដៅបំពង់សាកដែលមានផ្ទុកសំបកលៀស និងសង្កេតមើលបំពង់សាកដែលផ្ទុកទឹកកំបោរថ្លា ។ ទឹកកំបោរថ្លានឹងប្រែជាល្អក់ ។
- សមីការតាងប្រតិកម្មបំបែក $CaCO_3(s) \rightleftharpoons CaO(s) + CO_2(g)$
- សមីការតាងប្រតិកម្មទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អក់៖ $Ca(OH)_2(aq) + CO_2(g) \rightarrow CaCO_3(s) + H_2O(l)$
- (២). ប្រតិកម្មរវាង CaCO₃(s) ជាមួយអាស៊ីត៖ ដាក់កម្ទេចសំបកលៀសប្រហែលមួយកូនស្លាបព្រាចូលក្នុងបំពង់សាក ចាក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីទ្រីច (ទឹកសាប៊ូលាងបង្គន់) បិទឆ្នុកដែលមានភ្ជាប់ទុយោបង្ហូរឧស្ម័នចូលក្នុងបំពង់សាកមួយទៀតដែលមានផ្ទុកទឹកកំបោរថ្លា រួចសង្កេត ។ ប្រតិកម្មបង្កើតពពុះឧស្ម័ន និងទឹកកំបោរថ្លានឹងប្រែជាល្អក់ ។
- សមីការតាងប្រតិកម្ម៖ $CaCO_3(s) + 2HCl(aq) \rightarrow CaCl_2(aq) + CO_2(g) + H_2O(l)$

វត្ថុបំណង

- ពន្យល់ពីលក្ខណៈ និងទង្វើកំបោររស់ និងកំបោរងាប់ សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន។

សកម្មភាពចម្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- តើអ្វីជាកំបោររស់? អ្វីជាកំបោរងាប់?
- តើគេផលិតកំបោររស់ និងកំបោរងាប់យ៉ាងដូចម្តេច? គេប្រើសម្រាប់ធ្វើអ្វីខ្លះ?

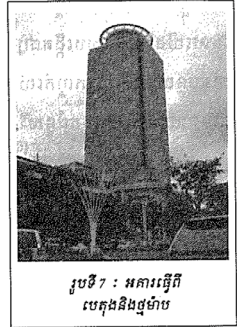
សិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីពិភាក្សា និងឆ្លើយសំណួរខាងលើ។ សិស្សអាចប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សាគោលដើម្បីរកចម្លើយនៃសំណួរទាំងនេះ។

- សិស្សបង្ហាញចម្លើយរបស់គេ ដោយមានសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបញ្ជាក់ផង។

- គ្រូសំយោគលទ្ធផលរបស់សិស្ស និងពន្យល់បន្ថែមនៅចំណុចខ្លះខាត។

6. កាល់ស្យូមកាបូណាត

កាបូនមាននៅក្នុងថ្មក្រាមសណ្ឋានជាកាបូណាតដែលភាគច្រើន គឺកាល់ស្យូមកាបូណាត $CaCO_3$ ។ ឌីស ថ្មម៉ាប និងថ្មកំបោរជាទម្រង់ផ្សេងៗគ្នានៃកាល់ស្យូមកាបូណាត។ ឌីសជាម្សៅរឹង(មិនមែនឌីសក្តារខៀនទេ វាជាកាល់ស្យូមស៊ុលផាត)។ ថ្មម៉ាបរឹងហើយស្អាត គេប្រើសម្រាប់ធ្វើរូបបដិមា និងវិមានធំៗ។ គេប្រើថ្មម៉ាបសម្រាប់ធ្វើក្រាប៊ូផ្នែកខាងក្រៅអគារធំៗនិងបិទតួអគារ។ ថ្មកំបោរ ជាវត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ផុតនៅក្នុងលោក។ វាជាវត្ថុធាតុដើមមានតម្លៃថោកនិងបានពីប្រតិកម្មគីមី។

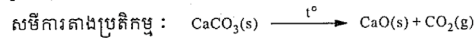

រូបទី ៧ : អគារធ្វើពីបេតុងនិងថ្មម៉ាប

គេប្រើថ្មកំបោរច្រើនបំផុតនៅក្នុងឧស្សាហកម្មស៊ីម៉ង់ត៍និងបេតុងក្នុងសំណង់។

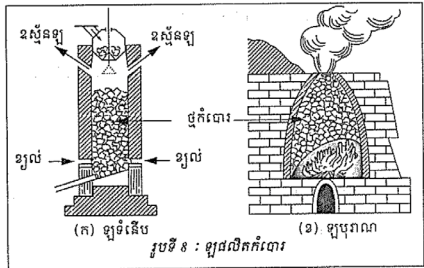
7. ទង្វើកំបោររស់និងកំបោរងាប់

បើគេដុតកម្តៅកាល់ស្យូមកាបូណាតនៅសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ វាបំបែកទៅជាកាល់ស្យូមអុកស៊ីត និងកាបូនឌីអុកស៊ីត :

កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO) ហៅថា "កំបោររស់"។ កំបោររស់ភាគច្រើនបានមកពីការដុតកម្តៅថ្មកំបោរក្នុងឡ (រូបទី ៨) ។

ក្នុងឧស្សាហកម្មគេអនុវត្តប្រតិកម្មខាងលើនេះ ដោយដុតថ្មកំបោរឱ្យទៅជាកំបោររស់។ ឡដុតកម្តៅសម័យទំនើបរូបទី ៨ (ក)មានរាងជាបំពង់ កម្ពស់ពី 10 ទៅ 12 ម៉ែត្រ។ ធាតុនេះដែលនិយមប្រើគឺ ធ្យូងថ្មដែលចាក់តាមផ្នែកខាងលើនៃឡជាមួយនិងថ្ម

រូបទី ៨ : ឡដុតកំបោរ

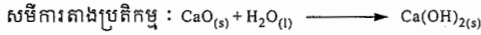
កំបោរហើយមានឧស្ម័នក្នុងឡនេះហើរចេញតាមបំពង់បង្ហូរ។ នៅផ្នែកខាងក្រោមគេបញ្ជូនឧស្ម័នទៅក្នុងឡ ដើម្បីឱ្យធ្យូងថ្មនេះបាន។ កំបោររស់ដែលកកើតធ្លាក់ចុះតាមបាតឡមកក្រោម។ កាល់ស្យូមអុកស៊ីត(កំបោររស់)មានប្រតិកម្មជាមួយទឹកបានជាកាល់ស្យូមអ៊ីដ្រកស៊ីត(កំបោរងាប់)។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO), ឬហៅថា កំបោររស់ កើតពីប្រតិកម្មបំបែកថ្មកំបោរ, ($CaCO_3$) នៅសីតុណ្ហភាពលើសពី $825^{\circ}C$ ។ លំនាំនេះគេហៅថា ការដុតកំបោរ។ កំបោររស់ជាសារធាតុសំខាន់សម្រាប់ផលិតស៊ីម៉ង់ត៍។ កំបោរងាប់($Ca(OH)_2$) ដែលកើតពីកំបោររស់ប្រតិកម្មជាមួយទឹក ត្រូវបានគេប្រើជាភ្នាក់ងារសម្អាតទឹកកខ្វក់ ឬក្នុងលំនាំផលិតទឹកស្អាត និងប្រើសម្រាប់បន្សាបដីកសិកម្មដែលមានជាតិអាស៊ីត។

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ២ មេរៀនទី ១

កំបោររស់ ឬកំបោរងាប់គឺជាបាស។ វាមានតម្លៃថោក គេតែងប្រើប្រាស់វាដើម្បីបន្លាបជាតិអាស៊ីតដែលមិនត្រូវការក្នុងរោងចក្រនិងនៅក្នុងកសិកម្ម។

មេរៀនសង្ខេប

- កាបូនបឺតក្នុងសណ្ឋានវិសមរូបពីរយ៉ាង គឺក្រាភីតនិងពេជ្រ។
- អុកស៊ីតនៃកាបូនមានពីរប្រភេទគឺ កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត(CO) និងកាបូនឌីអុកស៊ីត(CO₂) ។
- ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតមិនទ្រទ្រង់ចំហេះទេ គេប្រើវានៅក្នុងភេសជ្ជៈនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ។
- កាបូនមាននៅក្នុងថ្មក្រោមទម្រង់ជាកាបូណាត ភាគច្រើនគឺ កាល់ស្យូមកាបូណាត។

សំណួរនិងលំហាត់

1. តើកាបូនបឺតក្នុងទម្រង់ថ្មធានយ៉ាង ? គឺអ្វីខ្លះ ?
2. តើអុកស៊ីតរបស់កាបូនមានអ្វីខ្លះ ?
3. តើពេជ្រនិងក្រាភីតជាអ្វី ?

☐ ក. អ៊ីសូមែ	☐ ខ. សណ្ឋានវិសមរូប
☐ គ. សមាសធាតុ	☐ ឃ. អ៊ីសូតូប
4. កំបោររស់បានមកពីថ្មកំបោរ :

☐ ក. ដោយដុតកម្ដៅយ៉ាងខ្លាំង	☐ ខ. ឱ្យមានប្រតិកម្មជាមួយកាបូនឌីអុកស៊ីត
☐ គ. ដោយដាក់ទឹក	☐ ឃ. ដោយបន្ថែមអាស៊ីតក្លរីន
5. ចូរសរសេរសមីការទង្វើកំបោររស់ពីថ្មកំបោរ។
6. តើកាបូនម៉ូណូអុកស៊ីតកើតមកពីអ្វី ?
7. តើគេធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីរកអត្តសញ្ញាណឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត ?
8. តើហេតុអ្វីបានជាគេប្រើក្រាភីតធ្វើជាបណ្តូលខ្មៅដែ ?

វត្ថុបំណង

ពង្រឹងចំណេះដឹងសិស្សលើខ្លឹមសារដែលសិស្សបានរៀន តាមរយៈការសង្ខេបមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគាល។

គ្រូឱ្យសិស្សរៀនឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន និងឱ្យសិស្សឆ្លើយសំណួរមេរៀន។

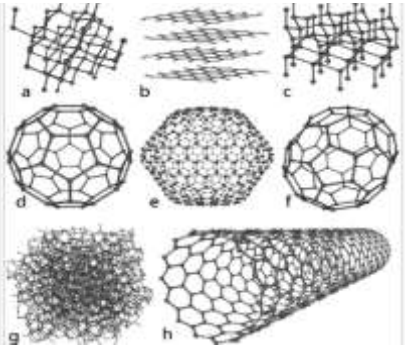
ចម្លើយសំណួរ និងលំហាត់

1. កាបូនស្ថិតនៅក្នុងទម្រង់ពីរយ៉ាងគឺ ពេជ្រនិងក្រាភីត។
2. អុកស៊ីតរបស់កាបូនមានពីរប្រភេទគឺ កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត និងកាបូនឌីអុកស៊ីត។
3. ខ. សណ្ឋានវិសមរូប
4. ក. ដោយដុតកម្ដៅយ៉ាងខ្លាំង
5. សមីការទង្វើកំបោររស់ពីថ្មកំបោរ $CaCO_3(s) \rightarrow CaO(s) + CO_2(g)$
6. កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីតកើតពីចំហេះមិនសព្វនៃកាបូន (ឱ្យអុកស៊ីសែន)។

7. គេអាចធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មកាបូនឌីអុកស៊ីតដោយឱ្យវាឆ្លងកាត់ទឹកកំបោរថ្លា។ វាធ្វើឱ្យទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អក់។
8. គេប្រើក្រាភីតធ្វើជាបណ្តូលខ្មៅដែ ព្រោះវាជុយ ហើយនៅពេលគេសរសេរលើក្រដាស វាអាចជាប់បង្កើតជាស្នាមគំនូសនៅលើក្រដាសបាន។

ចំណេះដឹង និងសកម្មភាពបន្ថែម

សណ្ឋានវិសមរូប (Allotrope) មានន័យថាជាភូមិភាគមួយប្រភេទអាចបង្កើតបានជាទម្រង់រូបរាងខុសៗគ្នា។ នៅក្នុងមេរៀននេះ គេលើកយកសណ្ឋានវិសមរូបតែពីរបស់កាបូនមកសិក្សា ព្រោះវាងាយ និងជួបប្រទះញឹកញាប់ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ តាមពិត កាបូនមានសណ្ឋានវិសមរូបផ្សេងៗទៀត ដូចជា ពុល័រែន (Fullerenes) បំពង់ណាណូ។ល។ ខាងក្រោមជាទម្រង់វិសមរូបផ្សេងៗទាំងនោះ៖

- a. ពេជ្រ (Diamond)
- b. ក្រាភីត (Graphite)
- c. ឡុងស្តាឡេអ៊ីត (Lonsdaleite)
- d-f. ពុល័រែន (Fullerenes)
- g. អាម៉ូរ្វិស (Amorphous)
- h. បំពង់ណាណូ (Nano tube)

កាបូនមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងធម្មជាតិ។ កាបូននៅក្នុងឥន្ធនៈផូស៊ីលត្រូវបានរងអុកស៊ីតកម្មទៅជាឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត ហើយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់បន្តក្នុងដំណើរស្នើសំយោគរបស់រុក្ខជាតិបែតងបង្កជាសមាសធាតុសរីរាង្គវិញ។ តាម រយៈលំនាំដំណកដង្ហើម សមាសធាតុសរីរាង្គរងអុកស៊ីតកម្មបង្កើតបានជាឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតវិញដែរ។ ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ យើងប្រើប្រាស់កាបូនជាញឹកញាប់ដូចជាផ្សេង បណ្ណាលខ្មៅដៃ បណ្ណាលថ្មពិល។ល។ ផ្សេងទៀតឥន្ធនៈផូស៊ីសដែលស្ទើរតែបង្កឡើងដោយកាបូនសុទ្ធ ហើយដែលគេប្រើប្រាស់វានៅក្នុងឧស្សាហកម្មស្នូដែក។ ពេជ្រធម្មជាតិត្រូវបានគេប្រើជាគ្រឿងអលង្ការ ចំណែកឯពេជ្រសំយោគត្រូវបានគេប្រើវាជាសម្ភារសម្រាប់ខាត់សម្អាត រំលីង ឬកាត់ (ឧ.កញ្ចក់)។

កាបូនឌីអុកស៊ីតក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរសម្រាប់បរិស្ថានយើងតាមរយៈផលផ្ទះកញ្ចក់ ដែលរក្សាឱ្យមានកម្ដៅល្មមនៅលើផែនដី សមស្របសម្រាប់សត្វ និងរុក្ខជាតិ។ លើសពីនេះ វាក៏ជាសារធាតុចម្បងដែលគេប្រើសម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ។

នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ទាំងកំបោររស់ និងកំបោរងាប់ត្រូវបានគេប្រើដើម្បីបន្សាបជាតិអាស៊ីតក្នុងដី។ ចំណែកឯថ្នាំកំបោរ (កាល់ស្យូមកាបូណាត) គឺជាសារធាតុបង្កយ៉ាងសំខាន់នៃស៊ីម៉ងត់ (បេតុង)។

ថ្មម៉ាប និងថ្នាំកំបោរដែលគេប្រើសម្រាប់ការសាងសង់បង្អួចពីកាល់ស្យូមកាបូណាត។ វាក៏ជាវត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ធ្វើស៊ីម៉ងត់ដោយគេយកវាទៅដុតជាមួយនឹងដីក្នុងឡបង្កើតជាល្បាយកាល់ស្យូមស៊ីលីកាត ($CaSiO_2$) និងកាល់ស្យូមអាឡុយមីណាត ($Ca(AlO_2)_2$)។ ផលិតផលដែលទទួលបានត្រូវបានគេយកទៅកិនជាម្សៅម៉ត់បានជាស៊ីម៉ងត់។

ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេសរបស់ SEAL / VVOB

គ្មានសម្ភារឧបទេស SEAL / VVOB ក្នុងមេរៀននេះទេ។

ចម្លើយ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. ប្រៀបធៀបលក្ខណៈរូបរបស់ពេជ្រ និងក្រាកីត៖ (12 ពិន្ទុ)

លក្ខណៈរូប	ពេជ្រ	ក្រាកីត
ពណ៌	គ្មានពណ៌	ប្រផេះក្រអៅ
រឹង	រឹង	ធូលី
ការចម្លងចរន្តអគ្គិសនី	មិនចម្លង	ចម្លងបានល្អ

(2 ពិន្ទុ x 6 = 12ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវមួយ
 12 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវទាំង៦ចំណុច
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

២. លំនាំផលិត និងបម្រើបម្រាស់កំបោររស់ និងកំបោរងាប់ (18 ពិន្ទុ)

- កំបោររស់៖ ត្រូវបានគេផលិតដោយដុតបំបែកថ្មកំបោរ។ កំបោររស់ត្រូវបានគេប្រើជាសារធាតុបង្កសំខាន់ក្នុងស៊ីម៉ង់ត៍ និងជាសារធាតុដើមសម្រាប់ផលិតកំបោរងាប់។
- កំបោរងាប់៖ ត្រូវបានគេផលិតដោយបន្ថែមទឹកទៅលើកំបោររស់។ កំបោរងាប់ត្រូវបានគេប្រើក្នុងមុខងារជាច្រើនដូចជា ជាភ្នាក់ងារអត្តសញ្ញាណកម្មខ្សែកាបូនឌីអុកស៊ីត ភ្នាក់ងារបង្កើតកករនៅក្នុងលំនាំផលិតទឹកស្អាត និងជាភ្នាក់ងារបន្សាបជាតិអាស៊ីតក្នុងដីសម្រាប់កសិកម្ម។

(9ពិន្ទុ x 2 = 18ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 9 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបាន១ចំណុច
 18 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំង២ចំណុច
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

៣. សមីការតាងប្រតិកម្មគីមី៖ (20 ពិន្ទុ)

- ក. $CuCO_3(s) \rightarrow CuO(s) + CO_2(g)$
- ខ. $2CuO(s) + C(s) \rightarrow 2Cu(s) + CO_2(g)$
- គ. $Ca(OH)_2(aq) + CO_2(g) \rightarrow CaCO_3(s) + H_2O(l)$
- ឃ. $CO_2(g) + CaCO_3(s) + H_2O(l) \rightarrow Ca(HCO_3)_2(aq)$

(5ពិន្ទុ x 4 = 20ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបាន១សមីការគីមី
 20 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំង៤សមីការគីមី
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវទាំងអស់

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនិងការផ្តល់យោបល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃមេរៀននេះឡើងវិញ។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀននៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាល្បឿនយល់បន្ថែមទៀតអំពីកាបូន និងលក្ខណៈរបស់វា។
26-35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនកម្រិតមធ្យម ដូច្នេះពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាល្បឿនយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត។
36- 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់ណាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

មេរៀនទី 2

អុកស៊ីសែន

វត្ថុបំណង

តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូប និងលក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីសែន
- បង្ហាញពីលំនាំអុកស៊ីតកម្ម និងអុកស៊ីតកម្មក្នុងសមីការប្រតិកម្មអុកស៊ីដូ-អុកស៊ីដង់
- ពណ៌នាពីទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីសែន។

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀន 6 ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ច្នៃប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាមកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាពតាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើនៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. អុកស៊ីសែនក្នុងធម្មជាតិ 2. លក្ខណៈរូប	120
1	3. លក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីសែន 3.1. អំពើលើអលោហៈ 3.2. អំពើលើលោហៈ	120-121
1	4. ទង្វើអុកស៊ីសែន 4.1. នៅទីពិសោធន៍ 4.2. ក្នុងឧស្សាហកម្ម 4.3. រស្មីសំយោគ	122-123
1	5. ចំហេះ និងបម្រើបម្រាស់ 5.1. ចំហេះសព្វ និងចំហេះមិនសព្វ 5.2. ចំហេះក្នុងម៉ាស៊ីន 5.3. ដង្ហើម	123-125
1	5.4. អុកស៊ីតកម្ម និងអុកស៊ីដង់	125-126
1	6. បម្រើបម្រាស់អុកស៊ីសែន មេរៀនសង្ខេប សំណួរ	126-127

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការបង្រៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តតាមសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីអ្នកស៊ីសែន។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងរង្វាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលរង្វាយតម្លៃ
1	-ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់អ្នកស៊ីសែន	- សិស្សពិភាក្សាក្រុម ល្បឿនយល់ពីលក្ខណៈរូបរបស់អ្នកស៊ីសែន។	-សិស្សពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់អ្នកស៊ីសែនបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីប្រតិកម្មគីមីរបស់អ្នកស៊ីសែនជាមួយលោហៈ និងអលោហៈ	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ជាក្រុម ដើម្បីពិនិត្យមើលប្រតិកម្មរបស់ឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែនជាមួយអលោហៈ និងលោហៈ។	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ និងបង្ហាញលទ្ធផលបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីប្រតិកម្មបង្កើតអ្នកស៊ីសែនក្នុងទីពិសោធន៍ ក្នុងឧស្សាហកម្ម និងតាមរយៈរស្មីសំយោគ	-សិស្សសង្កេតពិសោធន៍ និងពិភាក្សាស្តីពីប្រតិកម្មបង្កើតឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែនក្នុងទីពិសោធន៍ ក្នុងឧស្សាហកម្ម និងតាមរយៈរស្មីសំយោគ។	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ និងបង្ហាញលទ្ធផល និងរៀបរាប់ពីវិធីធ្វើអ្នកស៊ីសែនបានត្រឹមត្រូវ។
1	- រៀបរាប់ពីប្រតិកម្មចំហេះផ្សេងៗបង្កដោយឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែន	-សិស្សពិភាក្សាតាមក្រុម ដើម្បីសិក្សាពីប្រតិកម្មចំហេះផ្សេងៗដែលបង្កដោយឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែន។	-សិស្សពន្យល់ពីលំនាំប្រតិកម្មចំហេះផ្សេងៗបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពន្យល់ពីប្រតិកម្មអ្នកស៊ីដូ-អដិកម្ម	- សិស្សពិភាក្សាជាក្រុម ដើម្បីសិក្សាពីប្រតិកម្មអ្នកស៊ីដូ-អដិកម្ម តាមរយៈសំណួរ ឬលំហាត់ដែលគ្រូឱ្យ។	-សិស្សពន្យល់ប្រតិកម្មអ្នកស៊ីដូ-អដិកម្ម បានត្រឹមត្រូវ។
1	- រៀបរាប់ពីបម្រើបម្រាស់ឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែន -សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន	- សិស្សពិភាក្សាក្រុម ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីបម្រើបម្រាស់ឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែន។ -សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបានរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល ជាក្រុម ឬជាបុគ្គល។	-សិស្សពន្យល់ពីបម្រើបម្រាស់ឧស្ម័នអ្នកស៊ីសែនបានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សសង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

គ្រូបង្ហាញឱ្យសិស្សដឹងថា ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនគឺជាធាតុមួយក្នុងចំណោមធាតុសំខាន់ៗជាច្រើន។ ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនជាធាតុដែលសម្បូរជាងគេនៅលើផែនដី និងមាន 21% នៅក្នុងខ្យល់។ មនុស្ស សត្វត្រូវការឧស្ម័នអុកស៊ីសែនជាចាំបាច់សម្រាប់រស់រានមានជីវិត។ វាត្រូវបានប្រើនៅក្នុងលំនាំដំណកដង្ហើម ចំហេះ និងប្រតិកម្មអុកស៊ីតកម្មជាច្រើនទៀត។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

នៅចំណុចផ្ដើមក្នុងម៉ោងសិក្សានីមួយៗ គ្រូបង្រៀនត្រូវពិនិត្យមើលចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន ឬបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារមេរៀនថ្មីដែលត្រូវបង្រៀន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវរំលឹកសិស្សឡើងវិញនូវមេរៀនស្ដីពី កាបូន ដែលបានពិភាក្សារួចមកហើយនូវបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងរស្មីសំយោគ ដំណកដង្ហើម។ សិស្សក៏បានរៀនបញ្ញត្តិទាំងនេះរួចហើយដែរនៅក្នុងផ្នែកមុខវិជ្ជាជីវវិទ្យា ជំពូកទី១ និងទី២។

អុកស៊ីសែន

វត្ថុបំណង

- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់អុកស៊ីសែន

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- តើអុកស៊ីសែនមាននៅកន្លែងណាខ្លះក្នុងធម្មជាតិ?
- តើអុកស៊ីសែនមានលក្ខណៈរូបយ៉ាងដូចម្តេច?

- គ្រូបំផុសគំនិតសិស្សឱ្យគិតពីវត្តមានអុកស៊ីសែនក្នុងធម្មជាតិ ដោយសួរសំណួរបំផុសជាបន្តបន្ទាប់ ឬឱ្យសិស្សពិភាក្សាក្រុម។ សិស្សអាចអានសៀវភៅសិក្សាគោល រួមជាមួយបទពិសោធន៍របស់គេដើម្បីឆ្លើយសំណួរខាងលើ។

- សិស្សបង្ហាញចម្លើយរបស់គេតាមក្រុម។
- គ្រូកែតម្រូវ និងពន្យល់បន្ថែមចំណុចខ្លះខាត។

មេរៀន

2

អុកស៊ីសែន

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបនិងលក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីសែន
- បង្ហាញពីលំដាប់អុកស៊ីតកម្មនិងដុកកម្មក្នុងសមីការប្រតិកម្មអុកស៊ីដ្យូ-ដុកកម្ម
- ពណ៌នាពីទង្វើនិងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីសែន ។

1. អុកស៊ីសែនក្នុងធម្មជាតិ

អុកស៊ីសែនជាធាតុដែលសម្បូរជាងគេនៅលើផែនដី។ បើគ្មានឧស្ម័នអុកស៊ីសែនទេ មនុស្សសត្វនិងរុក្ខជាតិមិនអាចរស់នៅបានឡើយ។ ក្នុងធម្មជាតិអុកស៊ីសែនពិតនៅជាល្បាយជាមួយឧស្ម័នផ្សេងៗទៀត។ អុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹកនិងមាននៅក្នុងសិលាក្រោមសណ្ឋានជាដើម រីឯអាលុយមីញ៉ូម ដីក្រអូប ... ។ នៅក្នុងខ្យល់អុកស៊ីសែនមាន $\frac{1}{5}$ គិតជាមាឌនិង 21% គិតជាម៉ាស់ ។

2. លក្ខណៈរូប

ក្នុងលក្ខខណ្ឌប្រក្រតី អុកស៊ីសែនជាឧស្ម័នគ្មានពណ៌ គ្មានក្លិន ធ្ងន់ជាងខ្យល់បន្តិចមានម៉ាស់អាតូម 16 និងម៉ាស់ម៉ូលេគុល 32 ។ ម៉ូលេគុលអុកស៊ីសែនបង្កើតដោយអាតូមអុកស៊ីសែន 2 ហើយតាងដោយរូបមន្ត O_2 ។ អុកស៊ីសែនជាឧស្ម័នពិបាកពង្រាវ ដើម្បីពង្រាវអុកស៊ីសែនគេត្រូវសំបកឱ្យណែន រួចបញ្ជូនសីតុណ្ហភាពរហូតដល់ក្រោមសូន្យ $-200^{\circ}C$ ។ អុកស៊ីសែនរាវមានពណ៌ផ្ទៃមេឃស្រាលហើយពុះនៅសីតុណ្ហភាព $-183^{\circ}C$ ក្រោមសម្ពាធបរិយាកាសធម្មតា។ អុកស៊ីសែនចាប់ផ្តើមកកទៅជាភាពរឹងនៅសីតុណ្ហភាពទាបបំផុតប្រហែល $-218^{\circ}C$ និងមានពណ៌ខៀវផ្ទៃមេឃ។ នៅសីតុណ្ហភាព $20^{\circ}C$ និងក្រោមសម្ពាធធម្មតា ទឹក 1L អាចរំលាយអុកស៊ីសែនបាន 30mL តែប៉ុណ្ណោះ ។

3. លក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីសែន

អុកស៊ីសែន O_2 ជាធាតុសកម្មវាចូលផ្សំយ៉ាងរហ័សជាមួយអង្គធាតុទោល(លោហៈឬអលោហៈ) ស្ទើរតែទាំងអស់ ។

120

ចំណេះដឹងបន្ថែម

- ឧស្ម័នអុកស៊ីសែន (O_2) គ្មានពណ៌ គ្មានក្លិន និងឆក់ដោយមេដែក និងមាន 21% ក្នុងខ្យល់។ នៅក្នុងសំបកផែនដីអុកស៊ីសែនស្ថិតនៅជាទម្រង់អុកស៊ីតជាមួយធាតុផ្សេងៗ ដូចជា ដែក(III)អុកស៊ីត(Fe_2O_3), ស៊ីលីកាត ($SiO_2-Al_2O_3$) កាល់ស្យូមកាបូណាត ($CaCO_3$)។ល។ តារាងខាងក្រោមបង្ហាញកម្រិតរលាយរបស់ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនក្នុងទឹកនៅសីតុណ្ហភាពខុសៗគ្នា។ (សម្ពាធអុកស៊ីសែនក្នុងខ្យល់មានតែ 0.209 atm)

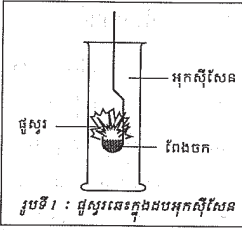
កម្រិត O_2 រលាយក្នុងទឹក	0 °C	10 °C	20 °C	30 °C
ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានខ្យល់(mg/L)	14.2	10.9	8.8	7.5
ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានខ្យល់ (mL/L)	9.9	7.9	6.6	5.8
ក្នុងមជ្ឈដ្ឋាន O_2 សុទ្ធ (mL/L)	47.4	37.8	31.6	27.8

- អូសូន O_3 គឺជាសណ្ឋានវិសមរូបមួយទៀតនៃធាតុអុកស៊ីសែន។ វាជាឧស្ម័នពុលខ្លាំង មានក្លិនឈួល។

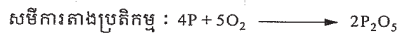
3.1. អំពើលើអលោហៈ

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ២ មេរៀនទី ២

យើងចាក់ប្រេកម្សៅផូស្វ័រក្រហមបន្តិចទៅក្នុងពែងចកធ្វើពីដែក មួយ រួចបញ្ចូលទៅក្នុងដបដែលមានដាក់អុកស៊ីសែន ។ គេពុំ ឃើញមានប្រតិកម្មអ្វីកើតឡើងទេ ។ តែចើយើងយកពែងចកដែល មានផូស្វ័រទៅដុតក្នុងរូបភ្នំដល់នេះ រួចដាក់ពែងចកនោះទៅក្នុង ដបអុកស៊ីសែន ផូស្វ័រក៏នេះប្រាណឡើងដោយបង្កើតជាផ្សែង ពណ៌ស ។ ផូស្វ័រនេះក្នុងអុកស៊ីសែនបានរហ័សជាងនិងភ្លឺជាងនៅ ក្នុងខ្យល់(រូបទី 1) ។ ផូស្វ័រនិងអុកស៊ីសែនចូលផ្សំជាមួយគ្នាបង្កើត បានជាអង្គធាតុរឹងពណ៌ស វាជាម្សៅជាប់ផ្ទៃខាងក្នុងដោយមានបំភាយកម្ដៅនិងបញ្ចេញពន្លឺប្រាណ ។ អង្គធាតុរឹងពណ៌សនេះគឺអាឌីផ្រីតផូស្វ័រិច (P₂O₅) ។

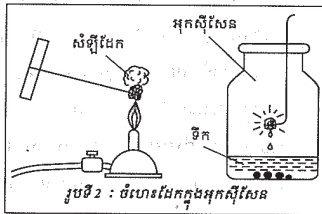

រូបទី 1 : ផូស្វ័រនេះក្នុងដបអុកស៊ីសែន

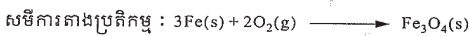

3.2. អំពើលើលោហៈ

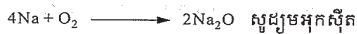
គេយកសំឡីដែកប៉ុនមេដៃភ្ជាប់ទៅចុងខ្សែលួស ហើយដុតឱ្យក្រហមដោយចំពុះប៊ុនសិន(រូបទី 2) ។ បន្ទាប់មកគេដាក់សំឡីដែកដែលកំពុងនេះក្រហមនោះ ទៅក្នុងដបអុកស៊ីសែន សំឡីដែកនោះក៏នេះប្រាណ ភ្លឺនិងបំព្រាយផ្កាភ្លើង ។ កម្ដៅដែលបានពីប្រតិកម្មនេះ ខ្លាំងរហូតធ្វើឱ្យដែករលាយស្រក់ទៅបានដប ។ ចើ យើងពុំបានដាក់ទឹកបន្តិចនៅបាតដបដាក់អុកស៊ីសែនទេ តំណក់ដែកក្ដៅនេះនិងធ្វើឱ្យដបបែក ។ តំណក់ជាអង្គធាតុរាវនេះមិនមែនជាដែកសុទ្ធទេ គឺជាអង្គធាតុថ្មីដែលកើតពីដែកនិងអុកស៊ីសែនផ្សំគ្នា ហៅថា "ដែកអុកស៊ីតម៉ាញ៉េទិច" មានរូបមន្ត : Fe₃O₄ ។

រូបទី 2 : ចំហេះដែកក្នុងអុកស៊ីសែន

លោហៈជាច្រើនដូចជា ទងដែង សំងួល សំណ សូដ្យូម ... ក៏អាចមានប្រតិកម្មជាមួយ អុកស៊ីសែនដូចដែកដែរ ។

វត្ថុបំណង

-ពណ៌នាពីប្រតិកម្មគីមីរបស់អុកស៊ីសែន ជាមួយអលោហៈ និងជាមួយលោហៈ ។

សកម្មភាពចម្រៀន និងច្រៀន

សំណួរ

-តើអុកស៊ីសែនមានប្រតិកម្មយ៉ាង ដូចម្តេចជាមួយអលោហៈ និងលោហៈ?

-សិស្សពិសោធតាមក្រុមដើម្បី សង្កេតមើលប្រតិកម្មអុកស៊ីសែនជាមួយ ស្ពាន់ដែក និងសំឡីដែក។ (សូមមើល ដំណើរការពិសោធន៍ខាងក្រោម)

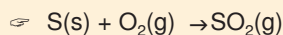
- សិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ពួកគេ ដោយមានសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្ម បញ្ជាក់ផង។

- គ្រូសំយោគលទ្ធផលរបស់សិស្ស និង ពន្យល់បន្ថែមនៅចំណុចខ្លះខាត។

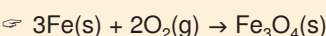

ពិសោធន៍៖

-ប្រតិកម្មរវាងអុកស៊ីសែន ជាមួយម្សៅស្ពាន់ដែក៖ ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនត្រូវផលិតពីទឹកអុកស៊ីសែន និងថ្លើមជ្រូក និងធ្វើ បញ្ចូលទៅក្នុងកែវចំហេះមួយគ្របជិត។ ដាក់ម្សៅស្ពាន់ដែកបន្តិចក្នុងកូនពែងចក ដុតដោយអណ្ដាតភ្លើងបន្តិច រួច ដាក់ចូលទៅក្នុងកែវចំហេះដែលមានផ្ទុកឧស្ម័នអុកស៊ីសែនខាងលើ (មើលរូប)។ សង្កេត! ស្ពាន់ដែកនេះឱ្យអណ្ដាត ភ្លើងពណ៌ខៀវ។

-ប្រតិកម្មរវាងអុកស៊ីសែន ជាមួយសំឡីដែក៖ ផលិតអុកស៊ីសែនដាក់ក្នុងដបចំហេះរួចជាស្រេចដូចករណីពិសោធន៍ជាមួយ ចំហេះម្សៅស្ពាន់ដែកដែរ។ ប្រើដង្កៀបចាប់សំឡីដែក។ ដុតដុតដុតនឹងអណ្ដាតភ្លើងឱ្យឆេះបន្តិច រួចទម្លាក់ចូលទៅក្នុងកែវដែល ផ្ទុកឧស្ម័នអុកស៊ីសែន។ សង្កេត! ចំហេះកើតឡើងដោយបញ្ចេញពន្លឺប្រាណខ្លាំង។

វត្ថុបំណង

-ពណ៌នាពីទង្វើអុកស៊ីសែនក្នុងទីពិសោធន៍ និងក្នុងឧស្សាហកម្ម។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

-តើឧស្ម័នអុកស៊ីសែនអាចត្រូវបានផលិតតាមវិធីណាខ្លះ?

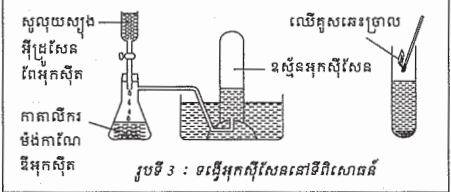

- សិស្សពិសោធន៍តាមក្រុមដើម្បីទង្វើអុកស៊ីសែនពីប្រតិកម្មបំបែកទឹកអុកស៊ីសែន និងធ្វើតេស្តដោយរងើកភ្លើងធ្ងប។
- សិស្សអានសៀវភៅសិក្សាគោល ដើម្បីឈ្វេងយល់ពីដំណើរការទង្វើអុកស៊ីសែនក្នុងឧស្សាហកម្ម។
- គ្រូបង្ហាញពិសោធន៍ពីការផលិតឧស្ម័នអុកស៊ីសែនរបស់ស្លឹករុក្ខជាតិដោយរស្មីសំយោគ។
- សិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ពួកគេ ដោយមានសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបញ្ជាក់។
- គ្រូសំយោគលទ្ធផលរបស់សិស្ស និងពន្យល់បន្ថែមនូវចំណុចខ្លះខាត។

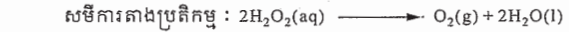
4. ទង្វើអុកស៊ីសែន

4.1. នៅទីពិសោធន៍

គេអាចធ្វើអុកស៊ីសែនពីសូលុយស្យុងអ៊ីប៊ែរអុកស៊ីត(H₂O₂) ។ ដើម្បីបង្កើនល្បឿនប្រតិកម្មគេត្រូវបន្ថែមកាតាលីករម៉ង់កាណែស IV អុកស៊ីតបន្តិចចូលក្នុងសូលុយស្យុងអ៊ីប៊ែរអុកស៊ីត ឬទឹកអុកស៊ីសែន ។

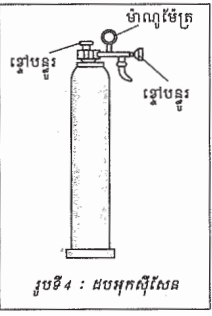
រូបទី 3 : ទង្វើអុកស៊ីសែននៅទីពិសោធន៍

គេអាចដឹងពីវត្តមានអុកស៊ីសែនបានដោយយកគ្រាប់ឈើតូសដែលមានតែរន្ធដើកទៅដាក់ក្នុងបំពង់អុកស៊ីសែនដែលទទួលបានពីពិសោធន៍ នោះគ្រាប់ឈើតូសនឹងនេច្រាលឡើង(រូបទី 3) ។

4.2. ក្នុងឧស្សាហកម្ម

កាលណាគេត្រូវការអុកស៊ីសែនច្រើន គេទាញយកវាចេញពីខ្យល់រាវដោយធ្វើបំណិតប្រភាគ ។ គេសប្បុរសខ្សែរន្ធដោលដោយម៉ាស៊ីនរួចបញ្ជូនស៊ីតូណូភាពរហូតទាល់តែខ្យល់ក្លាយជាវត្ថុរាវដូចទឹក ។ រួចយកខ្យល់រាវនេះទៅធ្វើបំណិតប្រភាគ ។ អាសូតរាវជាប់ពុះជាងអុកស៊ីសែនរាវក៏ហើរចេញពីខ្យល់រាវមកមុនហើយនៅសល់អុកស៊ីសែនសុទ្ធហើរតាមក្រោយ ។ វិធីមួយបែបទៀតគឺគេអាចទាញយកអុកស៊ីសែនពីទឹកដោយធ្វើអគ្គិសនីវិភាគសូលុយស្យុងស្លឹក ។ អុកស៊ីសែនដែលទទួលបានដោយទង្វើក្នុងឧស្សាហកម្មដូចខាងលើនេះត្រូវគេបណ្តែតវានៅក្នុងដបដែកថែបមួយយ៉ាងគ្រាស់មុននឹងយកទៅប្រើប្រាស់(រូបទី 4) ។ គេតែងប្រទះឃើញដបអុកស៊ីសែននេះនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនិងនៅកន្លែងជាងផ្សារដែក ។

រូបទី 4 : ដបអុកស៊ីសែន

4.3. រស្មីសំយោគ

ដោយសារពន្លឺព្រះអាទិត្យ រុក្ខជាតិបែកស្រូបយកឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតពីខ្យល់ដើម្បីបង្កើតជាសារធាតុចិញ្ចឹម(ក្លុយតូស)សម្រាប់សារពាង្គកាយវា ។ រុក្ខជាតិបែកមានផ្ទុកសារធាតុម្យ៉ាងហោច "គួរក្រិល" ដែលមាននាទីស្រូបថាមពលពន្លឺសម្រាប់សម្រេចប្រតិកម្ម ។ លំដាប់នេះហៅថា "រស្មីសំយោគ" ។

122

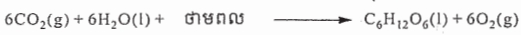

ពិសោធន៍

- ទង្វើអុកស៊ីសែនក្នុងទីពិសោធន៍នេះដាក់ទឹកអុកស៊ីសែនប្រហែល 3mL ចូលក្នុងបំពង់សាក រួចបន្ថែមម្សៅម៉ង់កាណែសឌីអុកស៊ីតចូល និងសង្កេត។ សិស្សអាចធ្វើតេស្តវត្តមានឧស្ម័នអុកស៊ីសែនដែលកើត ដោយគ្រាន់តែយករងើកភ្លើងធ្ងបដាក់ចូលទៅក្នុងបំពង់សាកកំពុងប្រតិកម្ម (កុំដាក់ឱ្យដល់ទឹក) ពួកគេនឹងឃើញរងើកភ្លើងធ្ងបនេះច្រាលជាអណ្តាតភ្លើង។ (ម្សៅម៉ង់កាណែស អាចយកចេញពីថ្មពិល។ គ្រូអាចប្រើថ្លើមជ្រូកជំនួសម្សៅម៉ង់កាណែសក៏បាន។)
- ទង្វើអុកស៊ីសែនដោយរស្មីសំយោគ ដាក់ចកកន្ទុយឆ្កែមួយដើមតូចក្នុងបំពង់សាកមួយ បន្ទាប់មកចាក់ទឹកចូលឱ្យពេញផ្តាច់ចូលទៅក្នុងផែងទឹក ធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យមានខ្យល់នៅក្នុងបំពង់សាក។ ដាក់បំពង់សាកឱ្យត្រូវពន្លឺថ្ងៃ រួចសង្កេត។ លទ្ធផលរំពឹងទុក៖ មានបំបាយពពុះឧស្ម័នចេញពីស្លឹកចកកន្ទុយឆ្កែនៅក្នុងបំពង់សាក។ នៅពេលឧស្ម័នកើតបានបរិមាណសមល្មមនឹងធ្វើតេស្តហើយ (ឧទាហរណ៍ បានពាក់កណ្តាលបំពង់សាក) យកមេដៃខ្ទប់មាត់បំពង់សាក រួចផ្លាស់មាត់បំពង់សាកឡើង ដាក់រងើកភ្លើងធ្ងបចូល និងសង្កេត។ លទ្ធផលរំពឹងទុក៖ ភ្លើងធ្ងបនេះច្រាលឡើង បញ្ជាក់ថា ឧស្ម័ននោះជាអុកស៊ីសែន។

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ២ មេរៀនទី ២

សមីការតាងប្រតិកម្មរស្មីសំយោគ :

អុកស៊ីសែនដែលកើតក្នុងលំនាំរស្មីសំយោគភាយទៅក្នុងបរិយាកាស ។ ចំណែកគ្មុយកូសបានបំបែកទៅជាស្រទាប់ឡូសនិងអាមីអុកស៊ីត ។ លំនាំរស្មីសំយោគមានសារៈសំខាន់ក្នុងការផ្តល់អាហារបង្កើតថាមពល និងផ្តល់អុកស៊ីសែនសម្រាប់ដង្ហើម(មនុស្ស សត្វ)ឬសម្រាប់ចំហេះផ្សេងៗ ។

៥. ចំហេះនិងបម្រើបម្រាស់

អង្គធាតុជាច្រើនមានប្រតិកម្មជាមួយអុកស៊ីសែន ។ ប្រតិកម្មជាមួយអុកស៊ីសែនមានភាយកម្ដៅហៅថា "ចំហេះ" ។ ប្រសិនបើចំហេះនេះមានបញ្ចេញអណ្ដាតភ្លើងផងគេហៅថា "ចំហេះប្រាល" ។ តារាងទី ១ : ចំហេះអង្គធាតុទោលក្នុងអុកស៊ីសែន

ធាតុ	សន្ទេត	លក្ខណៈអង្គធាតុកកើត	ឈ្មោះនិងរូបមន្តគីមី
- ម៉ាញ៉េស្យូម	- នេះបញ្ចេញអណ្ដាតភ្លើងពណ៌ស	- អង្គធាតុរឹងពណ៌ស	- ម៉ាញ៉េស្យូមអុកស៊ីត (MgO)
- អ៊ីដ្រូសែន	- នេះដោយមានបន្ទុះ	- អង្គធាតុរាវគ្មានពណ៌	- ទឹក (H ₂ O)
- ដែក	- នេះមានអណ្ដាតភ្លើងពណ៌លឿង	- អង្គធាតុរឹងពណ៌ខ្មៅ	- អុកស៊ីតម៉ាញ៉េទិច (Fe ₂ O ₄)
- កាបូន	- នេះបញ្ចេញពន្លឺក្រហមភ្លឺ	- ជាឧស្ម័នគ្មានពណ៌ និងគ្មានក្លិន	- កាបូនឌីអុកស៊ីត (CO ₂)
- ស្ពាន់ផ័រ	- នេះមានអណ្ដាតភ្លើងពណ៌ខៀវស្លែក	- ឧស្ម័នគ្មានពណ៌និងមានក្លិនធូលឃ្នាំង	- ស្ពាន់ផ័រឌីអុកស៊ីត (SO ₂)

ចំហេះអង្គធាតុទោលក្នុងតារាងខាងលើនេះមិនត្រូវការអុកស៊ីសែនសុទ្ធទេ ។ អង្គធាតុទាំងនេះមានប្រតិកម្មផ្ទាល់ជាមួយអុកស៊ីសែនក្នុងខ្យល់ ។ ប្រតិកម្មសម្រេចឡើងយ៉ាងរហ័សដោយមានបញ្ចេញកម្ដៅ និងអណ្ដាតភ្លើងផងនេះជាចំហេះប្រាល ។ តែមានធាតុខ្លះមានប្រតិកម្មយឺតៗជាមួយអុកស៊ីសែនដោយគ្មានបញ្ចេញអណ្ដាតភ្លើងគឺជាចំហេះងងឹត ។ **ឧទាហរណ៍ :** ដង្ហើមជាចំហេះងងឹត ។ មានអង្គធាតុសមាសជាច្រើនអាចនេះក្នុងអុកស៊ីសែននៃខ្យល់ ។

123

វត្ថុបំណង

- រៀបរាប់ពីប្រតិកម្មចំហេះផ្សេងៗបង្កដោយឧស្ម័នអុកស៊ីសែន

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

-តើអុកស៊ីសែនបង្កឱ្យមានប្រតិកម្មចំហេះយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ប្រតិកម្មមួយចំនួនសិស្សបានសង្កេត

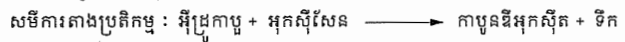
នៅមេរៀនមុនរួចមកហើយ ដូច្នេះនៅពេលនេះគ្រូគ្រាន់តែបង្ហាញប្រតិកម្មចំហេះទាំងនោះឡើងវិញដើម្បីឱ្យសិស្សសង្កេតជាថ្មីម្តងទៀត ឬគ្រាន់តែរំលឹកឡើងវិញក៏បាន៖
 (១). ការដុតលោហៈម៉ាញ៉េស្យូមក្នុងខ្យល់
 (២). ចំហេះឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែនក្នុងអុកស៊ីសែនក្នុងបំពង់អ៊ីដ្រូម៉ែត្រ ដែលបានមកពីអគ្គិសនីវិភាគទឹក ដូចបង្ហាញនៅក្នុងមេរៀនថ្នាក់ទី៨ ជំពូកទី៣ មេរៀនទី២ ស្តីពីសមាសភាពទឹក។
 (៣). ចំហេះធ្យូងក្នុងកែវអុកស៊ីសែន
 (៤). ចំហេះស្ពាន់ផ័រក្នុងកែវអុកស៊ីសែន
 (៥). ចំហេះសំឡីដែកក្នុងកែវអុកស៊ីសែន

- សិស្សអានសៀវភៅសិក្សាគោលបន្ថែមនៅចំណុចទី៥ → 5.3 (ទំព័រ123-125) រួចពន្យល់ពីប្រតិកម្មចំហេះទាំងឡាយដែលបង្កដោយឧស្ម័នអុកស៊ីសែន ព្រមទាំងសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបញ្ជាក់ផង។

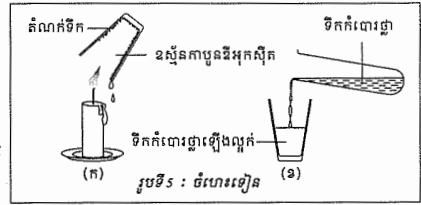
-គ្រូបូកសរុប និងពន្យល់បន្ថែមនូវចំណុចខ្វះខាត។

បម្រុងប្រយ័ត្ន៖ ចំហេះលោហៈម៉ាញ៉េស្យូម និងសំឡីដែកបញ្ចេញពន្លឺខ្លាំង។ ដូច្នេះ ត្រូវឱ្យសិស្សពាក់វ៉ែនតា ឬកុំឱ្យសិស្សមើលចំអណ្ដាតភ្លើងទាំងនោះ។

ឧទាហរណ៍ : អ៊ីដ្រូកាបូ... ។ អ៊ីដ្រូកាបូ ជាអង្គធាតុសមាសដែលផ្សំឡើងដោយកាបូននិង អ៊ីដ្រូសែន ។ អ៊ីដ្រូកាបូនេះក្នុងអុកស៊ីសែនបង្កើតបានជាកាបូនឌីអុកស៊ីតនិងចំហាយទឹក ។

ពិសោធន៍ : ចំហេះទៀន ជា អ៊ីដ្រូកាបូមួយប្រភេទ មើលយកកែវ ស្លុតមួយផ្តាប់ពីលើអណ្តាតភ្លើងទៀន (រូប ទី 5(ក)) យើងសង្កេតឃើញកំណញើស ដែលជាតំណក់ទឹកតូចៗជាប់ផ្ទៃកែវ ។

បន្ទាប់មកយើងចាក់ទឹកកំបោរចូលទៅក្នុងកែវនេះ(រូបទី 5(ខ))យើងឃើញថាទឹកកំបោរផ្ទៃឡើង ល្អក់ ។ យើងអាចសន្និដ្ឋានថា ចំហេះទៀនឱ្យផលជាទឹក និងឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត ។

5.1. ចំហេះសព្វទិដ្ឋភាពចំហេះមិនសព្វ

នៅពេលទៀននេះមានសារធាតុ 2 កើតឡើង មួយជាអង្គធាតុរឹងពណ៌ខ្មៅ(កាបូនមិននេះ)ហៅ ថា ម្រូងភ្លើង និងមួយទៀត ជាឧស្ម័នពុលគ្មានពណ៌ គឺកាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត(CO) ។ ដូចនេះវាជា ចំហេះមិនសព្វ ។ ចំហេះមិនសព្វកើតឡើងក្នុងករណីខ្លះអុកស៊ីសែន ។ សមាសធាតុកាបូនម៉ូណូ អុកស៊ីត(CO)នេះក្នុងខ្យល់បង្កើតបានជាឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត(CO₂)ក្នុងករណីនេះវាជាចំហេះ សព្វ ។ ចំហេះសព្វកើតឡើងនៅពេលដែលមានអុកស៊ីសែនគ្រប់គ្រាន់ ។

5.2. ចំហេះក្នុងម៉ាស៊ីន

រថយន្តធ្វើចលនាដោយសារថាមពលដែលកើតពីចំហេះប្រេងឥន្ធនៈ(សាំងឬម៉ាស៊ីត)នៅក្នុង ម៉ាស៊ីន ។ ប្រេងសាំង ឬម៉ាស៊ីតជាឈ្មោលនៃអ៊ីដ្រូកាបូរាវ ។ ប្រេងឥន្ធនៈដែលផ្ទុកក្នុងធុងប្រេងនៃ រថយន្តត្រូវបូមចូលទៅក្នុងម៉ាស៊ីន រួចនេះជាមួយខ្យល់ ។ កាបូនឌីអុកស៊ីត និងចំហាយទឹកជាផលិត ផលនៃចំហេះដែលកាយចេញពីម៉ាស៊ីនតាមបំពង់ផ្សេងៗរថយន្តជាមួយគ្នាមានកាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត និង សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងទៀតដូចជា SO₂, NO, NO₂... កាយចេញដែរ ។

សម្គាល់៖

ពិសោធន៍ចំហេះទៀនក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោលក្នុងទំព័រ 124 នេះពុំអាចអនុវត្តបានលទ្ធផលដូចបង្ហាញក្នុងរូបទេ។ វិធីដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺ ដុតទៀននៅក្នុងកែវវែងមួយ រួចគ្របឱ្យជិត។ ពេលទៀនរលត់ ចាក់ទឹកកំបោរចូល រួច គ្រលុក ពេលនោះទឹកកំបោរនឹងប្រែជាល្អក់ ដែលអាចបញ្ជាក់ពីវត្តមានឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតកកកើតពីចំហេះ ទៀនបាន។

៥.៣. ដង្ហើម

រូបទី ៦ : ចំហេះនៅក្នុងសារពាងកាយ

ពេលយើងដកដង្ហើមចូល ឈាមនៅក្នុងសួតបានស្រូបយកអុកស៊ីសែនពីខ្យល់ ។ ក្លុយកូសនៅក្នុងសារពាងកាយដែលបានមកពីចំណីអាហារមានអំពើជាមួយអុកស៊ីសែនបង្កើតបានជា ថាមពល ទឹក និងឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត ។ ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតនេះភាយចេញមកក្រៅវិញតាមដង្ហើមចេញ ។

សមីការតាងប្រតិកម្ម :

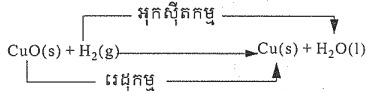
ក្លុយកូស + អុកស៊ីសែន → កាបូនឌីអុកស៊ីត + ទឹក + ថាមពល

ចំហេះក្លុយកូសនៅក្នុងសារពាងកាយហៅថា "ដង្ហើម" ។ ដង្ហើម គឺជាភ្នាក់ងារដែលសារពាងកាយបង្កើតថាមពល ។

៥.៤. អុកស៊ីតកម្មនិងអេដុកម្ម

គេឱ្យទងដែង II អុកស៊ីត មានអំពើជាមួយឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន គេទទួលបានលោហៈទងដែងនិងទឹក ។ សមីការតាងប្រតិកម្ម :

- អេដុកម្ម : ជាធាតុដែលចាប់យកអុកស៊ីសែន ។ ក្នុងប្រតិកម្មខាងលើនេះអ៊ីដ្រូសែនបានចាប់យកអុកស៊ីសែនដើម្បីបង្កើតជាទឹក ។ គេថាអ៊ីដ្រូសែនជាអេដុកម្ម ហើយវាទទួលរងអុកស៊ីតកម្ម ។

វត្ថុបំណង

- ពន្យល់ពីប្រតិកម្មអុកស៊ីដុំ-អេដុកម្ម

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

- ដូចម្តេចដែលហៅថាប្រតិកម្មអុកស៊ីតកម្ម-អេដុកម្ម?

ត្រូវពន្យល់សិស្សអំពីលំនាំប្រតិកម្ម

អុកស៊ីដុំ-អេដុកម្ម អុកស៊ីតកម្ម អេដុកម្ម អុកស៊ីតករ និងអេដុករ ដោយលើកយក

ឧទាហរណ៍ ប្រតិកម្មរវាង CuO និង H₂

ដូចក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល។

- ត្រូវដាក់សំណួរបន្ថែមឱ្យសិស្សគិត

ឈ្វេងយល់បន្ថែមជាបុគ្គល ឬជាក្រុម

(សូមមើលឧទាហរណ៍ខាងក្រោម)។

- ឱ្យសិស្សឡើងពន្យល់លើក្តារខ្សែន ត្រូវកែតម្រូវ និងពន្យល់បន្ថែម។

ឧទាហរណ៍៖

តើប្រតិកម្មខាងក្រោមជាប្រតិកម្មអុកស៊ីតកម្ម-អេដុកម្មដែរ ឬទេ? បើដូច្នោះ តើសារធាតុគីមីណាជាអុកស៊ីតករ? ណាជាអេដុករ? ណាជាលំនាំអុកស៊ីតកម្ម? ណាជាលំនាំអេដុកម្ម?

1. $2H_2(g) + Ag_2O(s) \rightarrow 2H_2O(l) + 2Ag(s)$
2. $CO_2(g) + 2Mg(s) \rightarrow C(s) + 2MgO(s)$
3. $2CuO(s) + C(s) \rightarrow CO_2(g) + 2Cu(s)$
4. $CaO(s) + H_2O(l) \rightarrow Ca(OH)_2(s)$
5. $CaCO_3(s) \rightarrow CaO(s) + CO_2(g)$
6. $NaOH(aq) + HCl(aq) \rightarrow NaCl(aq) + H_2O(l)$
7. $2Al(s) + 3FeO(s) \rightarrow Al_2O_3(s) + 3Fe(s)$
8. $Ca(OH)_2(aq) + CO_2(g) \rightarrow CaCO_3(s) + H_2O(l)$
9. $CaCO_3(s) + 2HCl(aq) \rightarrow CaCl_2(aq) + CO_2(g) + H_2O(l)$
10. $2Na(s) + 2H_2O(l) \rightarrow 2NaOH(aq) + H_2(g)$

វត្ថុបំណង

- រៀបរាប់បម្រើបម្រាស់ឧស្ម័នអុកស៊ីសែន
- សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន

សកម្មភាពចម្រៀង និងរៀន

សំណួរ

- តើឧស្ម័នអុកស៊ីសែនត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ធ្វើអ្វីខ្លះ?

ឱស្សសម្រាប់បម្រើបម្រាស់

អុកស៊ីសែនតាមដែលពួកគេធ្លាប់ដឹង និងបន្ថែមពីអ្វីដែលពួកគេបានយល់តាមរយៈការអានសៀវភៅសិក្សាគោល។

- គ្រូឱស្សសង្ខេប និងរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងមេរៀននេះ។
- ឱស្សឆ្លើយសំណួរមេរៀនជាបុគ្គល ឬជាក្រុម។

- អុកស៊ីតករ : ជាធាតុដែលបោះបង់អុកស៊ីសែន ។ ទង់ដែងអុកស៊ីតបានបោះបង់អុកស៊ីសែនដើម្បីក្លាយជាអង្គធាតុទោលទង់ដែង ។ ទង់ដែងអុកស៊ីត ជាអុកស៊ីតករហើយវាទទួលរងផុកកម្ម ។
- គេហៅប្រតិកម្មនេះថា ប្រតិកម្មអុកស៊ីដូ-ផុកកម្ម ។

៦. បម្រើបម្រាស់អុកស៊ីសែន

ក. ក្នុងវេជ្ជសាស្ត្រ

នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនិងរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់គេប្រើអុកស៊ីសែនសុទ្ធសម្រាប់សង្គ្រោះអ្នកជំងឺធ្ងន់ដែលពិបាកដកដង្ហើម ។

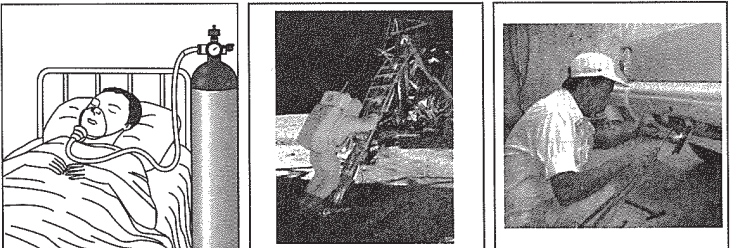
ខ. ក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ

អ្នកមុជទឹកជ្រៅ អ្នកឡើងភ្នំ និងអវកាសយានិកដែលធ្វើការស្រាវជ្រាវក្នុងលំហតែងត្រូវការអុកស៊ីសែនដែលផុកក្នុងដប ដើម្បីដកដង្ហើម ។ ក្នុងកាំប្រែចម្ងាយអវកាសធំៗ គេប្រើអុកស៊ីសែនរាវសម្រាប់ទ្រទ្រង់ចំហេះ ។

គ. ក្នុងឧស្សាហកម្ម

នៅក្នុងឧស្សាហកម្ម គេប្រើអុកស៊ីសែនសម្រាប់ចំហេះ ។

ឧទាហរណ៍ : ជាងផ្សារដែកប្រើចំហេះនៃល្បាយឧស្ម័នអុកស៊ីសែន និងអាសេទីឡែនសម្រាប់ផ្សារប្លកាត់លោហៈ ។ ចំហេះនេះឱ្យអណ្តាតភ្លើងក្តៅខ្លាំង(សីតុណ្ហភាពរហូតដល់ 3000°C) ។

រូបទី 7 : បម្រើបម្រាស់អុកស៊ីសែន

មេរៀនសង្ខេប

- ក្នុងខ្យល់មានអុកស៊ីសែន $\frac{1}{5}$ គិតជាមាឌ និង 21% គិតជាម៉ាស់ ។
- អុកស៊ីសែនជាឧស្ម័ន គ្មានពណ៌ គ្មានក្លិន ធ្ងន់ជាងខ្យល់មានម៉ាស់អាតូម 16 និងម៉ាស់ម៉ូលេគុល 32 ។
- គេទទួលបានអុកស៊ីសែនពីបំណិតខ្យល់រាវ ឬអគ្គីសនីវិភាគសូលុយស្យុងស្លឹក ឬប្រតិកម្មបំបែក H_2O_2 ចំពោះមុខកាតាលីករ ។
- ចំហេះសព្វនៃអ៊ីដ្រូកាបូក្នុងអុកស៊ីសែនបង្កើតបានជាឧស្ម័នកាបូនិចអុកស៊ីតនិងទឹក ។

សំណួរនិងលំហាត់

1. ចូរពណ៌នាពីលក្ខណៈរូបរបស់អុកស៊ីសែន ។
2. ចូរបង្ហាញពីលក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីសែន ។
3. ហេតុអ្វីបានជាអុកស៊ីសែនជាធាតុចាំបាច់បំផុតចំពោះជីវិតសត្វនិងរុក្ខជាតិ ?
4. ចូរសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មទ្វេអុកស៊ីសែនពីទឹកអុកស៊ីសែន ។
5. នៅក្នុងខ្យល់តើមានអុកស៊ីសែនប៉ុន្មានភាគរយគិតជាម៉ាស់ ?
6. រៀបរាប់ពីទង្វើអុកស៊ីសែនក្នុងទីពិសោធន៍និងក្នុងឧស្សាហកម្ម ។
7. គេចង់បានអុកស៊ីសែន 64g តើគេត្រូវបំបែកបារតអុកស៊ីតប៉ុន្មានក្រាម ?
(Hg = 200 , O = 16)
(សមីការតាងប្រតិកម្ម : $2HgO \longrightarrow 2Hg + O_2$)
8. គេយកផូស្វ័រ 15.5g ឱ្យមានប្រតិកម្មជាមួយអុកស៊ីសែន ។ រកម៉ាស់អុកស៊ីសែនចាំបាច់ក្នុងចំហេះនេះនិងម៉ាស់អាតូមនីត្រីតផូស្វ័រវិចដែលកកើត ។
9. គេដុតស្ពាន់ដែរ 8g ក្នុងដបមួយដែលមានផុតអុកស៊ីសែន 4.48L ។ គណនាម៉ាស់ស្ពាន់ដែរដែលនៅសល់ក្រោយចំហេះ ។ គេដឹងថាអុកស៊ីសែន 32g មានមាឌ 22.4L ។ (S=32, O=16) ចំ : 1.6g
10. នៅលក្ខខណ្ឌធម្មតា ចំហេះសព្វប្រេងសាំង 140mL ត្រូវការអុកស៊ីសែនចំនួន 420L ។ គណនា :
ក. មាឌអុកស៊ីសែនចាំបាច់សម្រាប់ចំហេះប្រេងសាំង 1L ។ ចំ : 3000L
ខ. មាឌអុកស៊ីសែនចាំបាច់សម្រាប់ចំហេះប្រេងសាំង 50L ។ ចំ : 150000L

127

**ចម្លើយ
សំណួរ និងលំហាត់៖**

1. អុកស៊ីសែនជាឧស្ម័នគ្មានពណ៌ គ្មានក្លិន ធ្ងន់ជាងខ្យល់ ចំណុចរលាយ $-218^{\circ}C$ និងចំណុចរំពុះ $-183^{\circ}C$ ។
2. លក្ខណៈគីមីរបស់អុកស៊ីតសែនគឺវាបង្កឱ្យមានប្រតិកម្មជាមួយសារធាតុគីមីផ្សេងៗ បង្កើតបានជាសមាសធាតុអុកស៊ីត ។
3. អុកស៊ីសែនជាធាតុចាំបាច់សម្រាប់សត្វ និងរុក្ខជាតិព្រោះវាត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការដកដង្ហើម ។
4. $2H_2O_2(aq) \rightarrow 2H_2O(l) + O_2(g)$
5. នៅក្នុងខ្យល់មានអុកស៊ីសែន 21% ។
6. - ក្នុងទីពិសោធន៍ គេទង្វើអុកស៊ីសែនតាមប្រតិកម្មបំបែកទឹកអុកស៊ីសែន ដោយប្រើកាតាលីករម៉ង់កាណែសឌីអុកស៊ីត៖
 $2H_2O_2(aq) \rightarrow 2H_2O(l) + O_2(g)$
- ក្នុងឧស្សាហកម្មគេទង្វើអុកស៊ីសែនដោយញែកចេញពីខ្យល់ ។
7. គណនាម៉ាស់បារតអុកស៊ីត

$$\frac{2 \times (200 + 16) \times 64}{32} = 864 \text{ g}$$

8. សមីការតាងប្រតិកម្ម៖ $4P(s) + 5O_2(g) \rightarrow 2P_2O_5(s)$

- គណនាម៉ាស់អុកស៊ីសែន

$$\frac{(15.5) \times (5 \times 32)}{4 \times 30} = 20.67$$

- គណនាម៉ាស់អាតូមនីត្រីតផូស្វ័រវិច

$$\frac{(15.5) \times (4 \times 30 + 10 \times 16)}{4 \times 30} = 36.17g$$

9. ម៉ាស់អុកស៊ីសែន $\frac{32 \times 4.48}{22.4} = 6.4 \text{ g}$

សមីការតាងប្រតិកម្ម៖ $S(s) + O_2(g) \rightarrow SO_2(g)$

- គណនាម៉ាស់ស្ពាន់ដែរចូលប្រតិកម្ម

$$\frac{32 \times 6.4}{32} = 6.4g$$

- គណនាម៉ាស់ស្ពាន់ដែរនៅសល់

$$8 - 6.4 = 1.6 \text{ g}$$

10. ក. គណនាមាឌអុកស៊ីសែនចាំបាច់សម្រាប់ចំហេះប្រេងសាំង 1 L

$$\frac{420 \times 1}{0.14} = 3000 \text{ L}$$

ខ. គណនាមាឌអុកស៊ីសែនចាំបាច់សម្រាប់ចំហេះប្រេងសាំង 50 L

$$3000 \times 50 = 150000 \text{ L}$$

ចំណេះដឹង និងសកម្មភាពបន្ថែម

អុកស៊ីសែនត្រូវបានរកឃើញដោយ J. Priestley នៅឆ្នាំ 1774។ វាជាឧស្ម័នគ្មានពណ៌ គ្មានក្លិន ស្ថិតនៅក្រុមទី16 នៃតារាងខួប មានម៉ាស់អាតូម16 ម៉ាស់ម៉ូលេគុល32 និងដង់ស៊ីតេ 1.43 g/dm³។ អុកស៊ីសែនរលាយនៅសីតុណ្ហភាព-218 °C និងពុះនៅ- 183°C។ វាជាធាតុដែលសម្បូរជាងគេនៅក្នុងសំបកផែនដី (49.2% ជាម៉ាស់) និងមាននៅក្នុងបរិយាកាស 21%។

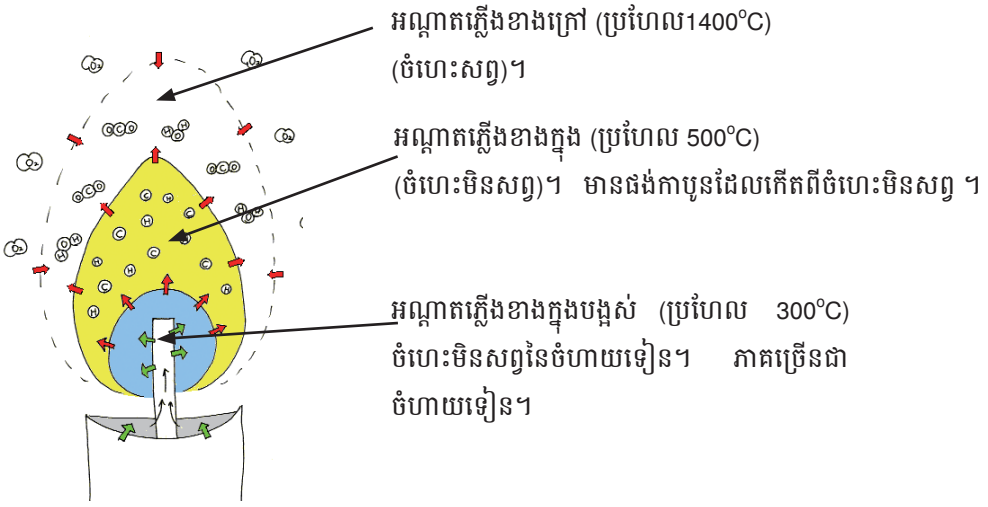
ម៉ូលេគុលអុកស៊ីសែនជាធាតុប៉ារ៉ាម៉ាញ៉េទិច ដែលស្ថិតនៅជាភាពរវាងដោយមេដែក។ អុកស៊ីសែននៅក្នុងខ្យល់មានសារៈសំខាន់សម្រាប់មនុស្ស សត្វសម្រាប់ដំណកដង្ហើម។ នៅក្នុងឧស្សាហកម្ម គេផលិតវាបានដោយវិធីបំណិតប្រភាគខ្យល់រាវ។ ទាំងបិតនៅក្នុងភាពរាវ និងភាពរឹង វាមានពណ៌ខៀវស្រាល។ ឧស្ម័នអុកស៊ីសែន ត្រូវបានប្រើជាច្រើនក្នុងប្រតិកម្មចំហេះ ដើម្បីផ្តល់កម្ដៅខ្លាំងដូចជាសម្រាប់ផ្សារ ឬកាត់លោហៈ និងប្រើសម្រាប់ជួយសម្រួលដង្ហើមដល់អ្នកជំងឺនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ អូសូន O₃ គឺជាសណ្ឋានវិសម្បូរបស់អុកស៊ីសែន។

អុកស៊ីសែនមានតួនាទីដ៏សំខាន់នៅក្នុង រស្មីសំយោគ និងដំណកដង្ហើម។ តាមការសន្និដ្ឋានជាច្រើន ពពួកសារាយ បៃតង និងស្យាណូបាក់តេរីនៅក្នុងសមុទ្រធ្វើរស្មីសំយោគ និងផ្តល់ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនប្រហែល 70% ដល់ផែនដី និង ប្រមាណ 30% ទៀតផលិតដោយរុក្ខជាតិផ្សេងទៀត។ ឧស្ម័នអុកស៊ីសែនក៏មានសារៈសំខាន់ចំពោះមីក្រូសរីរាង្គអ៊ីរ៉ូប៊ីច។ អុកស៊ីសែនត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអ្នកអារកាស ឬអ្នកមុជទឹកផងដែរសម្រាប់ជំនួយក្នុងការដកដង្ហើមបានស្រួល។ អ្នកឡើងភ្នំខ្ពស់ៗក៏ត្រូវការបំពង់អុកស៊ីសែនផងដែរ។

ក្នុងដំណើរការបំបែកដៃកឱ្យទៅជាដៃកចំប គេប្រើអុកស៊ីសែនប្រមាណ 55% នៃអុកស៊ីសែនដែលបានផលិតក្នុងឧស្សាហកម្ម ដើម្បីដកយកធាតុមិនសុទ្ធដូចជាស្ថាន់ដ័រ កាបូនដែលលើសចេញក្នុងទម្រង់ជា SO₂ និងCO₂។ អុកស៊ីសែនដែលផលិតក្នុងឧស្សាហកម្ម 25% ទៀតត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងឧស្សាហកម្មគីមីដូចជាក្នុងលំនាំសំយោគប្លាស្ទិច និងសាច់កំណាត់សម្លៀកបំពាក់។ ចំណែកប្រមាណ 20% ទៀត ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដូចជាក្នុងមន្ទីរពេទ្យ សម្រាប់ផ្សារលោហៈ សម្រាប់កាត់លោហៈ និងក្នុងលំនាំសម្អាតទឹកជាដើម។

ចំហេះទៀន៖

ទៀនគឺជាល្បាយអាស់កានដែលមានរូបមន្ត C_nH_{2n+2} (n>20) ហៅថាក្រូមូនប៉ារ៉ាភីន។ ពេលទៀនឆេះ ប៉ារ៉ាភីនរលាយដោយកម្ដៅ ហើយប៉ារ៉ាភីនរាវនោះត្រូវបានស្រូបឡើងតាមប្រឆេះទៀន រួចហូតទៅជាចំហាយឧស្ម័នប៉ារ៉ាភីន។ បន្ទាប់មកចំហាយនេះត្រូវបានឆេះ (ចំហេះមិនសព្វ) និងបំបែកជាអុកស៊ីតកាបូន អាតូមកាបូន និងអ៊ីដ្រូសែន ដែលត្រូវឆេះបន្តជាមួយឧស្ម័នអុកស៊ីសែនក្នុងបរិយាកាស។

ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេសរបស់ SEAL / VVOB

គ្មានសម្ភារឧបទេស SEAL / VVOB ក្នុងមេរៀននេះទេ។

សំណួរខ្លឹមសម្រាប់មេរៀន អុកស៊ីសែន

ត្រូវអាចប្រើប្រាស់សំណួរនិងលំហាត់ខាងក្រោមនេះទាំងអស់ ឬមួយចំនួន នៅក្នុងវិញ្ញាសាប្រឡងប្រចាំខែ ឬប្រឡងឆមាស ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការយល់ដឹងរបស់សិស្សលើមេរៀន អុកស៊ីសែន។

រយៈពេល៖ 1 ម៉ោង ពិន្ទុសរុប៖ 50 ពិន្ទុ

១. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ (4 ពិន្ទុ)

(១). តើនៅក្នុងខ្យល់មានបរិមាណខ្លួនអុកស៊ីសែនចំនួនប៉ុន្មាន?

- ក. 80% ខ. 50% គ. 21% ឃ. 9%

(២). សណ្ឋានវិសមរូបមួយទៀតរបស់អុកស៊ីសែនគឺ៖

- ក. NO ខ. SiO₂ គ. Fe₂O₃ ឃ. O₃

២. ចូរសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីចំហេះធូស្យក្រហមក្នុងខ្លួនអុកស៊ីសែនសុទ្ធ។ (6 ពិន្ទុ)

៣. ចូរពន្យល់ពីភាពផ្ទុយគ្នារបស់ស្លឹសំយោគ និងដំណកដង្ហើម។ (8 ពិន្ទុ)

៤. ចូរគូររូបអណ្តាតភ្លើងរៀន ព្រមទាំងបង្ហាញពីតំបន់ចំហេះសព្វ និងចំហេះមិនសព្វផង។ (10 ពិន្ទុ)

៥. បំពេញពាក្យក្នុងចន្លោះនៃកថាខណ្ឌខាងក្រោមដោយជ្រើសរើសពាក្យមួយសមស្របបំផុតពីក្រុមពាក្យខាងក្រោម៖ (10 ពិន្ទុ)

អណ្តាតភ្លើងរៀនមានបីផ្នែកគឺ ផ្នែកខាងក្នុងបង្អស់ជាប់នឹងប្រឆេះគឺជាចំហេះ (ក) ដែលភាគច្រើនជាខ្លួន (ខ) ។ ផ្នែក កណ្តាលនៃអណ្តាតភ្លើងគឺជាចំហេះ (គ) ហើយ (ឃ) នៅសល់នេះបន្តធ្វើឱ្យពន្លឺរៀនភ្លឺប្រាលឡើង។ ចំណែកដងផ្នែកទីបីគឺជាផ្នែកទីខាងក្រៅបង្អស់នៃអណ្តាតភ្លើង ដែលជាផ្នែកចំហេះ (ង) និងមានអណ្តាតភ្លើងស្ទើរគ្មានពណ៌។

- ក. មិនសព្វ សព្វ អុកស៊ីសែន កាបូន កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត
- ខ. ប៉ារ៉ាហ្វីន កាបូនឌីអុកស៊ីត អុកស៊ីសែន អ៊ីដ្រូសែន
- គ. មិនសព្វ សព្វ ប៉ារ៉ាហ្វីន កាបូនឌីអុកស៊ីត
- ឃ. កាបូន ប៉ារ៉ាហ្វីន កាបូនឌីអុកស៊ីត អុកស៊ីសែន
- ង . សព្វ មិនសព្វ កាបូនឌីអុកស៊ីត កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត

៦. ចូររៀបរាប់ពីបាតុភូតដែលកើតមានឡើងចំពោះប្រតិកម្មចំហេះនៃសារធាតុខាងក្រោមក្នុងខ្លួនអុកស៊ីសែនសុទ្ធ ព្រមទាំង សរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីបញ្ជាក់ផង៖

- ក. សរសេរម៉ាញ៉េស្យូម ខ. ផ្សូស គ. ម្សៅស្ពាន់ដែរ (12 ពិន្ទុ)

ចង្ហើយ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. ចូរជ្រើសរើសចង្ហើយត្រឹមត្រូវ៖

(4 ពិន្ទុ)

(១). គ. 21%

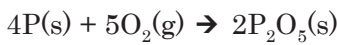
(២). ឃ. O₃

(2ពិន្ទុ x 2 = 4ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវ១
4 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវទាំង២
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ

២. សរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីចំហេះផូស្វ័រក្រហមក្នុងឧស្ម័នអុកស៊ីសែនសុទ្ធ។

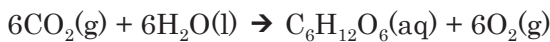
(6 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 3 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវ
6 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរសមីការ និងឆ្លឹងបានត្រឹមត្រូវ
0 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរមិនបានត្រឹមត្រូវ

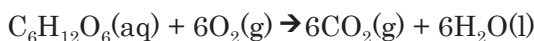
៣. ភាពជួយគ្នារវាងរស្មីសំយោគ និងក្នុងដំណកដង្ហើម

រស្មីសំយោគ៖ ក្រោមថាមពលពន្លឺ រុក្ខជាតិប្រើប្រាស់ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតពីបរិយាកាស និងទឹកដើម្បីសំយោគអាហារ (គ្លុយកូស) និងបំបាយឧស្ម័នអុកស៊ីសែន។ សមីការតាងប្រតិកម្ម៖

(4 ពិន្ទុ)

ដំណកដង្ហើម៖ ក្នុងលំនាំដំណកដង្ហើម ទាំងសត្វ ទាំងរុក្ខជាតិបានស្រូបយកអុកស៊ីសែនពីបរិយាកាសដើម្បីបំបែកអាហារ ឱ្យផលជាថាមពល ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត និងទឹកវិញ។

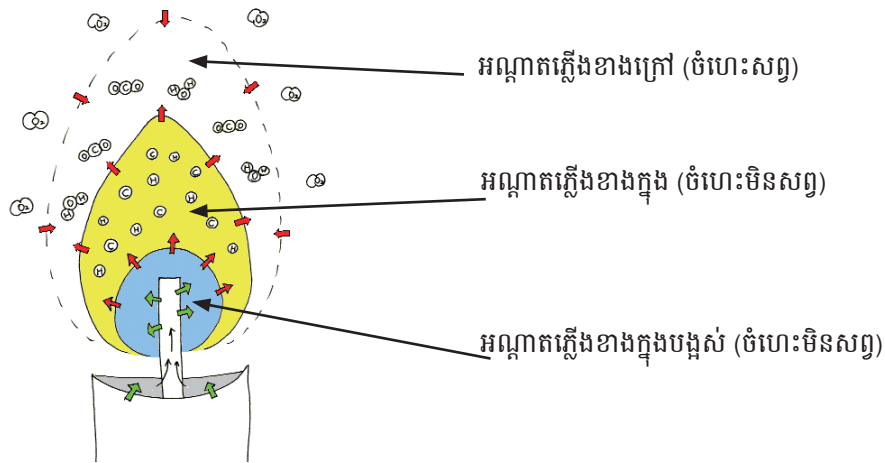
(4 ពិន្ទុ)

(4 ពិន្ទុ x 2 = 8 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 4 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបាន១ចំណុច
8 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវបានទាំង២ចំណុច
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវទាំងអស់

៤. រូបអណ្តាតភ្លើងរៀន

(10 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 5 ពិន្ទុ = សិស្សគូររូបអណ្តាតភ្លើងរៀនបានត្រឹមត្រូវ
 10 ពិន្ទុ = សិស្សគូររូប និងប្រាប់ពីតំបន់ចំហេះសព្វ និងមិនសព្វបានត្រឹមត្រូវ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សធ្វើមិនបានត្រឹមត្រូវ

៥. បំពេញតារាង៖

ក. មិនសព្វ	ឃ. កាបូន
ខ. ប៉ារ៉ាហ្វីន	ង. សព្វ
គ. មិនសព្វ	

(2ពិន្ទុ x 5= 10ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវ១
 10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវទាំង៥
 0 ពិន្ទុ = សិស្សធ្វើមិនបានត្រឹមត្រូវ

៦. ក. ចំហេះសរសៃរម៉ាញ៉េស្យូម៖ អណ្តាតភ្លើងពណ៌ស បញ្ចេញប្រាស្យូមខ្លាំង និងមានផ្សែងពណ៌ស និងធ្លេចពណ៌ស ដែលជាម៉ាញ៉េស្យូមអុកស៊ីត (MgO) កើតឡើង។ សមីការតាងប្រតិកម្ម៖

ខ. ចំហេះផ្សូង៖ បញ្ចេញអណ្តាតភ្លើងពណ៌ក្រហមទឹកក្រូច និងបង្កើតបានជាឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតដែលធ្វើឱ្យទឹកកំបោរផ្លាស់ប្តូរជាល្អិត។ សមីការតាងប្រតិកម្ម៖

គ. ចំហេះម្សៅស្ថាន់ជ័រ៖ បញ្ចេញអណ្តាតភ្លើងពណ៌ខៀវ និងបង្កើតបានជាឧស្ម័នស្ថាន់ជ័រឌីអុកស៊ីត។ សមីការតាងប្រតិកម្ម៖

(5 ពិន្ទុ x 3 = 15 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 2 ពិន្ទុ = សិស្សរៀបរាប់បាតុភូតបានត្រឹមត្រូវបាន១សំណួរ
 3 ពិន្ទុ = សិស្សសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបានត្រឹមត្រូវបាន១សំណួរ
 15 ពិន្ទុ = សិស្សរៀបរាប់បាតុភូត និងសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មបានត្រឹមត្រូវទាំង៣សំណួរ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវទាំងអស់

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនិងការផ្តល់យោមល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃមេរៀននេះឡើងវិញ។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀននៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាលេឃូងយល់បន្ថែមទៀតអំពីអុកស៊ីសែន និងលក្ខណៈរបស់វា។
26 -35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនកម្រិតមធ្យម ដូច្នេះពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាលេឃូងយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត។
36- 05	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

ជំពូកទី 3 អុកស៊ីត អាស៊ីត បាស និងអំបិល

អាស៊ីត បាស និងអំបិល គឺជាសារធាតុដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅ ។
 យើងតែងជួបប្រទះសារធាតុទាំងនេះមាននៅក្នុងចំណីអាហារ បន្លែ ផ្លែឈើ ដែលយើងបរិភោគនិង
 សារធាតុខ្លះទៀតមាននៅក្នុងផលិតផលប្រើប្រាស់នៅផ្ទះបាយដូចជា សាប៊ូលាងចាន សាប៊ូកក់សក់
 សូលុយស្យុងលាងបន្ទប់ទឹក សូលុយស្យុងលាងកញ្ចក់ ... ។

មេរៀនទី 1

អុកស៊ីត

វត្ថុបំណង

- តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះ សិស្ស៖
- ពណ៌នានិយមន័យអុកស៊ីត
- ធ្វើចំណែកថ្នាក់អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស អុកស៊ីតអំធុទេ
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈនៃអុកស៊ីត ទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត។

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀនក្នុង 3 ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាង ខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ច្នៃប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាម កម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាពតាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើ នៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី1 ចំណែកចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. និយមន័យ 2. ប្រភេទផ្សេងៗនៃអុកស៊ីត 2.1. អុកស៊ីតអាស៊ីត 2.2. អុកស៊ីតបាស 2.3. អុកស៊ីតអំធុទេ	134-135
1	3. លក្ខណៈនៃអុកស៊ីត 4. អុកស៊ីតក្នុងធម្មជាតិ 5. ទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត	136
1	មេរៀនសង្ខេប សំណួរ និងលំហាត់	137

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការមេរៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមចំណែកចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូ បង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាម លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីអុកស៊ីត។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងវាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផល
1	- ពណ៌នានិយមន័យអុកស៊ីត - ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំធុទេ	- សិស្សពិភាក្សាឱ្យនិយមន័យអុកស៊ីត។ - សិស្សញែកសម្គាល់ អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំធុទេ តាមរយៈការសង្កេតពិសោធន៍។	- សិស្សពន្យល់បានពីនិយមន័យអុកស៊ីតបានត្រឹមត្រូវ។ - សិស្សពន្យល់បានអុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំធុទេ បានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់អុកស៊ីត ដំណើរការសំយោគអុកស៊ីត និងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត។	- សិស្សពិភាក្សាពីលក្ខណៈរបស់អុកស៊ីត ដំណើរការសំយោគអុកស៊ីត និងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត។	សិស្សពន្យល់ពីលក្ខណៈរបស់អុកស៊ីតដំណើរការសំយោគអុកស៊ីតនិងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីតបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពង្រឹងចំណេះលើខ្លឹមសារមេរៀន តាមរយៈការសង្ខេបមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរក្នុងសៀវភៅសិក្សា	- សិស្សធ្វើសេចក្តីសង្ខេបពីខ្លឹមសារមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរក្នុងសៀវភៅសិក្សា។	- សិស្សសង្ខេបមេរៀននិងឆ្លើយសំណួរមេរៀន បានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

បញ្ញត្តិគន្លឹះត្រូវឱ្យសិស្សសិក្សាលេចយល់នៅក្នុងមេរៀននេះគឺការញែកសម្គាល់ប្រភេទទាំងបីនៃអុកស៊ីតគឺអុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំធុទេ ហើយដែលលក្ខណៈអុកស៊ីតទាំងបីនេះមានការទាក់ទងទៅនឹងលក្ខណៈអរលាហៈ លោហៈ និងលោហៈខ្សោយរៀងគ្នា។ អុកស៊ីតអាស៊ីតមានលក្ខណៈដូចអាស៊ីត អុកស៊ីតបាសមានលក្ខណៈដូចបាស រីឯអុកស៊ីតអំធុទេមានលក្ខណៈដូចអាស៊ីតផង និងដូចបាសផង។ សិស្សធ្វើការញែកសម្គាល់លក្ខណៈខុសគ្នារវាងអុកស៊ីតទាំងបីនេះបានតាមរយៈពិសោធន៍ និងការពិភាក្សាគ្នាលើខ្លឹមសារដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅសិក្សា។ លើសពីនេះទៅទៀត សិស្សអាចផ្សារភ្ជាប់ខ្លឹមសារមេរៀននេះទៅនឹងការសំយោគ និងការប្រើប្រាស់អុកស៊ីតនៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃផងដែរ។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

ដើម្បីយល់ខ្លឹមសារមេរៀនស្តីពីអុកស៊ីតនេះ សិស្សត្រូវមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានមួយចំនួនដែលពួកគេបានរៀនកាលពីថ្នាក់ ទី៨ ស្តីពីលក្ខណៈនៃធាតុសំខាន់ៗនៅក្នុងតារាងខួបគីមី ដូចជាលោហៈ លោហៈខ្សោយលោហៈអំធុទេនិងអលោហៈ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ សិស្សត្រូវមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានស្តីពី អាស៊ីត និងបាសផងដែរ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការញែកសម្គាល់ អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំធុទេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ មេរៀនអាស៊ីត-បាស សិស្សពុំដែលបានសិក្សាទេនៅមេរៀនមុនៗ ប៉ុន្តែសិស្សនឹងត្រូវសិក្សា នៅមេរៀនបន្ទាប់ពីមេរៀននេះ។ ដូច្នេះ ដោយសារលំដាប់លំដោយមេរៀនក្នុងជំពូកនេះ ហាក់មិនសូវសមស្រប គ្រូបង្រៀន ត្រូវចេះបត់បែន ច្នៃប្រឌិតតាមទេពកោសល្យ។

អុកស៊ីត

វត្ថុបំណង

ឱ្យនិយមន័យអុកស៊ីតនិងធ្វើចំណែកថ្នាក់អុកស៊ីតបាន។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

ដូចម្តេចដែលហៅថា អុកស៊ីត?
តើអុកស៊ីតមានប៉ុន្មានប្រភេទ? អ្វីខ្លះ?
តើត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីញែកសម្គាល់អុកស៊ីតទាំងនោះបាន?

គ្រូបង្ហាញឧទាហរណ៍នៃអុកស៊ីត

មួយចំនួន ដោយសរសេររូបមន្តនៅលើក្តារខៀន ដូចជា CO₂, NO₂, SO₂, SO₃, Na₂O, K₂O, CaO, Al₂O₃, ZnO, PbO.
- គ្រូសួរសិស្សឱ្យនិយមន័យអុកស៊ីត តាមរយៈ ការសង្កេត និងប្រៀបធៀបរូបមន្តអុកស៊ីតដែលគ្រូសរសេរលើក្តារខៀន។
- គ្រូពិសោធបង្ហាញពីលក្ខណៈខុសគ្នារវាងអុកស៊ីតអាស៊ីត SO₂ (ផ្សែងឈើគូស) និងអុកស៊ីតបាស CaO ដោយជ្រលក់ក្រដាស pH ចូលក្នុងសូលុយស្យុងទឹកនៃអុកស៊ីតទាំងពីរនេះ។

មេរៀន

1

អុកស៊ីត

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នានិយមន័យអុកស៊ីត
- ធ្វើចំណែកថ្នាក់អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំជូន
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈនៃអុកស៊ីត ១ធ្វើនិងប្រើប្រាស់អុកស៊ីត ។

1. និយមន័យ

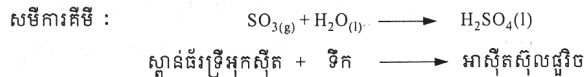
អុកស៊ីត គឺជាសមាសធាតុដែលផ្សំឡើងដោយសារធាតុពីរយ៉ាង ដែលក្នុងនោះមានធាតុមួយជាអុកស៊ីសែន ។ អុកស៊ីតជាច្រើនកើតឡើងដោយដុតធាតុគីមីក្នុងអុកស៊ីសែន ។ **ឧទាហរណ៍ :** សូដ្យូមអុកស៊ីត (Na₂O) កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO) កាបូនឌីអុកស៊ីត (CO₂) ស្ពាន់ឌីអុកស៊ីត (SO₂)... ។

2. ប្រភេទផ្សេងៗនៃអុកស៊ីត

គេចែកអុកស៊ីតជាបីប្រភេទគឺ អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំជូន ។

2.1. អុកស៊ីតអាស៊ីត

អុកស៊ីតអាស៊ីតមានអំពើជាមួយទឹកឱ្យផលជាអាស៊ីត ។ អុកស៊ីតអាស៊ីត ជាអុកស៊ីតនៃអលោហៈ ។ **ឧទាហរណ៍** ស្ពាន់ឌីអុកស៊ីតមានអំពើជាមួយទឹកឱ្យផលជាអាស៊ីតស៊ុលផួរិច

តារាងទី 1 : អុកស៊ីតអាស៊ីតខ្លះ

អុកស៊ីតអាស៊ីត	រូបមន្ត	អាស៊ីតបង្កើតជាមួយទឹក
ស្ពាន់ឌីអុកស៊ីត	SO ₃	អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H ₂ SO ₄
ស្ពាន់ឌីអុកស៊ីត	SO ₂	អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H ₂ SO ₃
កាបូនឌីអុកស៊ីត	CO ₂	អាស៊ីតកាបូនិច H ₂ CO ₃
អាឌីឌ្រីតផូស្វ័រិច	P ₂ O ₅	អាស៊ីតផូស្វ័រិច H ₃ PO ₄

134

- សិស្សសរសេរសមីការគីមីបង្ហាញពីអុកស៊ីត SO₂ និង CaO ជាមួយទឹក និងឱ្យសិស្សសរសេរសមីការគីមីសម្រាប់អុកស៊ីតផ្សេងទៀត ព្រមទាំងឱ្យពួកគេបង្ហាញពីលក្ខណៈខុសគ្នានៃអុកស៊ីតទាំងពីរនេះ។

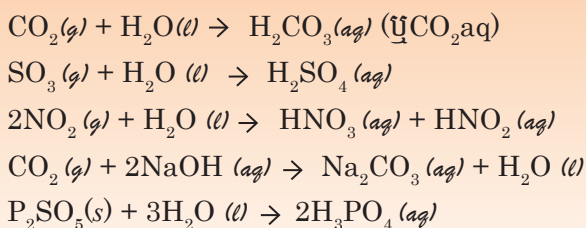
- គ្រូបង្ហាញថាអុកស៊ីតអាស៊ីតមានប្រតិកម្មជាមួយបាស (NaOH) ហើយអុកស៊ីតបាសមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត (HCl)។

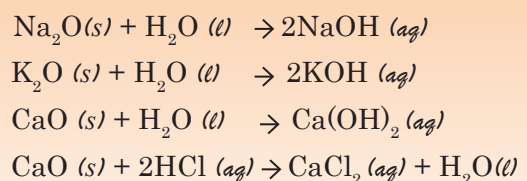
ចំណេះដឹងបន្ថែម

* SO₂ អាចទទួលបានពីផ្សែងឈើគូស។ ចំណែកឯ CaO បានពីកំបោរស្ពាន់។ **ប្រយ័ត្ន៖** CaO បញ្ចេញកម្ដៅខ្លាំងនៅពេលយើងរំលាយវាទៅក្នុងទឹក!

អុកស៊ីតអាស៊ីត

អុកស៊ីតបាស

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ៣ មេរៀនទី ១

ស្ថានៈធំៗអុកស៊ីតជាអុកស៊ីតដែលមានសារៈសំខាន់ ។ បរិមាណស្ថានៈធំៗអុកស៊ីតជាច្រើនដែលបានបំភាយទៅក្នុងបរិយាកាសដោយសារចំហេះប្រេងឥន្ធនៈនៅក្នុងរថយន្ត រោងចក្រ... ។ ស្ថានៈធំៗអុកស៊ីតចូលផ្សំជាមួយអុកស៊ីសែននិងទឹកនៅក្នុងខ្យល់ បង្កើតបានជាអាស៊ីតស៊ុលផួរិចដែលជាធាតុបង្កសំខាន់នៃភ្លៀងអាស៊ីត ។ ភ្លៀងអាស៊ីតជាបញ្ហាសំខាន់ដែលពិភពលោកកំពុងយកចិត្តទុកដាក់ ។ ម្យ៉ាងទៀតគេប្រើស្ថានៈធំៗអុកស៊ីតក្នុងការរក្សាចំណីអាហារ ដាក់ក្នុងកេសដូនិងទឹកជ្រលក់ដើម្បីការពារកុំឱ្យដុះផ្សិត ។

2.2. អុកស៊ីតបាន

តារាងទី 2 : អុកស៊ីតបានមួយចំនួន

ឈ្មោះអុកស៊ីត	រូបមន្ត
ម៉ាញ៉េស្យូមអុកស៊ីត	MgO
សូដ្យូមអុកស៊ីត	Na ₂ O
កាល់ស្យូមអុកស៊ីត	CaO
ទង់ដែងអុកស៊ីត	CuO

អុកស៊ីតបានជាអុកស៊ីតនៃលោហៈ ។ **ឧទាហរណ៍ :** កាល់ស្យូមអុកស៊ីត ដែក III អុកស៊ីត ទង់ដែង(II) អុកស៊ីត និងម៉ាញ៉េស្យូមអុកស៊ីត... ។ អុកស៊ីតបាន មានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។ **ឧទាហរណ៍ :**

គេប្រើកាល់ស្យូមអុកស៊ីត CaO ដើម្បីបន្តាបជាតិ

អាស៊ីតក្នុងទឹកបឹង ទន្លេ... ដែលបណ្តាលមកពីភ្លៀងអាស៊ីត ។

កាល់ស្យូមអុកស៊ីតរលាយក្នុងទឹកបង្កើតបានជាកាល់ស្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត Ca(OH)₂ ដែលមានធាតុបន្តាបអាស៊ីត ។ សមីការប្រតិកម្ម : $CaO(s) + H_2O(l) \rightarrow Ca(OH)_2(aq)$

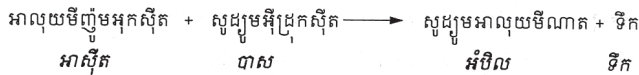
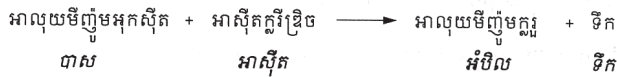
2.3. អុកស៊ីតអំធុរ

មានអុកស៊ីតលោហៈពីរបីប្រភេទដែលមានលក្ខណៈជាអុកស៊ីតអាស៊ីតផងនិងជាអុកស៊ីតបានផង ។ អុកស៊ីតអំធុរមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឬជាមួយបានបង្កើតបានជាអំបិលនិងទឹក ។

ឧទាហរណ៍ : អាលុយមីញ៉ូមអុកស៊ីត(Al₂O₃) សំណាអុកស៊ីត(PbO) ស័ង្កសីអុកស៊ីត(ZnO) ។

អាលុយមីញ៉ូមអុកស៊ីតដើរតួជាបានពេលរលាយក្នុងអាស៊ីតក្លរីឌ្រីច (HCl) ហើយដើរតួជាអាស៊ីតពេលរលាយនៅក្នុងសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត ។

សមីការពាក្យ :

គ្រូបង្ហាញថាអុកស៊ីតលោហៈមួយ

ចំនួនដូចជា Al₂O₃, ZnO, PbO អាចមាន

លក្ខណៈអាស៊ីតផង និងបានផង និងប្រាប់

ថាប្រភេទអុកស៊ីតនេះ ហៅថា **អុកស៊ីត អំធុរ**

តាមរយៈសមីការគីមី។

- គ្រួសរសេរសមីការគីមីបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈអុកស៊ីត

អំធុរ ដោយលើកយកឧទាហរណ៍ ករណី Al₂O₃

ប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត HCl ផងនិង NaOH ផង។

បន្ទាប់មកឱ្យសិស្សសរសេរសមីការគីមីសម្រាប់

អុកស៊ីតអំធុរផ្សេងទៀត។

- គ្រូឱ្យសិស្សរៀនហៅឈ្មោះអុកស៊ីតអំធុរ

និងអំបិលដែលពាក់ព័ន្ធ។

សម្គាល់: ក្នុងករណីសាលាមានសារធាតុគីមី

ZnO គ្រូអាចធ្វើពិសោធន៍បង្ហាញសិស្សថា

ZnO អាចមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត

(HCl) ផង និងជាមួយបាន (NaOH) ផង។

លក្ខណៈនៃប្រតិកម្មអំធុរជាមួយ ZnO

រលាយជាសូលុយស្យុងថ្លា ក្នុងបរិមាណអាស៊ីត

ឬបានលើស។ ប៉ុន្តែ ចំពោះ Al₂O₃ ពិបាកនឹង

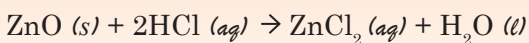
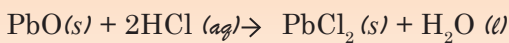
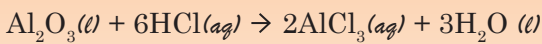
ពិបាកធ្វើពិសោធន៍បង្ហាញសិស្សណាស់ ព្រោះ

វាមានប្រតិកម្មយឺតខ្លាំងពេក។

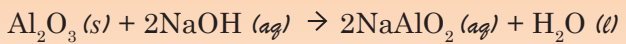

ចំណេះដឹងបន្ថែម

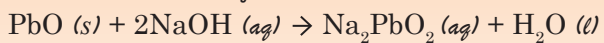
ប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត

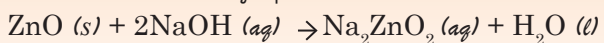
ប្រតិកម្មជាមួយបាន

សូដ្យូមអាលុយមីណាត

សូដ្យូមផ្តុមបាត

សូដ្យូមហ្សាំងកាត

វត្តមាន
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់អុកស៊ីត ដំណើរការសំយោគអុកស៊ីតនិងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

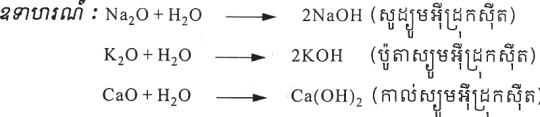
សំណួរ
- តើអុកស៊ីតមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើគេអាចធ្វើអុកស៊ីតដោយវិធីណា?

គ្រូឱ្យសិស្សពិភាក្សាគ្នាអំពីលក្ខណៈរបស់អុកស៊ីត ដែលពួកគេបានសិក្សារួចមកហើយនៅមេរៀនមុន។ រួចឱ្យពួកគេឡើងបង្ហាញដល់ក្រុមដទៃទៀតក្នុងថ្នាក់។

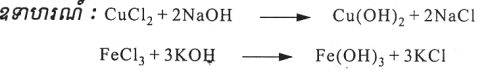
- គ្រូពិសោធន៍បង្ហាញសិស្សនូវប្រតិកម្មបង្កើតកករអ៊ីដ្រុកស៊ីតងាយៗដូចជា ប្រតិកម្មរវាង $\text{CuSO}_4(\text{aq})$ (សាច់ជូរខៀវ) ជាមួយ $\text{NaOH}(\text{aq})$ (មេសាប៊ូ) ជាដើម។
- ក្នុងករណីមានសារធាតុគីមី គ្រូអាចពិសោធបង្ហាញសិស្សផងដែរនូវប្រតិកម្មទង្វើអុកស៊ីតងាយៗមួយចំនួន ដូចជា

3. លក្ខណៈនៃអុកស៊ីត

នៅសីតុណ្ហភាពប្រក្រតី អុកស៊ីតមួយចំនួនជាអង្គធាតុរឹងដូចជា ទងដែង II អុកស៊ីត (CuO) កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO) ។ អុកស៊ីតខ្លះជាអង្គធាតុរាវដូចជាទឹក (H_2O) និងអុកស៊ីតខ្លះទៀតជាឧស្ម័នដូចជាស្ថាន់ដឺរឌីអុកស៊ីត (SO_2) កាបូនឌីអុកស៊ីត (CO_2)... ។ សូដ្យូមអុកស៊ីត (Na_2O) ប៉ូតាស្យូមអុកស៊ីត (K_2O) កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO) ចូលផ្សំជាមួយទឹកបង្កើតបានជាអ៊ីដ្រុកស៊ីត ។

ប៉ុន្តែមានអុកស៊ីតខ្លះដូចជា ទងដែង II អុកស៊ីត (CuO) ដែក III អុកស៊ីត (Fe_2O_3) មិនចូលផ្សំជាមួយទឹកបង្កើតជាអ៊ីដ្រុកស៊ីតទេ ។ អ៊ីដ្រុកស៊ីតទាំងនេះអាចកើតឡើងដោយវិធីមិនផ្ទាល់ ។

4. អុកស៊ីតក្នុងធម្មជាតិ

ទឹក(អ៊ីដ្រូសែនអុកស៊ីត)កាបូនឌីអុកស៊ីត ជាឧទាហរណ៍នៃអុកស៊ីតក្នុងធម្មជាតិ ។ ភាគច្រើននៃអុកស៊ីតមាននៅក្នុងសំបកផែនដីដូចជា ដែក III អុកស៊ីត (Fe_2O_3) អុកស៊ីតម៉ាញេទិច (Fe_3O_4) ស៊ីលីស្យូមឌីអុកស៊ីត (SiO_2) អាលុយមីញ៉ូមអុកស៊ីត (Al_2O_3)... ។

5. ទង្វើនិងបម្រើបម្រាស់អុកស៊ីត

ក្នុងឧស្សាហកម្មធ្វើអុកស៊ីតតាមវិធីពីរយ៉ាងគឺ

- ឱ្យអង្គធាតុទោលផ្សំដោយផ្ទាល់ជាមួយអុកស៊ីសែននៃខ្យល់ ។
ឧទាហរណ៍ : ម៉ាញេស្យូមចូលផ្សំដោយផ្ទាល់ជាមួយអុកស៊ីសែនបង្កើតជាម៉ាញេស្យូមអុកស៊ីតសមីការតាងប្រតិកម្ម : $2\text{Mg}(\text{s}) + \text{O}_2(\text{g}) \rightarrow 2\text{MgO}(\text{s})$
- បំបែកអំបិលតាមវិធីដុតកម្តៅ
ឧទាហរណ៍ : គេដុតកម្តៅកាល់ស្យូមកាបូណាតឬថ្នក់បោរ (CaCO_3) គេទទួលបានកាល់ស្យូមអុកស៊ីតនិងឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត (CO_2) ភាយចេញ ។
 សមីការតាងប្រតិកម្ម : $\text{CaCO}_3(\text{s}) \xrightarrow{t^\circ} \text{CaO}(\text{s}) + \text{CO}_2(\text{g})$
- អុកស៊ីតមានធាទីសំខាន់ណាស់ក្នុងជីវភាពរស់នៅ ។ គេប្រើស្លង់ស៊ីអុកស៊ីត (ZnO) ពណ៌សនិងសំណាអុកស៊ីតឬមីនីញ៉ូម (Pb_3O_4) ពណ៌ក្រហមសម្រាប់ធ្វើថ្នាំលាប ។

136

ប្រតិកម្មទង្វើ CaO ពីការដុត CaCO_3 ទង្វើ MgO ពីការដុតសរសៃ Mg និងទង្វើ CuO ពីការដុតសរសៃ Cu (បណ្តាលខ្សែភ្លើង) ជាដើម ករណីគ្មានសារធាតុគីមី គ្រូអាចពន្យល់ និងលើកឧទាហរណ៍ពីការធ្វើកំបោរ (CaO) ពីការដុត សំបកលៀស (CaCO_3) ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ឬថាអុកស៊ីតអាចកើតមានគ្រប់ពេល កាលណាចំហេះផ្សេងៗកើតឡើង។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

សមីការតាងប្រតិកម្មគីមីមួយចំនួន

សាច់ជូរខៀវ : $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$
 សាច់ជូរស : $\text{KAl}(\text{SO}_4)_2 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$

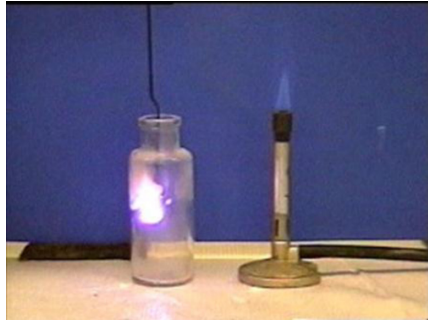
(1) $\text{CuSO}_4(\text{aq}) + 2\text{NaOH}(\text{aq}) \rightarrow \text{Cu}(\text{OH})_2(\text{s}) + \text{Na}_2\text{SO}_4(\text{aq})$
 (2) $\text{FeCl}_3(\text{aq}) + 3\text{NaOH}(\text{aq}) \rightarrow \text{Fe}(\text{OH})_3(\text{s}) + 3\text{NaCl}(\text{aq})$
 $2\text{Fe}(\text{OH})_3(\text{s}) \rightarrow \text{Fe}_2\text{O}_3(\text{s}) + 3\text{H}_2\text{O}(\text{l})$ (ដុតកម្តៅ)
 (3) $2\text{Mg}(\text{s}) + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{MgO}(\text{s})$
 (4) $\text{CaCO}_3(\text{s}) \rightarrow \text{CaO}(\text{s}) + \text{CO}_2(\text{g})$ (ដុតកម្តៅ)

ចំណេះដឹងបន្ថែម និងសកម្មភាព

១. ពិសោធន៍អំពីចំហេះស្ពាន់ជ័រក្នុងអុកស៊ីសែនដែលទទួលបានពីប្រតិកម្មបំបែកទឹកអុកស៊ីសែនដោយថ្លើមជ្រូក។

(១). ដាក់ស្ពាន់ជ័រ 1 g ក្នុងកូនស្លាបព្រាមួយ ដុតនៅលើអណ្តាតភ្លើងបន្តិច រួចដាក់ចូលទៅក្នុងកែវដែលមានផ្ទុកខ្សែអុកស៊ីសែន នោះប្រតិកម្មនឹងកើតឡើង។

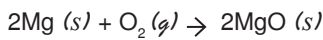

(២). ចាក់ទឹក 20 mL ចូលក្នុងកែវចំហេះ ក្រលុកឱ្យសព្វ រួចធ្វើតេស្តលក្ខណៈអាស៊ីតនៃសូលុយស្យុងនេះដោយក្រដាស pH។ សួរសិស្ស៖តើសូលុយស្យុងទទួលបានមានមជ្ឈដ្ឋានអ្វី? អាស៊ីត ឬបាស?

២. ពិសោធន៍ចំហេះម៉ាញ៉េស្យូម ដោយខ្សែអុកស៊ីសែនក្នុងខ្យល់

(១). ប្រើដង្កៀបដុតម៉ាញ៉េស្យូមប្រហែល 3 cm ដោយអណ្តាតភ្លើងដែកកេះ ឬលើគូស (ប្រើពេលយូរបន្តិច)។

សម្គាល់ : ពន្លឺភ្លើងចំហេះនេះអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ភ្នែក ដូច្នេះមិនត្រូវមើលអណ្តាតភ្លើងចំទេឬត្រូវពាក់វ៉ែនតាខ្មៅការពារ។

(២). ដាក់ធាតុពណ៌ស(MgO)ចូលក្នុងកែវមួយ រួចចាក់ទឹក 20 mL និងកូរឱ្យសព្វ។ ធ្វើតេស្តលក្ខណៈសូលុយស្យុងនេះដោយ ក្រដាស pH។

សួរសិស្ស៖តើសូលុយស្យុងទទួលបានមានមជ្ឈដ្ឋានអ្វី? អាស៊ីត ឬបាស?

ការប្រើសម្ភារឧបទេសបង្រៀនរបស់ SEAL/VVOB

សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍ : ពិសោធន៍ទី 2.1,2.3,2.7,2.8, 2.9,2.14,2.17

Poster : C3,C18

តុក្កតាគំនិត : 77, 78

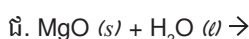
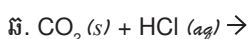
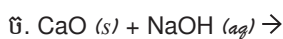
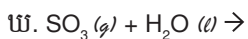
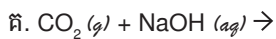
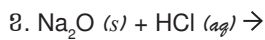
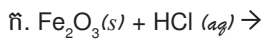
សំណួរខ្លីសម្រាប់មេរៀន អុកស៊ីត

គ្រូអាចប្រើប្រាស់សំណួរ និងលំហាត់ខាងក្រោមនេះទាំងអស់ ឬមួយចំនួន នៅក្នុងវិញ្ញាសាប្រឡងប្រចាំខែ ឬប្រឡងឆមាស ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការយល់ដឹងសិស្សលើមេរៀនអុកស៊ីត។

រយៈពេល៖ 1 ម៉ោង   ពិន្ទុសរុប៖ 50 ពិន្ទុ

១. ចូរធ្វើចំណែកថ្នាក់អុកស៊ីតខាងក្រោមតាមក្រុម អុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំឡុងទេ។ (8 ពិន្ទុ)
ក. NO_2 , ខ. PbO , គ. K_2O , ឃ. Al_2O_3 ង. CuO , ច. SO_2 , ឆ. Fe_2O_3 , ជ. ZnO

២. ចូរបំពេញ និងប្តឹងសមីការគីមីខាងក្រោម។ ប្រសិនបើប្រតិកម្មមិនអាចកើតមាន សូមសរសេរថា គ្មានប្រតិកម្ម ។ (24 ពិន្ទុ)

៣. ករណីប្លូនមានសមាសធាតុអុកស៊ីតមួយចំនួន និងចង់ញែកសម្គាល់ពីប្រភេទអុកស៊ីតទាំងនោះជាក្រុមអុកស៊ីតអាស៊ីត អុកស៊ីតបាស និងអុកស៊ីតអំឡុងទេ តើប្លូនត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច? (18 ពិន្ទុ)

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងការផ្តល់យោបល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សឡើងវិញអំពីមូលដ្ឋានស្តីពីអុកស៊ីត និងលក្ខណៈរបស់វា។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានខ្លះអំពីអុកស៊ីត ប៉ុន្តែមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀនទាំងស្រុងទេ។ គ្រូត្រូវជួយពន្យល់សិស្សបន្ថែមទៀត។
26 - 35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនស្តីពីអុកស៊ីតកម្រិតមធ្យម ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាឈ្យងាយយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត ដូចជាអានសៀវភៅឡើងវិញ និងឆ្លើយសំណួរជាដើម។
36 - 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

មេរៀនទី២

អាស៊ីត

វត្ថុបំណង

តាមរៀនភាសាសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នានិយមន័យអាស៊ីត
- ពណ៌នាលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត (ប្រតិកម្មជាមួយបាស លោហៈ)
- ពណ៌នាពីអាស៊ីតសំខាន់ៗមួយចំនួន និងបម្រើបម្រាស់។

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀនរយៈពេល ៤ ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោមទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ច្នៃប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាម កម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាពតាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើ នៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង បំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. និយមន័យ 2. លក្ខណៈរបស់អាស៊ីត	138-139
1	3. លក្ខណៈគីមីរបស់អាស៊ីត 3.1. អំពើជាមួយលោហៈ 3.2. អំពើជាមួយកាបូណាត 3.3. អំពើជាមួយអុកស៊ីតលោហៈ និងអ៊ីដ្រូកស៊ីត 3.4. អត្តសញ្ញាណអាស៊ីត	139-140
1	4. អាស៊ីតសំខាន់ៗ និងបម្រើបម្រាស់ 4.1. អាស៊ីតក្លរិច្រិច(HCl) 4.2. អាស៊ីតស៊ុលផួរិច(H ₂ SO ₄) 5. បម្រើបម្រាស់អាស៊ីត	140-142
1	មេរៀនសង្ខេប សំណួរ និងលំហាត់	143

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការបង្រៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងរង្វាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលរង្វាយតម្លៃ
1	- ពណ៌នានិយមន័យ និងលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត។	- សិស្សរៀនឡើងវិញអំពីអាស៊ីត និងលក្ខណៈរបស់វា តាមអ្វីដែលពួកគេបានដឹង តាមរយៈមេរៀនមុនៗ និងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	- សិស្សពន្យល់ពីនិយមន័យអាស៊ីត និងលក្ខណៈរបស់វាបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពន្យល់ពីលក្ខណៈគីមីរបស់អាស៊ីត និងសរសេរសមីការតាងប្រតិប្បតិ្តគីមី។	- សិស្សសង្កេតពិសោធន៍ និងពិភាក្សាពីប្រតិប្បតិ្តគីមី ព្រមទាំងសរសេរសមីការគីមីមួយចំនួនទាក់ទងនឹងលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត។	សិស្សពន្យល់ពីលក្ខណៈគីមីរបស់អាស៊ីតនិងសរសេរសមីការគីមីបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពណ៌នាពីសារៈសំខាន់របស់អាស៊ីត និងបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	- សិស្សរៀនឡើងវិញពីប្រតិប្បតិ្តគីមីរបស់អាស៊ីតក្នុងខ្លួន និងអាស៊ីតស៊ុលផួរិច ដើម្បីសិក្សាពីបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	- សិស្សរៀបរាប់ពីសារៈសំខាន់និងបម្រើបម្រាស់អាស៊ីតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃបានត្រឹមត្រូវ។
1	- ពង្រឹងចំណេះដឹងលើខ្លឹមសារមេរៀន តាមរយៈការសង្ខេបមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល។	- សិស្សធ្វើសេចក្តីសង្ខេបពីខ្លឹមសារមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរក្នុងសៀវភៅសិក្សា។	- សិស្សសង្ខេបមេរៀននិងឆ្លើយសំណួរមេរៀនបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

ខ្លឹមសារនៃមេរៀននេះមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាទៅនឹងមេរៀនអុកស៊ីតដែរ (មេរៀនមុន)។ តាមរយៈមេរៀននេះ គ្រូត្រូវផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សសង្កេត ឬអនុវត្តពិសោធន៍ស្តីពីលក្ខណៈរបស់អាស៊ីតដោយផ្ទាល់ ទៅតាមដោយស្ថានភាពសម្ភារ និងពេលវេលាជាក់ស្តែង។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទាំងគ្រូ ទាំងសិស្សត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់នៅពេលប្រតិបត្តិពិសោធន៍ ព្រោះអាស៊ីតអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន ដូចជាអាស៊ីត HCl(aq) មានគ្លិនឈូឃ្លាង ងាយហើរជាចំហាយ និងស្រូបចូលតាមដំណកដង្ហើម, អាស៊ីត H₂SO₄(aq) អាចកាត់ស្បែក សម្លៀកបំពាក់ និងកាន់តែគ្រោះថ្នាក់បើវាខាប់ ហើយក្តៅ, អាស៊ីត HNO₃(aq) មានលក្ខណៈគ្រោះថ្នាក់ដូចអាស៊ីត H₂SO₄(aq) ដែរ។ ចំណែកឯសូលុយស្យុងបាសដូចជា NaOH ក៏អាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដូចអាស៊ីតដែរ។ ដូច្នេះ អ្នកប្រតិបត្តិគ្រូវពាក់វ៉ែនតាការពារ ពាក់ម៉ាស និងពាក់អាវពិសោធន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

គ្រូអាចរៀបចំពិសោធន៍បង្ហាញក្នុងទ្រង់ទ្រាយតូច សម្រាប់ឱ្យសិស្សសង្កេត ដោយបើកទ្វារបង្អួចឱ្យមានខ្យល់ចេញចូលគ្រប់គ្រាន់ ឬធ្វើនៅក្នុងទូសម្រូប ពិសេសសម្រាប់ប្រតិប្បតិ្តរវាងលោហៈទង់ដែងជាមួយនឹងអាស៊ីតស៊ុលផួរិចខាប់ដុតកម្តៅ ដែលអាចបំភាយចំហាយអាស៊ីតខ្លាំង និងមានបំភាយខ្ពស់នៃ SO₂ ។ ប្រសិនបើសាលារៀនគ្មានទូសម្រូបទេ គ្រូមិនគួរបង្ហាញពិសោធន៍នេះទេ។

ក្រដាសទូណីសុល ក្រដាសpH សូលុយស្យុងទឹកស្អែកក្តៅបណ្តើរស្វាយ សូលុយស្យុងទឹកផ្ការំយោល (ឬផ្កាពណ៌ស្វាយ ក្រហម) មានសារធាតុ anthocyanin, ម្សៅការី មានសារធាតុ Turmeric, ឬទឹកតែអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មអាស៊ីត បានបាន ដោយសូលុយស្យុងទាំងនេះ អាចបង្ហាញពណ៌ផ្សេងគ្នាក្នុងមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីត និងមជ្ឈដ្ឋានបាស។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

ដើម្បីសម្រេចបាននូវវត្ថុបំណងរបស់មេរៀននេះ គ្រូត្រូវប្រាកដថា សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានមួយចំនួនដូចជា ស្គាល់ វត្ថុផ្សេងៗក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដែលមានលក្ខណៈជាអាស៊ីត ឬបាស។ នៅកម្រិតនេះ សិស្សនឹងបានសិក្សាលម្អិតពីលក្ខណៈរបស់ អាស៊ីតតាមរយៈការសង្កេតពីប្រតិកម្មគីមី និងការសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីរបស់វាជាមួយសារធាតុបាស អំជូទែ និងកាបូណាត ព្រមទាំងផ្សារភ្ជាប់ចំណេះដឹងទាំងនេះទៅនឹងបម្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។

អាស៊ីត

វត្ថុបំណង
ឱ្យនិយមន័យអាស៊ីត និងរៀបរាប់ពីលក្ខណៈរបស់វា។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ
ដូចម្តេចដែលហៅថាអាស៊ីត?
តើអាស៊ីតមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

គ្រូបំណុលសិស្ស ឱ្យរកមើលអ្វីខ្លះដែលមានជាតិអាស៊ីតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃនិងមានលក្ខណៈដូចម្តេចខ្លះ?
- គ្រូអាចបង្ហាញសិស្សនូវម្ហូបផ្លែឈើមួយចំនួនដែលមានផ្ទុកអាស៊ីត ដូចជាទឹកខ្មៅ ផ្លែក្រូចឆ្មារ... និងឱ្យសិស្សពិភាក្សាគ្នាថា តើវាមានលក្ខណៈអ្វីដូចគ្នា?(លក្ខណៈជូរ)
- សិស្សអាចបង្ហាញរូបមន្តគីមី និងឈ្មោះនៃអាស៊ីតមួយចំនួនដែលគេបានស្គាល់ផងដែរ ដូចជា HCl, H₂SO₄ ជាដើម។

មេរៀន

2

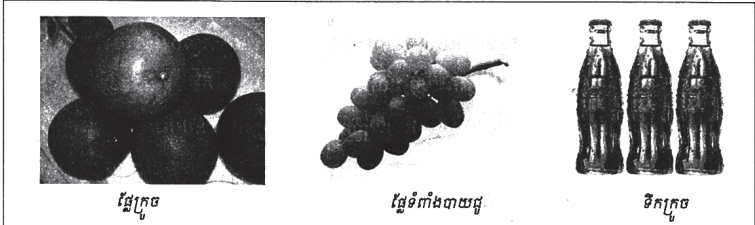
អាស៊ីត

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នាបាននិយមន័យអាស៊ីត
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត(ប្រតិកម្មជាមួយបាស លោហៈ)
- ពណ៌នាពីអាស៊ីតសំខាន់ៗមួយចំនួននិងប្រើប្រាស់វា

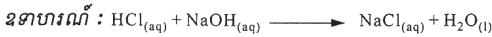
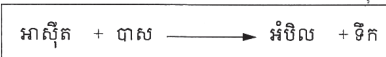
អាស៊ីតជាសារធាតុដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ។ កាលណាយើងប្រើប្រាស់មិនគោរពទៅតាមការណែនាំ ។ **ឧទាហរណ៍** អាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄) អាស៊ីតនីទ្រិច(HNO₃)... ។ ប៉ុន្តែមានអាស៊ីតខ្លះមិនបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ហើយដែលយើងតែងជួបប្រទះនៅក្នុងចំណីអាហារ ភេសជ្ជៈផ្លែឈើ និងក្នុងសារពាង្គកាយ ។

ឧទាហរណ៍ : ទឹកខ្មៅ គឺជាសូលុយស្យុងនៃអាស៊ីតអេតាណូអ៊ិច (C₂H₄O₂) និងទឹក អាស៊ីតស៊ីទ្រិច (C₆H₈O₇) មាននៅក្នុងក្រូចឆ្មារ អាស៊ីតតាកទ្រិច(C₄H₆O₆) មាននៅក្នុងផ្លែទំពាំងបាយជូរ... ។

1. និយមន័យ

ម៉ូលេគុលអាស៊ីតតែងតែមានធាតុអ៊ីដ្រូសែន ហើយមានអំពើជាមួយបាសឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

អាស៊ីតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃមាន៖

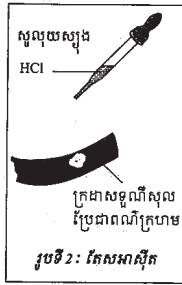
- o សាប៊ូលាងបង្គន់ (អាស៊ីតក្លរីទ្រិច HCl 17%-21%)
- o រសក្រពះ (អាស៊ីតក្លរីទ្រិច HCl)
- o ទឹកខ្មៅ (អាស៊ីតអាសេទិច CH₃COOH 5%)
- o ទឹកស្អុយ (H₂CO₃ ឬ CO₂(aq))
- o ទឹកក្រូចឆ្មារ (អាស៊ីតស៊ីទ្រិច CH₂(COOH)C(OH)(COOH)CH₂COOH)
- o ទឹកផ្លែទំពាំងបាយជូរ (អាស៊ីតតាកទ្រិច CH(COOH)(OH)CH(OH)(COOH)
- o ទឹកផ្លែប៉ោម (អាស៊ីតម៉ាឡូនិច CH₂(COOH)₂)
- o អាស៊ីតអាគុយ (អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H₂SO₄)
- o អង្គធាតុរាវក្នុងគូរស្រមោចភ្លើង (អាស៊ីតផរមិច HCOOH)
- o ទឹករ៉េកាល់ស្រាប័រលាយមាស (ល្បាយអាស៊ីតក្លរីទ្រិច HCl 75% និងអាស៊ីតនីទ្រិច HNO₃ 25%)

2. លក្ខណៈរបស់អាស៊ីត

អាស៊ីតមានលក្ខណៈរួមជាច្រើន :

- អាស៊ីតមានរសជ្រួរ អាចប្តូរពណ៌ក្រដាសទូណីសុលខៀវទៅជាក្រហម
- អាស៊ីតមានអំពើជាមួយលោហៈមួយចំនួនបង្កើតបានជាអំបិលនិងបំបាយឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន ។
- អាស៊ីតមានអំពើជាមួយបាសបង្កើតបានជាអំបិលនិងទឹកហៅថា "ប្រតិកម្មបន្តាប" ។

គេចែកអាស៊ីតជាពីរប្រភេទ គឺអាស៊ីតខ្លាំងនិងអាស៊ីតខ្សោយ ។

គេប្រើអាស៊ីតខ្លាំងនៅក្នុងឧស្សាហកម្ម ដើម្បីផលិតរបស់ប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ ចំណែកអាស៊ីតខ្សោយមាននៅក្នុងរុក្ខជាតិនិងសត្វ ហើយខ្លះមានប្រើក្នុងអាហារ ។

តារាងទី ១ : ឈ្មោះនិងរូបមន្តអាស៊ីតមួយចំនួន

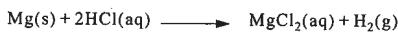
អាស៊ីតខ្លាំង	អាស៊ីតខ្សោយ
• អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H_2SO_4	• អាស៊ីតអេតាណូអ៊ិច CH_3COOH
• អាស៊ីតក្លរីឌ្រិច HCl	• អាស៊ីតស៊ីទ្រិច $C_6H_8O_7$
• អាស៊ីតនីទ្រិច HNO_3	• អាស៊ីតតាកទ្រិច $C_4H_6O_6$

3. លក្ខណៈគីមីរបស់អាស៊ីត

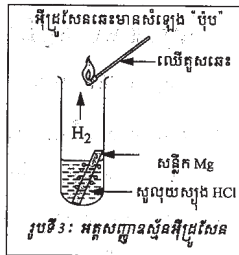
3.1. អំពើជាមួយលោហៈ

អាស៊ីតភាគច្រើនមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈ បង្កើតបានជាអំបិលនិងឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន ។

ឧទាហរណ៍ : ម៉ាញ៉េស្យូមមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីតក្លរីឌ្រិច ។ សមីការតាងប្រតិកម្ម

យើងអាចរកអត្តសញ្ញាណឧស្ម័ន H_2 ដែលភាយពីប្រតិកម្មបានដោយដាក់ក្រាប៊ុនឈើតូសកំពុងនេះនៅមាត់បំពង់សាក អ៊ីដ្រូសែននេះដោយមានសំឡេង "ប៉ុប" ។

គ្រូរៀបចំឱ្យសិស្សពិសោធ

អត្តសញ្ញាណកម្មអាស៊ីតមួយចំនួនតាមក្រុម ដោយប្រើក្រដាស pH ឬទឹកផ្កាពណ៌ក្រហម។ អាស៊ីតធ្វើឱ្យក្រដាស pH ប្រែជាពណ៌ ក្រហម។ ចំពោះទឹកពណ៌ផ្កាក្រហម ប្រែជាពណ៌ផ្កាឈូក ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីត។

- សម្គាល់៖ ជាទូទៅរាងកាយសារធាតុគីមី ត្រូវបានហាមដាច់ខាត។

- ឱ្យសិស្សបង្ហាញលទ្ធផលតាមក្រុមបន្ទាប់មកគ្រូសង្ខេបពីអ្វីដែលសិស្សបានរកឃើញ និងធ្វើការពន្យល់បន្ថែម ដូចជាអាស៊ីតណាខ្លះជាអាស៊ីតខ្លាំង ណាខ្លះជាអាស៊ីតខ្សោយ និងប្រាប់សិស្សពីរូបមន្តនៃអាស៊ីត មួយចំនួន។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

អាស៊ីតខ្លាំង៖ ជាអាស៊ីតដែលបំបែកជាអ៊ីយ៉ុងសព្វ (បំបែកអ៊ីយ៉ុងទាំងស្រុង) ក្នុងទឹក។

អាស៊ីតខ្លាំងភាគច្រើនជាអាស៊ីតរ៉ែ មានដូចជា HCl H_2SO_4 HNO_3 .....

អាស៊ីតខ្សោយ៖ ជាអាស៊ីតដែលបំបែកជាអ៊ីយ៉ុងមិនសព្វ (បំបែកតិច) ក្នុងទឹក។

អាស៊ីតខ្សោយភាគច្រើនជាអាស៊ីតសរីរាង្គ និងអាស៊ីតរ៉ែមួយចំនួនដូចជា $HCOOH$, CH_3COOH , H_2CO_3 , H_3PO_4 ...។

សម្គាល់៖ កុំច្រឡំថាអាស៊ីតខ្លាំងសុទ្ធតែមានតម្លៃ pH តូច រីឯអាស៊ីតខ្សោយសុទ្ធតែមានតម្លៃ pH ធំ។ តម្លៃ pH ប្រាប់ពីបរិមាណ H^+ ក្នុងសូលុយស្យុង ប៉ុន្តែវាមិនបង្ហាញពីកម្រិតបំបែកអ៊ីយ៉ុងសព្វឬមិនសព្វ ក្នុងសូលុយស្យុងទេ។

វត្ថុចំណុច
 -ពន្យល់ពីលក្ខណៈគីមី របស់អាស៊ីត និង សរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមី តាមរយៈ ការសង្កេតពិសោធន៍។

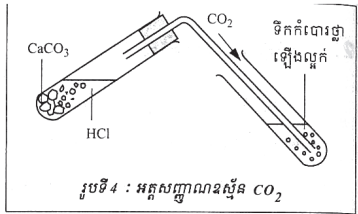
សកម្មភាពចម្រៀង និងរៀន

សំណួរ
 តើអាស៊ីតមានលក្ខណៈគីមីដូចម្តេចខ្លះ?

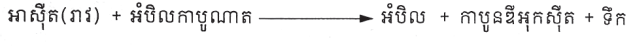
គ្រូបង្រៀនរៀបចំឱ្យសិស្សធ្វើពិសោធន៍ ខ្លួនឯង ឬគ្រូធ្វើពិសោធន៍បង្ហាញសិស្សនូវ ប្រតិកម្មរវាងអាស៊ីត ក្លរីត្រីត និងអាស៊ីត ស៊ុលផួរិច ជាមួយសមាសធាតុកាបូណាត អុកស៊ីត បាស និងលោហៈមួយចំនួនដូចជា $CaCO_3$, CaO , $NaOH$, Al , Zn , Fe , Cu ...។
 គ្រូបង្រៀនអាចជ្រើសរើសយកពិសោធន៍ ណា ដែលអាចរកសម្ភារបាននៅតាមសាលារៀន ដើម្បីឱ្យសិស្សមានឱកាសក្នុងការសង្កេត បាតុភូតដោយផ្ទាល់ និងឱ្យពួកគេសរសេរ សមីការតាងប្រតិកម្មគីមីនីមួយៗបាន។

3.2. អំពើជាមួយកាបូណាត

អាស៊ីតមានអំពើលើអំបិលកាបូណាតឱ្យ ផលជាអំបិល ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតនិងទឹកឧស្ម័ន ។

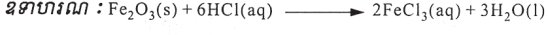
រូបទី 4 : អត្តសញ្ញាណឧស្ម័ន CO_2

យើងអាចរកអត្តសញ្ញាណឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតដែលភាយពីប្រតិកម្មបានដោយឱ្យវាឆ្លងកាត់ ទឹកកំបោរថ្លា វាធ្វើឱ្យទឹកកំបោរថ្លានេះឡើងល្អក់(រូបទី 4) ។

3.3. អំពើជាមួយអុកស៊ីតលោហៈនិងអ៊ីដ្រូកស៊ីត

អាស៊ីតអាចមានអំពើជាមួយអុកស៊ីតលោហៈនិងអ៊ីដ្រូកស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

ដែក III ក្លរួ ($FeCl_3$) និងទងដែង II ស៊ុលផាត ($CuSO_4$) គឺជាអំបិល ។

3.4. អត្តសញ្ញាណអាស៊ីត

អាស៊ីតអាចប្តូរពណ៌ក្រដាសទូណឺសុលខៀវទៅជាពណ៌ក្រហម ។

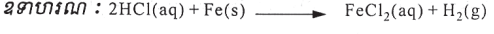
4. អាស៊ីតសំខាន់ៗនិងបម្រែបម្រួល

4.1. អាស៊ីតក្លរីត្រីត (HCl)

ក. សូលុយស្យុងអ៊ីដ្រូសែនក្លរួ

សូលុយស្យុងអ៊ីដ្រូសែនក្លរួក្នុងទឹកហៅថា "អាស៊ីតក្លរីត្រីត" ។ អាស៊ីតក្លរីត្រីតជាអាស៊ីតខ្លាំង វាអាចប្តូរពណ៌ទូណឺសុលខៀវជាពណ៌ក្រហម ។

- អាស៊ីតក្លរីត្រីតមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈជាច្រើន (Mg , Zn , Al , Fe ...) បង្កើតជាអំបិលក្លរួ និងបំភាយឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន ។

- អាស៊ីតក្លរីត្រីតមានអំពើជាមួយបាសឱ្យផលជាអំបិលក្លរួនិងទឹក

140

ចំណេះដឹងបន្ថែម

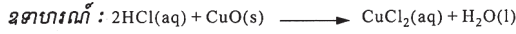
- $CaCO_3$ សំបកលៀស ថ្នកំបោរ
- CaO កំបោររស់
- $Ca(OH)_2$ កំបោរងាប់
- Al សំបកកំប៉ុងទឹកក្រូច ស្រាបៀរ ឬសន្លឹកអាលុយមីញ៉ូមសម្រាប់ខ្ទប់ដុតត្រី
- Fe ដែកគោល ឬលោហៈដែលស្រោបពីក្រៅថ្មពិល
- Zn លោហៈខាងក្នុងថ្មពិល
- Cu បណ្តុលខ្សែភ្លើង
- HCl ទឹកលាងបង្គន់
- H_2SO_4 អាស៊ីតអាគុយ
- $NaOH$ មេសាប៊ូ អាចទិញបាននៅផ្សារអូបូស្សី (ភ្នំពេញ)

ឧទាហរណ៍ :

- អាស៊ីតក្លរីឌ្រីចអំពើជាមួយអុកស៊ីតបាសឱ្យផលជាអំបិលក្លរួនិងទឹក ។

១. បម្រើបម្រាស់

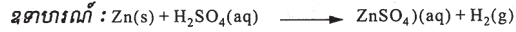
គេប្រើអាស៊ីតក្លរីឌ្រីចសម្រាប់ទាញយកធាតុមិនសុទ្ធពីផ្ទៃលោហៈនិងក្នុងលំដាប់លិកអាហារ ។

4.2. អាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄)

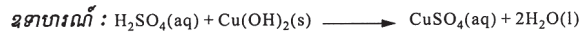
អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H₂SO₄ ជាសារធាតុខាប់ គ្មានពណ៌ ធូនជាងទឹក 2ដង មានម៉ាសមាឌស្មើនឹង 1.83g/cm³ មិនកាយជាចំហាយងាយរលាយក្នុងទឹក ។ អាស៊ីតស៊ុលផួរិចរាវនិងខាប់មានលក្ខណៈគីមីផ្សេងគ្នា ។

ក. លក្ខណៈរបស់អាស៊ីតស៊ុលផួរិច(រាវ)

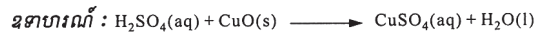
- អំពើជាមួយលោហៈ (Mg , Zn , Al , Fe ...) ឱ្យផលជាអំបិលស៊ុលផួរិចនិងបំបាយឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន ។

- អំពើជាមួយបាសឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក

- អំពើជាមួយអុកស៊ីតបាស(អុកស៊ីតលោហៈ)ឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក

ខ. លក្ខណៈរបស់អាស៊ីតស៊ុលផួរិចខាប់

ពិសោធន៍ : គេមានបំពង់សាកពីរ ដែលបំពង់នីមួយៗមានដាក់សរសៃទង់ដែងបន្តិចក្នុងនោះ ។ យើងចាក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតស៊ុលផួរិចរាវ 1ml ចូលបំពង់ទី 1 ហើយចាក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតស៊ុលផួរិចខាប់ 1ml ចូលបំពង់ទី 2 រួចដុតកម្ដៅបំពង់ទាំងពីរ ។

វត្ថុបំណង

- ពណ៌នាពីសារៈសំខាន់ របស់អាស៊ីតសំខាន់ៗ មួយចំនួន និងបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។

សកម្មភាពចម្រៀន និងរៀន

សំណួរ

តើគេប្រើប្រាស់អាស៊ីតសម្រាប់ធ្វើអ្វីខ្លះ?

គ្រូបង្រៀនរៀបចំឱ្យសិស្សពិភាក្សាគ្នា តាមក្រុមលើសំណួរដូចខាងក្រោម៖

១. តើអាស៊ីតក្លរីឌ្រីច (HCl) និងអាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄) មានលក្ខណៈ និងបម្រើបម្រាស់ខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

២. តើអាស៊ីត មានសារៈសំខាន់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះចំពោះឧស្សាហកម្ម?

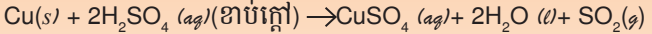
- គ្រូបង្រៀនរៀបចំឱ្យសិស្សឡើងបង្ហាញក្នុងថ្នាក់ដល់ក្រុមដទៃ។ គ្រូសម្របសម្រួលពន្យល់បន្ថែមរាល់ខ្លឹមសារដែលសិស្សបានបង្ហាញ។ បើចាំបាច់ត្រូវធ្វើពិសោធន៍បង្ហាញសិស្សបន្ថែមទៀត។

សម្គាល់៖ សិស្សអាចប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សាគោលនៅពេលពិភាក្សាតាមក្រុម។

ចំណេះដឹងល្អ

អាស៊ីតH₂SO₄ រាវមានលក្ខណៈដូចជាអាស៊ីត HCl ដែរ វាអាចមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈសកម្មដូចជា Mg, Zn, Fe, Al, ... ដោយបំបាយឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន។ អាស៊ីតH₂SO₄ រាវមិនមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែងទេ។ ប៉ុន្តែអាស៊ីត H₂SO₄ ខាប់ក្ដៅអាចមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែង ដោយ H₂SO₄ ដើរតួជាភ្នាក់ងារអុកស៊ីតកម្ម តាមសមីការគីមីខាងក្រោម៖

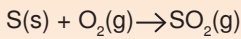
សម្គាល់៖ គ្រូមិនត្រូវធ្វើពិសោធន៍ប្រតិកម្មនេះបង្ហាញសិស្សទេ។ ការដុតកម្ដៅអាស៊ីតនាំឱ្យមានបំបាយអាស៊ីតច្រើននិងបំបាយឧស្ម័ន SO₂ ដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សិស្សក្នុងថ្នាក់។ បើចង់បង្ហាញពិសោធន៍ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើនៅក្នុងទូរសម្រប។

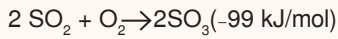
ចំណេះដឹងបន្ថែម

បម្រើបម្រាស់អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H₂SO₄
អាស៊ីតស៊ុលផួរិចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ដូចជាគេប្រើក្នុងអាគុយសំណ និងជាភ្នាក់ងារសម្អាត មួយចំនួន។ វាក៏ជាសារធាតុសំខាន់ក្នុងឧស្សាហកម្មផងដែរ ដូចជាក្នុងដំណើរការចម្រាញ់រ៉ែ ផលិតកម្មជីចម្រាញ់ប្រេង ដំណើរការសម្អាតទឹកកខ្វក់ និងការសំយោគសារធាតុគីមីផ្សេងៗ។ វាត្រូវបានគេសំយោគតាមវិធីជាច្រើន។ ខាងក្រោមជាលំនាំសំយោគ H₂SO₄ ទូទៅមួយ៖

(១) ដំបូងគេដុតម្សៅស្ពាន់ដែរ ។

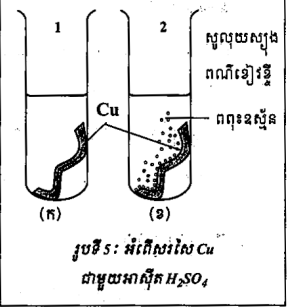

(២) ស្ពាន់ដែរទ្រីអុកស៊ីត (SO₂) ចំហេះបន្តជាស្ពាន់ដែរទ្រីអុកស៊ីត SO₃ ដោយប្រើវ៉ាណាដ្យូម (V) អុកស៊ីត (V₂O₅) ជាកាតាលីករ។

សង្កេត : ពុំមានបាតុភូតអ្វីប្រែប្រួលនៅក្នុងបំពង់សាកទី 1 ទេ (រូបទី 5 ក) ចំណែកក្នុងបំពង់សាកទី 2 មានភាយឧស្ម័នគ្មានពណ៌មានក្លិនឆ្អល គឺឧស្ម័នស្ពាន់ដែរទ្រីអុកស៊ីត(SO₂) ។ ខងដែលមួយផ្នែករលាយធ្វើឱ្យសូលុយស្យុងមានពណ៌ខ្លៅរង្វី (រូបទី 5 "ខ") ។

សន្និដ្ឋាន : សូលុយស្យុងអាស៊ីតស៊ុលផួរិចខាប់ក្តៅមានប្រតិកម្មជាមួយខងដែលឱ្យផលជាឧស្ម័នស្ពាន់ដែរទ្រីអុកស៊ីត (SO₂) និងសូលុយស្យុងខងដែលស៊ុលផាត (CuSO₄) ពណ៌ខ្លៅរង្វីនិងទឹក ។

រូបទី 5: អំពើសរសៃ Cu ជាមួយអាស៊ីត H₂SO₄

ក្រៅពីលោហៈ Cu អាស៊ីតស៊ុលផួរិចខាប់អាចមានអំពើជាមួយលោហៈដទៃទៀតជាច្រើន បង្កើតបានជាអំបិលស៊ុលផាតនិងមិនបំភាយអ៊ីដ្រូសែន ។

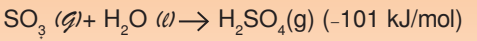
5. បម្រើបម្រាស់អាស៊ីត

នៅឧស្សាហកម្មគេប្រើអាស៊ីតខ្លាំង ដើម្បីផលិតជីគីមី សារធាតុជម្រះ និងថ្នាំពណ៌ ... ។ អាស៊ីតដែលសំខាន់ជាងគេក្នុងឧស្សាហកម្មគឺ អាស៊ីតស៊ុលផួរិច ។ អាស៊ីតស៊ុលផួរិចប្រហែល 140 លានតោននៅក្នុងពិភពលោកត្រូវបានផលិតក្នុង 1 ឆ្នាំ។ អាស៊ីតមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការទាញយកច្រែះពីដែកនិងដែកថែប ។ ក្នុងលំនាំនេះគេប្រើអាស៊ីតស៊ុលផួរិចនិងអាស៊ីតក្លរីឌ្រីច ។ អាស៊ីតខ្លះប្រើសម្រាប់រក្សាអាហារ ។

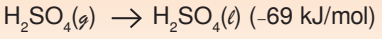
ឧទាហរណ៍ : បន្លែបៃតងអាចរក្សានៅក្នុងទឹកខ្លះដែលជាអាស៊ីតអេតាណូឡិច ។

142

(៣) ស្ពាន់ដែរទ្រីអុកស៊ីតប្រតិកម្មជាមួយចំហាយទឹកបង្កើតជាចំហាយអាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄) :

(៤) ជំហានចុងក្រោយ ឧស្ម័នអាស៊ីតស៊ុលផួរិចត្រូវបានកំណត្រឹមជាអង្គធាតុរាវកំហាប់ 97-98% :

មេរៀនសង្ខេប

- អាស៊ីតជាសារធាតុដែលចូលរួមមានអ៊ីដ្រូសែនចូលផ្សំ ហើយមានអំពើជាមួយបាសឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។
- អាស៊ីតមានរសជ្រុះ ប្តូរពណ៌ទ្រីណីស៊ុលខៀវទៅជាពណ៌ក្រហម ។
- អាស៊ីតមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈមួយចំនួននិងបំបែកយុទ្ធសាស្ត្រអ៊ីដ្រូសែន ។
- អាស៊ីតមានអំពើជាមួយបាសបង្កើតបានជាអំបិលនិងទឹក ។
- អាស៊ីតប្រើសម្រាប់ធ្វើផលិតផលឧស្សាហកម្ម រក្សាអាហារ ទាញធាតុច្រែះពីដែក ។

? សំណួរនិងលំហាត់

1. ចូរឱ្យនិយមន័យអាស៊ីតនិងឱ្យឧទាហរណ៍ឱ្យបានពីរ ។
2. តើក្រដាសទ្រីណីស៊ុលខៀវប្រែពណ៌ពីខៀវទៅក្រហមនៅពេលគេជ្រលក់វាទៅក្នុងទឹកកំបោះថ្នាំឬទឹកខ្លះ ?
3. ចូររាប់ឈ្មោះផ្លែឈើដែលមានជាតិអាស៊ីតឱ្យបានបីមុខ ។
4. ចូរផ្ទៀងសមីការប្រតិកម្មខាងក្រោម :
  - ក. $Zn + H_2SO_4 \longrightarrow ZnSO_4 + H_2$
  - ខ. $Cu(OH)_2 + HNO_3 \longrightarrow Cu(NO_3)_2 + H_2O$
  - គ. $HCl + CuO \longrightarrow CuCl_2 + H_2O$

វត្ថុបំណង

ពង្រឹងចំណេះដឹងសិស្សលើខ្លឹមសារដែលសិស្សបានរៀន តាមរយៈការសង្ខេបមេរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សា។

ត្រូវឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន ដូចជាអ្វីទៅជាអុកស៊ីត? អាស៊ីតមានប៉ុន្មានប្រភេទ? អ្វីខ្លះ? គេប្រើប្រាស់អាស៊ីតធ្វើអ្វីខ្លះ?

ចម្លើយសំណួរមេរៀន៖

1. អាស៊ីតជាសារធាតុគីមីដែលបំបែកជាអ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែនក្នុងទឹក និងមានប្រតិកម្មជាមួយបាស ឱ្យផលជាអំបិល និងទឹក។
2. HCl និង H₂SO₄ ។
2. ក្រដាសទ្រីណីស៊ុលខៀវប្រែពណ៌ក្រហម ពេលគេជ្រលក់ក្នុងទឹកខ្លះ។
3. ផ្លែឈើដែលមានជាតិអាស៊ីតមាន ផ្លែក្រូចផ្លា ផ្លែម្នាស់ ផ្លែទំពាំងបាយជូរ។

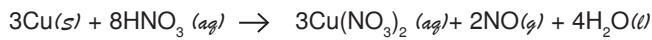
4. ក. $Zn(s) + H_2SO_4(aq) \rightarrow ZnSO_4(aq) + H_2(g)$
- ខ. $Cu(OH)_2(s) + 2HNO_3(aq) \rightarrow Cu(NO_3)_2(aq) + 2H_2O(l)$
- គ. $2HCl(aq) + CuO(s) \rightarrow CuCl_2(aq) + H_2O(l)$

ចំណេះដឹងបន្ថែម និងសកម្មភាព

អាស៊ីតជាសារធាតុគីមីដែលផ្តល់(បោះបង់)ប្រូតុង រីឯបាសជាសារធាតុគីមីដែលទទួលយក(ចាប់យក)ប្រូតុង។

អាស៊ីតខ្លាំងដូចជា HCl, H₂SO₄, HNO₃ បំបែកអ៊ីយ៉ុងសព្វ (ទាំងស្រុង) ក្នុងទឹក។ អាស៊ីត H₂SO₄ និង HNO₃ អាចដើរតួជាភ្នាក់ងារអុកស៊ីតកម្ម។

អាស៊ីត HNO₃ រាវមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែងឱ្យផលជាឧស្ម័ន NO។

អាស៊ីត HNO₃ ខាប់មានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែងឱ្យផលជាឧស្ម័ន NO₂។

អាស៊ីត H₂SO₄ ខាប់ក្តៅមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែងឱ្យផលជាឧស្ម័ន SO₂។

អាស៊ីត H₂SO រាវ មិនមានប្រតិកម្មជាមួយលោហៈទង់ដែងទេ។

ការប្រើសម្ភារឧបទេសបង្រៀនរបស់ STEPSAM2 & SEAL/VVOB

STEPSAM2

ឯកសារជំនួយ៖ ពិសោធន៍គីមីវិទ្យាស្តីពី «អំពើនៃអាស៊ីតលើលោហៈ»

SEAL/VVOB

សៀវភៅណែនាំពិសោធន៍គីមី៖ ពិសោធន៍ទី 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.11, 2.14

Poster: C5

តុក្កតាគំនិត: 76

សំណួរខ្លឹមសម្រាប់មេរៀន អាស៊ីត

គ្រូអាចប្រើប្រាស់សំណួរ និងលំហាត់ខាងក្រោមនេះទាំងអស់ ឬមួយចំនួន នៅក្នុងវិញ្ញាសាប្រឡងប្រចាំខែ ឬប្រឡងឆមាស ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការយល់ដឹងសិស្សលើមេរៀនអាស៊ីត។

រយៈពេល៖ 1 ម៉ោង   ពិន្ទុសរុប៖ 50 ពិន្ទុ

---

១. គេដាក់លោហៈស័ង្កសី 1 g ចូលក្នុងអាស៊ីតក្លរីត្រីដ្រូអ៊ីតកំហាប់ 1 mol/L ចំនួន 10 mL ក្នុងកែវថ្លាមួយ។ ចូររៀបរាប់បាតុភូតដែលនឹងកើតមានឡើង និងសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីបញ្ជាក់។ (10 ពិន្ទុ)

២. ទឹកក្រូចឆ្មារមានរសជាតិជួរ។ រសជាតិជួរនេះគឺបណ្តាលមកពីវត្តមានរបស់អាស៊ីតស៊ីទ្រិច។ គេដាក់សរសៃលោហៈម៉ាញ៉េស្យូមចូលក្នុងទឹកក្រូចឆ្មារ គេឃើញមានពពុះខ្ពស់ភាយចេញយឺតៗ។ តើអាស៊ីតស៊ីទ្រិចជាអាស៊ីតខ្លាំង ឬខ្សោយ? ចូរលើកភស្តុតាងដែលកើតមាននៅក្នុងពិសោធន៍ខាងលើមកបញ្ជាក់។ (6 ពិន្ទុ)

៣. តើមានភស្តុតាងអ្វីបញ្ជាក់ថាប្រតិកម្មបានកើតឡើង កាលណាគេដាក់ថ្នាំបោរចូលក្នុងសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីត្រីដ្រូអ៊ីត? ចូរសរសេរសមីការតាងប្រតិកម្មគីមីបញ្ជាក់។ (10 ពិន្ទុ)

៤. ក្នុងចំណោមប្រយោគខាងក្រោម ណាខ្លះជាប្រយោគត្រឹមត្រូវ ណាខ្លះជាប្រយោគខុស? បើខុស សូមកែប្រយោគឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

- ក. សូលុយស្យុងអាស៊ីតនីទ្រិចរាវជាអាស៊ីតខ្លាំង
- ខ. សូលុយស្យុងអាស៊ីតអាសេទិចខាប់ជាអាស៊ីតខ្លាំង
- គ. នៅពេលគេជ្រលក់ក្រដាសទូលីសុលខៀវចូលក្នុងសូលុយស្យុងអាស៊ីត ក្រដាសទូលីសុលប្រែជាក្រហម
- ឃ. សរសៃទង់ដែងមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីតស៊ីលីផ្រិចខាប់ក្តៅ និងបំភាយខ្ពស់ SO_3
- ង. ភ្លៀងអាស៊ីតមានផ្ទុកអាស៊ីតស៊ីលីផ្រិច និងអាស៊ីតនីទ្រិច ដូច្នេះយើងត្រូវកាត់បន្ថយអាស៊ីតក្នុងបរិយាកាស
- ច. ម្សៅសូដា ($NaHCO_3$) ប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីតអាសេទិច បំភាយខ្ពស់នៃកាបូនឌីអុកស៊ីត
- ឆ. ទង់ដែង (II) អុកស៊ីត (CuO) មិនរលាយក្នុងសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីត្រីដ្រូអ៊ីតទេ
- ជ. ច្រែះដែក (Fe_2O_3) អាចត្រូវបានសម្អាតដោយសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីត្រីដ្រូអ៊ីត

(24 ពិន្ទុ)

ចម្លើយ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. យើងនឹងសង្កេតឃើញមានពពុះខ្ពស់ភាយ។ យើងអាចតេស្តខ្ពស់នោះថាជាអ៊ីដ្រូសែនដោយប្រើអណ្តាតភ្លើងឈើគូស ដាក់លើមាត់បំពង់សាក ដែលវានឹងបន្លឺសំឡេង «ប៉ប»។ សមីការតាងប្រតិកម្មគីមី៖

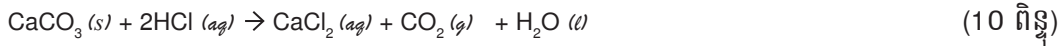

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបាតុភូតបានត្រឹមត្រូវ តែមិនសរសេរ ឬសរសេរសមីការគីមីខុស
10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបាតុភូត និងសរសេរសមីការគីមីបានត្រឹមត្រូវ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវទាំងអស់

២. អាស៊ីតស៊ីទ្រិចជាអាស៊ីតខ្សោយ ព្រោះវាបង្កឱ្យមានបំភាយខ្ពស់ (អ៊ីដ្រូសែន) យឺតៗក្នុងប្រតិកម្មជាមួយសរសៃម៉ាញ៉េស្យូម។ (6 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 6 ពិន្ទុ = សិស្សពន្យល់បាតុភូតបានត្រឹមត្រូវ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវទាំងអស់

៣. យើងនឹងសង្កេតឃើញច្នៃកំបោរលាយ និងបំភាយខ្ពស់កាបូនឌីអុកស៊ីត ដែលអាចធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មដោយទឹកកំបោរថ្លា។ សមីការតាងប្រតិកម្មគីមី៖

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបាតុភូតបានត្រឹមត្រូវ តែមិនសរសេរ ឬសរសេរសមីការគីមីខុស
10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបាតុភូត និងសរសេរសមីការគីមីបានត្រឹមត្រូវ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវទាំងអស់

- ៤. ក. ត្រឹមត្រូវ (3 ពិន្ទុ x 8 = 24 ពិន្ទុ)
- ខ. ខុស, អាស៊ីតអាសេទិចជាអាស៊ីតខ្សោយ
- គ. ត្រឹមត្រូវ
- ឃ. ខុស, សរសៃទង់ដែងមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីតស៊ីលីស្ទ្រិចខាប់ក្តៅ និងបំភាយខ្ពស់ SO_2 ។
- ង. ត្រឹមត្រូវ
- ច. ត្រឹមត្រូវ
- ឆ. ខុស, ទង់ដែង (II) អុកស៊ីត (CuO) រលាយក្នុងសូលុយស្យុងអាស៊ីតស្ត្រីច។
- ជ. ត្រឹមត្រូវ

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 3 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវ១
24 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយបានត្រឹមត្រូវទាំងអស់
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រូវទាំងអស់

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងការផ្តល់យោបល់បំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សឡើងវិញអំពីមូលដ្ឋានស្តីពីអាស៊ីត និងលក្ខណៈរបស់វា។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានខ្លះអំពីអាស៊ីត ប៉ុន្តែមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀនទាំងស្រុងទេ។ គ្រូត្រូវជួយពន្យល់សិស្សបន្ថែមទៀត។
26 - 35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនស្តីពីអាស៊ីតកម្រិតមធ្យម ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាឈ្យងាយលំឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត ដូចជាអានសៀវភៅឡើងវិញ និងឆ្លើយសំណួរជាដើម។
36 - 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

មេរៀនទី 3

បាស

វត្ថុបំណង

តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នានិយមន័យបាស
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់បាស (ប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត អំបិលអាម៉ូញ៉ូម)
- ពណ៌នាពីបាសសំខាន់ៗមួយចំនួន និង ការប្រើប្រាស់
- ពណ៌នាពីកម្រិតអាស៊ីត និងបាសតាមរយៈតម្លៃ pH

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀន 4 ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ថ្លែងប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាមកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាព តាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើនៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. និយមន័យ 2. លក្ខណៈរបស់បាស	144
1	3. លក្ខណៈគីមីរបស់បាស 3.1. អំពើជាមួយអាស៊ីត 3.2. អំពើជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត	144-145
1	4. អត្តសញ្ញាណបាស 5. បម្រើបម្រាស់	145-146
1	6. មាត្រដ្ឋាន pH 6.1. តេស្តដោយអង្គធាតុចង្កុលពណ៌ 6.2. pH ម៉ែត្រ 6.3. pH និងកសិកម្ម មេរៀនសង្ខេប សំណួរ	146-149

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការបង្រៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីបាស។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងរង្វាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលរង្វាយតម្លៃ
1	ពណ៌នានិយមន័យបាស និងរៀបរាប់ពីលក្ខណៈរូបរបស់បាស។	សិស្សត្រូវបានស្នើឱ្យសរសេរលក្ខណៈបាសនៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ និងពិភាក្សាដើម្បីកំណត់និយមន័យបាស។	សិស្សកំណត់និយមន័យបាស និងប្រាប់ពីលក្ខណៈរូបរបស់បាសបានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់បាស (អំពើជាមួយអាស៊ីត និងជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត)។	សិស្សកំណត់លក្ខណៈគីមីរបស់បាសតាមរយៈការសង្កេតពិសោធន៍ និងសរសេរសមីការតាមប្រតិកម្មគីមី។	សិស្សពន្យល់ពីលក្ខណៈបាសបាន តាមរយៈពិសោធន៍បានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីសារសំខាន់របស់បាស និងបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	សិស្សពិភាក្សាពីសារសំខាន់របស់បាស ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងបម្រើបម្រាស់ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	សិស្សពណ៌នាពីសារសំខាន់របស់បាស ដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងបម្រើបម្រាស់ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃបានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីកម្រិតអាស៊ីតបាសតាមរយៈការពិសោធន៍សំត្រង់ pH សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀនបាន។	សិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីកំណត់រកកម្រិតអាស៊ីត បាស តាមរយៈការសង្កេតពិសោធន៍។ -សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបានរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល ជាក្រុមឬជាបុគ្គល។	សិស្សបកស្រាយពីកម្រិតអាស៊ីតបាស ដោយផ្អែកលើតម្លៃ pH បានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សសង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

សិស្សបានរៀនរួចមកហើយ ក្នុងមេរៀនមុនស្តីពីអាស៊ីត ដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងមេរៀននេះ។ គ្រូត្រូវបង្រៀនដោយមានការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ដូចជាថា នៅក្នុងធម្មជាតិបាសត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការដុត (ចំហេះ) រុក្ខជាតិ ដែលលំនាំនេះបានបំបែកសារធាតុអសរីរាង្គនៅក្នុងរុក្ខជាតិឱ្យទៅជាអុកស៊ីត ដូចជាអុកស៊ីតនៃលោហៈ អាវល់កាឡុំ និងលោហៈ អាវល់កាលីដ្រី (អាវល់កាលីណូរ៉ែ) ជាដើម។ បាតុភូតនេះមានសារសំខាន់ចំពោះវិស័យកសិកម្ម ដើម្បីកែលម្អដីដែលមានជាតិអាស៊ីត។ លើសពីនេះទៅទៀត គ្រូត្រូវផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សបានសង្កេតពិសោធន៍ងាយៗដូចជា ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មបាសក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដោយប្រើក្រដាស pH ឬទឹកស្អែកក្រហម និងប្រតិកម្មមួយចំនួនរបស់បាសដូចជាអំពើរវាងបាសលើអាស៊ីត និងបាសលើអុកស៊ីតអាស៊ីតជាដើម។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

នៅចំណុចផ្ដើមក្នុងម៉ោងសិក្សានីមួយៗ គ្រូបង្រៀនត្រូវពិនិត្យមើលចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន ឬបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារមេរៀនថ្មីដែលត្រូវបង្រៀនហើយ ឬនៅ។ គ្រូត្រូវរំលឹកឡើងវិញអំពីនិយមន័យអាស៊ីត លក្ខណៈរបស់អាស៊ីត និងរូបមន្តអាស៊ីតមួយចំនួនដូចជា HCl, HNO₃, H₂SO₄ និង CH₃COOH ជាដើម ដែលបានសិក្សារួចមកហើយនៅក្នុងមេរៀនមុន។

របៀបហៅឈ្មោះ

១. អាស៊ីត

អាស៊ីត + ឈ្មោះរ៉ាឌីកាល់ + អ៊ីច

ឧទាហរណ៍៖

រូបមន្តអាស៊ីត

HCl

H₂SO₄

HNO₃

ឈ្មោះអាស៊ីត

អាស៊ីតក្លរីឌ្រីច

អាស៊ីតស៊ុលផួរិច

អាស៊ីតនីទ្រីច

ឈ្មោះរ៉ាឌីកាល់

ក្លរ (Cl)

ស៊ុលផាត (SO₄)

នីត្រាត (NO₃)

២. បាស

ឈ្មោះលោហៈ + អ៊ីដ្រុកស៊ីត

ឧទាហរណ៍៖

រូបមន្តបាស

NaOH

KOH

Ca(OH)₂

ឈ្មោះបាស

សូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត

ប៉ូតាស្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត

កាល់ស្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត

៣. អំបិល

ឈ្មោះលោហៈ + រ៉ាឌីកាល់

ឧទាហរណ៍៖

រូបមន្តអំបិល

NaCl

ZnSO₄

KNO₃

ឈ្មោះអំបិល

សូដ្យូមក្លរ

ស័ង្កសីស៊ុលផាត

ប៉ូតាស្យូមនីត្រាត

ឈ្មោះរ៉ាឌីកាល់សំខាន់ៗមួយចំនួន

រូបមន្តរ៉ាឌីកាល់

ឈ្មោះរ៉ាឌីកាល់ក្នុងអំបិល

ឈ្មោះរ៉ាឌីកាល់ក្នុងអាស៊ីត

F(I)

Cl(I)

Br (I)

I(I)

NO₃(I)

CO₃(II)

SO₄(II)

PO₄(III)

ក្លរអរ

ក្លរ

ប្រូម

អ៊ីយ៉ូដ

នីត្រាត

កាបូណាត

ស៊ុលផាត

ផូស្វាត

ក្លរអរីឌ្រីច

ក្លរីឌ្រីច

ប្រូមីឌ្រីច

អ៊ីយ៉ូដីឌ្រីច

នីទ្រីច

កាបូនិច

ស៊ុលផួរិច

ផូស្វរិច

ធាតុ

វត្ថុបំណង:
ពណ៌នានិយមន័យធាតុ និង
រៀបរាប់ពីលក្ខណៈរូបរបស់ធាតុ។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ:
ដូចម្តេចដែលហៅថាធាតុ? តើធាតុមាន
លក្ខណៈដូចម្តេចខ្លះ?

 គ្រូឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវមេរៀន
ស្តីពីអាស៊ីត និងអុកស៊ីត ដែលបានសិក្សា
រួចមកហើយ ដូចជា៖ (១)អុកស៊ីតធាតុ
មានប្រតិកម្មជាមួយទឹក និងអាស៊ីត។ (២)
អាស៊ីតមានប្រតិកម្មជាមួយធាតុ បង្កើត
បានអំបិល និងទឹក។ (៣)អាស៊ីតប្តូរពណ៌
ក្រដាសតូណ៌សុលឱ្យក្រហម។ (៤)អាស៊ីត
មានជាតិផ្លូវ។ (៥)លោហៈប្រតិកម្មជាមួយ
អាស៊ីតបញ្ចេញឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែនជាដើម។
-សិស្សពិភាក្សាពីនិយមន័យធាតុ និងប្រាប់
ពីសារធាតុធាតុក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ព្រម
ទាំងប្រាប់ពីលក្ខណៈរបស់វា ដូចជាវាមាន
ជាតិល្វីង រអិល ប្តូរពណ៌ក្រដាសតូណ៌សុល
ជាខៀវ និងអាចមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត
ជាដើម។

- គ្រូសង្ខេបចម្លើយសិស្ស និងពន្យល់ជាមួយ ដោយបង្ហាញពីសោធន៍អត្តសញ្ញាណកម្មធាតុដោយសង្កេតការប្រែពណ៌ក្រដាសតូណ៌សុល
ឬក្រដាស pH ឬទឹកស្អែកប្រក្រហម។

 ចំណេះដឹងបន្ថែម
- ធាតុជាសារធាតុដែលផ្តល់អ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រុកស៊ីត (OH) ក្នុងទឹក។ វាមានប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត ឬអុកស៊ីតអាស៊ីត ឱ្យ
ផលជាអំបិល និងទឹក។
ឧ. $\text{NaOH(aq)} + \text{HCl(aq)} \rightarrow \text{NaCl(aq)} + \text{H}_2\text{O(l)}$ $2\text{NaOH(aq)} + \text{CO}_2(\text{g}) \rightarrow \text{Na}_2\text{CO}_3(\text{aq}) + \text{H}_2\text{O(l)}$
- សារធាតុធាតុក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃមានដូចជា សាប៊ូ ផេះ(ផេះបន្លែមានផ្ទុក Na_2O , K_2O , CaO ដែលជាអុក
ស៊ីតធាតុ។ ផេះសំបកផ្លែឆ្នែក និងផេះធ្នឹបន្លាសម្បូរធាតុ។ ម្សៅសូដា(សូដ្យូមអ៊ីដ្រូសែនកាបូណាត NaHCO_3) ទឹក
អាម៉ូញាក់($\text{NH}_3(\text{aq})$) ទឹកកំបោរ($\text{Ca(OH)}_2(\text{aq})$) ទឹកសាវីល(ល្បាយសូលុយស្យុង Cl_2 និង NaOH)។

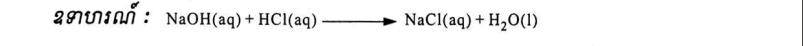
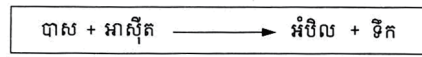
មេរៀនទី 3 ធាតុ

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នានិយមន័យធាតុ
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈរបស់ធាតុ(ប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីត អំបិលអាម៉ូញ៉ូម)
- ពណ៌នាពីធាតុសំខាន់ៗមួយចំនួននិងប្រើប្រាស់
- ពណ៌នាពីកម្រិតអាស៊ីតនិងធាតុតាមរយៈតម្លៃ pH ។

ធាតុក៏ដូចអាស៊ីតដែរវាជាសារធាតុចាំបាច់ក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ។ យើងប្រទះឃើញធាតុមាន
នៅក្នុងផ្កាដុសធ្មេញ សារធាតុជ្រូម និងសូលុយស្យុងលាងសំអាតកញ្ចក់... ។

1. និយមន័យ
ធាតុជាសមាសធាតុដែលមូលដ្ឋានរបស់វាបង្កដោយអាតូមលោហៈចូលផ្សំជាមួយបង្កើតអ៊ីដ្រុកស៊ីល
(OH) មួយឬច្រើនហើយមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

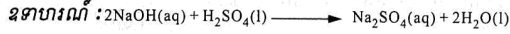
2. លក្ខណៈរបស់ធាតុ
ធាតុមានលក្ខណៈរួមជាច្រើន ៖
• ធាតុមានរសល្វីង រអិលដូចសាប៊ូ អាចប្តូរពណ៌ក្រដាសតូណ៌សុលក្រហមទៅជាពណ៌ខៀវ
• ធាតុមានអំពើជាមួយអាស៊ីតបង្កើតបានជាអំបិលនិងទឹកហៅថា "ប្រតិកម្មបន្តាប"
• ធាតុមានប្រតិកម្មជាមួយអំបិលអាម៉ូញ៉ូមឱ្យឧស្ម័នអាម៉ូញាក់ ។

3. លក្ខណៈគីមីរបស់ធាតុ
អុកស៊ីតលោហៈឬអ៊ីដ្រុកស៊ីតលោហៈទាំងអស់ជាធាតុ ។ **ឧទាហរណ៍** សូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត(NaOH)
ម៉ាញ៉េស្យូមអុកស៊ីត (MgO) ទងដែង II អុកស៊ីត (CuO) ... ។

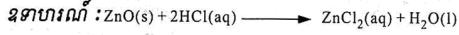
គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ៣ មេរៀនទី ៣

3.1. អំពើជាមួយអាស៊ីត

អុកស៊ីតលោហៈនិងអ៊ីដ្រុកស៊ីតលោហៈមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

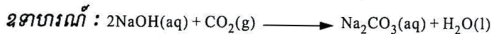
សូលុយស្យុងស័ង្កសីអុកស៊ីត (ZnO) មានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

ប្រតិកម្មរវាងបាសនិងអាស៊ីតហៅថា ប្រតិកម្មបណ្តាប ។

3.2. អំពើជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត

អ៊ីដ្រុកស៊ីតលោហៈមានអំពើជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។

បាសភាគច្រើនមិនរលាយក្នុងទឹកទេ ។ បាសណាដែលរលាយក្នុងទឹកហៅថា "បាសអាល់កាលី" ។

ឧទាហរណ៍ : សូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH) ប៉ូតាស្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (KOH) ... ជាអាល់កាលី ។

តារាងទី 1 : ឈ្មោះនិងរូបមន្តរបស់បាសមួយចំនួន

បាសមិនរលាយ	បាសរលាយ
ម៉ាញេស្យូមអុកស៊ីត MgO	សូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត NaOH
ទង់ដែង(II)អុកស៊ីត CuO	កាល់ស្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត Ca(OH) ₂
សំណ(II)អុកស៊ីត PbO	អាម៉ូញាក់ NH ₃

4. អត្តសញ្ញាណធាន

បាសអាចប្តូរពណ៌ក្រហមនៃស្រទាប់ក្រហមទៅជាពណ៌ខៀវនិងប្តូរពណ៌សូលុយស្យុងផេណុលផ្កាលេអ៊ីនគ្នានៅពណ៌ក្រហម ។ គេប្រើលក្ខណៈនេះសម្រាប់ធ្វើតេស្តសំគាល់សូលុយស្យុងបាស ។

145

វត្ថុបំណង:

ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់បាស (អំពើជាមួយអាស៊ីត និងជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត) ។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ

តើបាសមានលក្ខណៈគីមីយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

គ្រូឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវអុកស៊ីត

បាស (អុកស៊ីតលោហៈ) និងអំពើរបស់វាជាមួយអាស៊ីត។ រួចណែនាំសិស្សថា បាសមានលក្ខណៈគីមីដូចអុកស៊ីតបាសដែរ។

-ឱ្យសិស្សធ្វើការជាបុគ្គល ឬជាក្រុមដើម្បីសរសេរសមីការប្រតិកម្មគីមីដូចខាងក្រោម

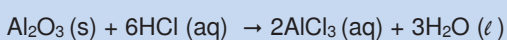
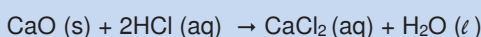
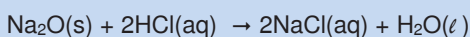
១). ប្រតិកម្មរវាងអុកស៊ីតបាស Na₂O, CaO, Al₂O₃, ZnO ជាមួយសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីទ្រីច (HCl) ។

២). ប្រតិកម្មរវាងបាស NaOH, Ca(OH)₂, Al(OH)₃, ... ជាមួយសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីទ្រីច (HCl) និងសូលុយស្យុងអាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄) ។

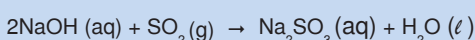
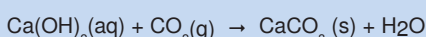
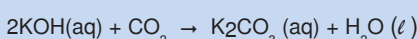
៣). ប្រតិកម្មរវាងបាស KOH, Ca(OH)₂ ... ជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត CO₂, SO₂ ... ។ គ្រូអាចបង្ហាញពិសោធន៍ពីប្រតិកម្មរវាងសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីទ្រីច (HCl) ជាមួយសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH) ដោយប្រើទឹកស្អែកក្រហម ឬទឹកផ្ការំយោលជាសម្គាល់។ បន្ទាប់មកបង្ហាញពិសោធន៍ប្រតិកម្មបាសជាមួយអុកស៊ីតអាស៊ីត តាមរយៈការផ្គុំខ្យល់ចូលក្នុងទឹកកំបោរធាប្រការផ្គុំខ្យល់ចូលក្នុងសូលុយស្យុង NaOH រាវខ្លាំងក្នុងទឹកស្អែកក្រហម។

សមីការប្រតិកម្មគីមីមួយចំនួន

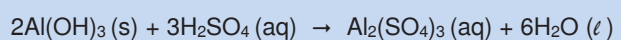
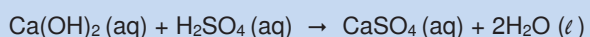
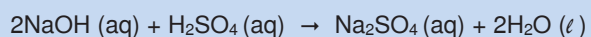
អុកស៊ីតបាស + អាស៊ីត

បាស + អុកស៊ីតអាស៊ីត

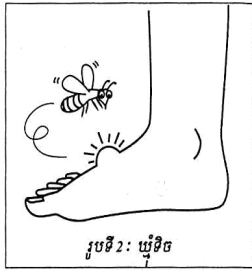

បាស + អាស៊ីត

គួរយល់ដឹង :

- នៅពេលយុទ្ធិបូសត្រូវខាំជាតិអាស៊ីតត្រូវបានវាបពេញទៅក្នុងស្បែក បណ្តាលឱ្យយើងទទួលបានការលឺចាប់ ។ ដើម្បីបំបាត់ការលឺចាប់នេះ យើងត្រូវលាងមុខរបួសនេះនិងទឹកក្នុងឬទឹកសាប៊ូស្រព្វល្អស្រង់អាម៉ូញាក់ ។
- ម្យ៉ាងទៀតនៅក្នុងចំណីអាហារដែលយើងបរិភោគប្រចាំថ្ងៃតែងមានជាតិអាស៊ីតដែលជាហេតុបណ្តាលឱ្យធ្មេញពុក ។

ដូច្នេះដើម្បីការពារកុំឱ្យធ្មេញពុកដោយសារចំណីអាហារដែលយើងបរិភោគមានជាតិអាស៊ីតនោះយើងគួរត្រូវដុសធ្មេញដោយប្រើថ្នាំដុសធ្មេញដែលមានជាតិបាស ។

5. បម្រើបម្រាស់

គេប្រើសូលុយស្យុងបាសបានក្នុងករណីពីរយ៉ាង :

- សម្រាប់បន្តាបអាស៊ីត ។ **ឧទាហរណ៍** ថ្នាំដុសធ្មេញ មានជាតិបាស គេប្រើវាដើម្បីបន្តាបអាស៊ីតជាប់ទៅលើធ្មេញដែលបណ្តាលមកពីអាហារ ។ បាសដែលប្រើនៅក្នុងថ្នាំដុសធ្មេញ គឺម៉ាញ៉េស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត ។ បរិមាណច្រើននៃអាស៊ីតនៅក្នុងក្រពះធ្វើឱ្យយើងមានអារម្មណ៍មិនល្អ ។ ឱសថដែលព្យាបាលត្រូវមានផ្ទុកបាសអាស៊ីតនិងជាតិកាបូណាតដែលអាចធ្វើប្រតិកម្មបន្តាបជាមួយអាស៊ីតបាន ។
- ប្រើសម្រាប់ជម្រះធ្មេញនិងខ្លាញ់ ។ **ឧទាហរណ៍** សាប៊ូនិងសារធាតុជម្រះ គឺជាបាស ។ សាប៊ូលាងសំអាតការ៉ូមានផ្ទុកសូដ្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត ឯសូលុយស្យុងអាម៉ូញាក់គេប្រើសម្រាប់សំអាតកញ្ចក់បង្អួចកញ្ចក់រថយន្ត ។

6. មាត្រដ្ឋាន pH

យើងបានដឹងហើយអង្គធាតុចង្កុលពណ៌ដូចជា ក្រដាសទ្វេណីសុល សូលុយស្យុងដេណុលផ្កាលេអ៊ីន ...អាចឱ្យគេកំណត់បានថាសូលុយស្យុងមួយជាអាស៊ីត ជាបាសឬណា ។ គេប្រើមាត្រដ្ឋាន pH ដើម្បីកំណត់កម្រិតអាស៊ីតឬកម្រិតបាសរបស់សូលុយស្យុង ។ កម្រិតតម្លៃ pH មានពី ០ រហូតដល់ 14 ។

វត្ថុបំណង
ពណ៌នាពីសារសំខាន់របស់បាស និងបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ
តើបាសមានសារសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ? តើគេត្រូវធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មបាសបានយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

សិស្សតិចជាបុគ្គល ឬជាក្រុមអំពី
 - សារសំខាន់ និងបម្រើបម្រាស់បាសក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។
 - សិស្សធ្វើពិសោធន៍កំណត់រកសារធាតុដែលមានលក្ខណៈបាសក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដូចជាសាប៊ូ ថ្នាំដុសធ្មេញជាដើម ដោយប្រើអង្គធាតុចង្កុលពណ៌ ដូចជាទឹកស្ពៃក្តោប ក្របាម ផ្ការំយោល ផេណុលផ្កាលេអ៊ីន ឬប្រូម៉ូទីម៉ូលខៀវ តាមលទ្ធភាពដែលមាន។

សម្គាល់ គ្រូអាចឱ្យសិស្សយកសូលុយស្យុងឬចំណីអាហារផ្សេងៗពីផ្ទះ ដើម្បីធ្វើតេស្តរកលក្ខណៈបាស។
 - គ្រូពន្យល់បន្ថែមនូវប្រភេទបាសមួយចំនួន និងបម្រើបម្រាស់របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដោយប្រើប្រាស់តារាងខាងក្រោម៖

ឈ្មោះ	រូបមន្ត	បម្រើបម្រាស់
សូដ្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត	NaOH	មាននៅក្នុងទឹកលាងសម្អាតដូចជាទឹកសាប៊ូ។ គេប្រើវាសម្រាប់ធ្វើសាប៊ូ។ នៅក្នុងទីផ្សារគេហៅថា <i>មេសាប៊ូ</i> ។
កាល់ស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត	Ca(OH) ₂	ជាកំបោរងាប់។ គេប្រើវាដើម្បីកែលម្អមានឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីត។ ក្នុងកសិកម្មគេប្រើសម្រាប់បាចលើដី ដើម្បីបំបាត់ជាតិអាស៊ីតរបស់ដី។
អាម៉ូញាក់	NH ₃	មានក្នុងទឹកលាងសម្អាតក្នុងផ្ទះ ថ្នាំសត្វល្អិតទិចឬខាំ ប្រើជាធាតុត្រជាក់ក្នុងទូទឹកកក និងប្រើធ្វើដីដូចជា ជីអាម៉ូញ៉ូមផូស្វាត ឬអាម៉ូញ៉ូមនីត្រាតជាដើម។
ប៉ូតាស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត	KOH	មាននៅក្នុងទឹកក្រូច និងប្រើសម្រាប់ធ្វើសាប៊ូ។

វត្តមាន

ពណ៌នាពីកម្រិតអាស៊ីតបាសតាមរយៈការពិសោធន៍វាស់តម្លៃ pH ។

សកម្មភាពចម្រៀន និងចៀន

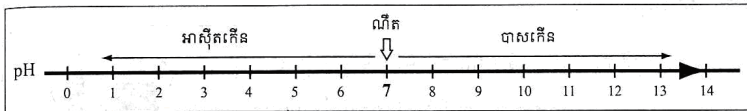
សំណួរ

-តើយើងអាចដឹងពីកម្រិតអាស៊ីត បាសក្នុងសូលុយស្យុងមួយ ដោយរបៀបណា?

- គ្រូពន្យល់សិស្សពីមាត្រដ្ឋាន pH និងអត្ថន័យរបស់វាទាក់ទងនឹងកម្រិតអាស៊ីតបាសរបស់សូលុយស្យុង។
 - ឱ្យសិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីកំណត់កម្រិតអាស៊ីតបាសរបស់សូលុយស្យុងមួយចំនួនដោយប្រើក្រដាស pH ។ គ្រូត្រូវរៀបចំឱ្យមានសូលុយស្យុងមួយចំនួនដូចជាសូលុយស្យុងយូង NaOH, HCl, H₂SO₄, ទឹកកំបោរ, ទឹកខ្មេះ, ទឹកស្ករ, ទឹកអំបិល, ទឹកផ្លែឈើស្រស់ផ្សេងៗ។ សម្រាប់ឱ្យសិស្សអនុវត្តនិងពន្យល់ពីដំណើរការវាស់តម្លៃ pH សូលុយស្យុងទាំងនោះ។
 - គ្រូសង្ខេបលទ្ធផលសិស្ស និងពន្យល់បន្ថែមពីមាត្រដ្ឋាន pH និងសារៈប្រយោជន៍របស់វាក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ។

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ៣ មេរៀនទី ៣

- បើ pH = 7 ជាសូលុយស្យុងណឺត (មិនមានលក្ខណៈអាស៊ីតនិងមិនមានលក្ខណៈបាស)
 ឧទាហរណ៍ : ទឹកបិតមាន pH = 7
- បើ pH > 7 សូលុយស្យុងមានលក្ខណៈជាបាស ។ កាលណាតម្លៃ pH កាន់តែធំនោះកម្រិតបាសរបស់សូលុយស្យុងក៏កាន់តែធំដែរ ។
- បើ pH < 7 សូលុយស្យុងមានលក្ខណៈអាស៊ីត ។ កាលណា pH កាន់តែតូចនោះកម្រិតអាស៊ីតរបស់សូលុយស្យុងកាន់តែធំ ។

តារាងទី 2 : សូលុយស្យុងនិងតម្លៃ pH

pH តូចជាង 7 (អាស៊ីត)	pH = 7 (ណឺត)	pH ធំជាង 7 (បាស)
អាស៊ីតក្លរីទ្រីច HCl	ទឹកសុទ្ធ	សូលុយស្យុងស្ករ
អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H ₂ SO ₄	សូលុយស្យុងស្ករ	សូលុយស្យុងអាម៉ូញាក់
ទឹកខ្មេះ(សូលុយស្យុងអាស៊ីត)	សូលុយស្យុងស្ករ	ទឹកកំបោរ(សូលុយស្យុងកាល់ស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត)
អេតាណូអ៊ិច)	សូលុយស្យុងអេតាណូល	

៦.1. តែសដោយអង្គធាតុចម្រុះពណ៌

អង្គធាតុចម្រុះពណ៌គឺជាសមាសធាតុដែលប្រែពណ៌ខុសៗគ្នានៅក្នុងសូលុយស្យុងអាស៊ីតនិងសូលុយស្យុងបាស ។ ក្រដាសទូណឺសុលគឺជាអង្គធាតុចម្រុះពណ៌សាមញ្ញមួយប្រភេទ ។ វាប្រែពណ៌ក្រហមក្នុងមជ្ឈដ្ឋានអាស៊ីតនិងពណ៌ខៀវនៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានបាស ។ គេអាចធ្វើតែសរកកម្រិតអាស៊ីតឬបាសរបស់សូលុយស្យុងមួយបានដោយប្រើក្រដាសទូណឺសុលដែលកំណត់ក្នុងសូលុយស្យុង ។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

- pH ជាមាត្រដ្ឋានប្រាប់ពីកម្រិតអាស៊ីត ឬបាសរបស់សារធាតុ។ pH មានតម្លៃពី 0 ទៅ 14 ដែលក្នុងនោះ អាស៊ីតមាន pH < 7, ណឺតមាន pH = 7, បាសមាន pH > 7 ។
- ផ្លែឈើមួយចំនួនមានលក្ខណៈអាស៊ីត ដែលមាន pH ប្រហែល 4 ឬ 5 ។ សាប៊ូមាន pH ប្រហែល 9 ទៅ 10 ។ ភ្លៀងអាស៊ីតមាន pH < 5.6 ។ ទឹកធម្មជាតិអាចមាន pH = 5.6 ដោយសារវត្តមាន CO₂ រលាយពីបរិយាកាស។
- ក្រដាសតូណឺសុល ប្រែពណ៌ជាក្រហមក្នុងអាស៊ីត និងប្រែពណ៌ជាខៀវក្នុងបាស។
- រុក្ខជាតិអាចរស់បានក្នុងចន្លោះ pH ពី 5.5 ទៅ 7.0 ។
- ដីមានជាតិអាស៊ីតអាចបណ្តាលមកពីភ្លៀងអាស៊ីត។

វត្ថុបំណង

-សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន។

គ្រូឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន និងឱ្យសិស្សឆ្លើយសំណួរមេរៀន។ គ្រូអាចដាក់សំណួរសម្រាប់សិស្សធ្វើនៅផ្ទះ។

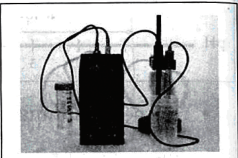

ចម្លើយសំណួរមេរៀន៖

1. បាសជាសមាសធាតុដែលបង្កដោយអាតូមលោហៈផ្សំជាមួយបង្កំអ៊ីដ្រកស៊ីល (OH) មួយ ឬច្រើន ហើយប្រតិកម្មជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិល និងទឹក។
ឧទាហរណ៍ NaOH Ca(OH)₂ Al(OH)₃...
2. គ. កំបោរងាប់

6.2. pH ម៉ែត្រ

pH ម៉ែត្រគឺជាឧបករណ៍ដើរដោយចរន្តអគ្គិសនីប្រើសម្រាប់វាស់ pH របស់សូលុយស្យុងមួយ។ គេច្រើនប្រើឧបករណ៍ pH ម៉ែត្រក្នុងការវាស់កម្រិត pH របស់ទឹកទន្លេឬដី (រូបទី 3) ។

រូបទី 3 : ការវាស់ pH របស់សូលុយស្យុងដោយប្រើ pH ម៉ែត្រ

6.3. pH និងកសិកម្ម

រុក្ខជាតិភាគច្រើនដុះលូតលាស់បានល្អនៅពេលដែល pH របស់ដីមានតម្លៃ 6.5 ។ នេះគឺជាកម្រិតណឺត។ មានគ្រាប់ធញ្ញជាតិជាច្រើនមិនអាចដុះលូតលាស់បានល្អនៅក្នុងដីដែលមានកម្រិតអាស៊ីតឬកម្រិតបាសខ្លាំងទេ។ កម្រិតលើសរបស់អាស៊ីតក្នុងដីអាចធ្វើឱ្យណឺតបានដោយបន្ថែមកាល់ស្យូមអ៊ីដ្រកស៊ីត Ca(OH)₂ ដែលជាបាសមានតម្លៃថោកឬហៅថា កំបោរងាប់។

មេរៀនសង្ខេប

- បាសជាសមាសធាតុដែលមូលដ្ឋានរបស់វាបង្កដោយអាតូមលោហៈចូលផ្សំជាមួយបង្កំអ៊ីដ្រកស៊ីល (OH) មួយឬច្រើនហើយមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក។
- បាសមានរសល្ងឹង អាចប្តូរពណ៌ទូណីសុលក្រហមទៅជាពណ៌ខៀវ
- បាសមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក
- គេប្រើបាសសម្រាប់បន្លាបអាស៊ីត សម្រាប់ជម្រះធូលីនិងខ្លាញ់។
- គេប្រើ pH ម៉ែត្រសម្រាប់វាស់កម្រិតអាស៊ីតនិងបាសរបស់សូលុយស្យុង។
- សូលុយស្យុងមានណឺត pH = 7 សូលុយស្យុងអាស៊ីតមាន pH < 7 និងសូលុយស្យុងបាសមាន pH > 7 ។

សំណួរ

1. ចូរឱ្យនិយមន័យបាសនិងឱ្យឧទាហរណ៍បញ្ជាក់។
2. ក្នុងចំណោមរូបធាតុខាងក្រោម តើមួយណាជាបាស ?
ក. ទឹកខ្លះ   ខ. ទឹក   គ. កំបោរងាប់   ឃ. ទឹកក្រូចឆ្មារ

3. តើល្អៗណាខ្លះដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់បាស ?
  - មានរសជួរ
  - ធ្វើប្រតិកម្មជាមួយអំបិលអាម៉ូញ៉ូមឱ្យផលជាឧស្ម័នអាម៉ូញាក់
  - រអិលដូចសាប៊ូ
  - ប្តូរពណ៌ទ្រីណីស៊ីលខៀវទៅជាក្រហម
  - មានរសល្វឹង
4. ចូរឱ្យឈ្មោះសមាសធាតុដែលកសិករនិយមដាក់ទៅលើដីដើម្បីប្តូរ pH របស់ដី ។
5. តើគេប្រើអ្វីដើម្បីវាស់ pH របស់សូលុយស្យុង ?
6. គេមានសូលុយស្យុងមួយមាន pH = 9 តើសូលុយស្យុងនេះជាអាស៊ីត ជាបាសឬណិត ?
7. នៅក្នុងទីពឹងសោធន៍គេមានសារធាតុចំណុះ ក៏បោះរស CaO , សូដ្យូមកាបូណាត Na₂CO₃ និងទឹក H₂O ។ ពីសារធាតុទាំងបីនេះ ចូរសរសេរសមីការគីមីដែលនាំឱ្យបាន NaOH ។
8. បញ្ចូលឧស្ម័ន CO₂ 1.568L ទៅក្នុងសូលុយស្យុងមួយដែលមាន NaOH រលាយចំនួន 6.4g គេទទួលបានផលិតផលអំបិល Na₂CO₃ ។
  - ក. ចូរកំណត់ម៉ាស់អំបិលដែលទទួលបានពីប្រតិកម្មនេះ ។
  - ខ. រកមាឌឧស្ម័នដែលចូលរួមក្នុងប្រតិកម្មខាងលើនេះ ។
 (គេឱ្យ មាឌឧស្ម័ន 22.4L/mol , Na = 23 , C = 12 , O = 16)

លំហាត់នេះលើសពីកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្សថ្នាក់ទី១
តែវាសម្របសម្រាប់កម្រិតថ្នាក់ទី 11

3. ល្អៗដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈបាស៖
  - ធ្វើប្រតិកម្មជាមួយអំបិលអាម៉ូញ៉ូមឱ្យផលជាឧស្ម័នអាម៉ូញាក់។
  - រអិលដូចសាប៊ូ
  - មានរសល្វឹង
4. សមាសធាតុដែលកសិករនិយមប្រើលើដីដើម្បីប្តូរ pH របស់ដីគឺ កាល់ស្យូមអុកស៊ីត (CaO) ឬហៅថាកំបោររស់។
5. គេប្រើក្រដាស pH ឬ pH ម៉ែត្រសម្រាប់វាស់តម្លៃ pH របស់សូលុយស្យុង។
6. ជាសូលុយស្យុងបាស។
7. $CaO + H_2O \rightarrow Ca(OH)_2$
 $Ca(OH)_2 + Na_2CO_3 \rightarrow CaCO_3 + 2NaOH$
8. ក. រកបរិមាណអំបិលដែលទទួលបាន
 $2NaOH + CO_2 \rightarrow Na_2CO_3 + 2H_2O$
 $n(NaOH) = \frac{6.4}{40} = 0.08mol$
 $n(CO_2) = \frac{1.568}{22.4} = 0.07mol$
តាមសមីការ 2mol NaOH ត្រូវការ 1mol CO₂ ដូច្នេះ បើ NaOH 0.08mol ត្រូវការ CO₂ 0.04mol។
=> CO₂ ត្រូវនៅសល់។
ដូច្នេះ ផលិតផលកំណត់ដោយ NaOH។

តាមសមីការ $n(Na_2CO_3) = 1/2 \times nNaOH$
 $= 1/2 \times 0.08 = 0.04mol$
 => $m(Na_2CO_3) = 0.04 \times (23 \times 2 + 12 + 16 \times 3) = 4.24 g$
 ដូច្នេះម៉ាស់អំបិល Na₂CO₃ កកើតគឺ 4.24 g។

ខ. គណនាមាឌឧស្ម័នចូលរួមប្រតិកម្ម
 តាមសមីការ $n(CO_2)_{ប្រតិកម្ម} = 0.04 mol$
 => $V(CO_2)_{ប្រតិកម្ម} = 0.04 \times 22.4 = 0.896 L$
 ដូច្នេះ មាឌឧស្ម័នចូលរួមប្រតិកម្មគឺ 0.896 L ។

ចំណេះដឹង និងសកម្មភាពបន្ថែម

អង្គធាតុចង្កុលពណ៌សាកលជាបន្សំល្អៗអង្គធាតុចង្កុលពណ៌សំខាន់ៗដូចជា មេទីលក្រហម ប្រូម៉ូទីម៉ូលខៀវ និង ទីម៉ូលខៀវ លាយបញ្ចូលគ្នា។ អង្គធាតុចង្កុលពណ៌សាកល ឱ្យពណ៌ខុសៗគ្នាទៅតាមតម្លៃ pH ដូចបង្ហាញខាងក្រោម៖

តម្លៃ pH	អង្គធាតុចង្កុលពណ៌សាកល
< 3	អាស៊ីតខ្លាំង ក្រហម
3-6	អាស៊ីតខ្សោយ ទឹកក្រូច/លឿង
7	ណឺត បៃតង
8-11	បាសខ្សោយ ខៀវ
> 11	បាសខ្លាំង ស្វាយ

ដូច្នេះ អង្គធាតុចង្កុលពណ៌សាកលងាយស្រួលក្នុងការកំណត់រកកម្រិតរបស់អាស៊ីតបាសកើន ឬថយចុះ។ ក្នុងករណី គ្មានអង្គធាតុចង្កុលពណ៌សាកល គេអាចប្រើទឹកស្អែកក្រហមជំនួស។ ទឹកស្អែកក្រហមមានសារធាតុ អេនតូស្យានីន (anthocyanine) ដែលមានពណ៌ស្វាយ ប៉ុន្តែវាគ្មានស្ថេរភាពក្នុងខ្យល់ទេ ដូច្នេះយើងគួរប្រើទឹកស្អែកក្រហមស្រស់សម្រាប់ជា អង្គធាតុចង្កុលពណ៌។ ខាងក្រោមជាពណ៌របស់ទឹកស្អែកក្រហមតាមតម្លៃ pH ខុសៗគ្នា។

តម្លៃ pH	អង្គធាតុចង្កុលពណ៌ស្អែកក្រហម
< 3	អាស៊ីតខ្លាំង ក្រហម
3-6	អាស៊ីតខ្សោយ ស្វាយ
7	ណឺត ខៀវ
8-11	បាសខ្សោយ បៃតង
> 11	បាសខ្លាំង លឿង

តម្លៃ pH អាស្រ័យនឹងបរិមាណអ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែន (H⁺) នៅក្នុងសូលុយស្យុង។

កំហាប់ [H ⁺] (mol/L)	pH = -log[H ⁺]
1 = 10 ⁰	0
0.1 = 10 ⁻¹	1
0.01 = 10 ⁻²	2
0.001 = 10 ⁻³	3
...	...
10 ⁻¹⁴	14

ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេសរបស់ SEAL / VVOB

គ្មានសម្ភារឧបទេស SEAL / VVOB ក្នុងមេរៀននេះទេ។

ចម្លើយ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. តម្រៀបសូលុយស្យុងខាងក្រោមទៅតាមលំដាប់ពីអាស៊ីតខ្លាំង អាស៊ីតខ្សោយ ណឺត បាសខ្សោយ និងបាសខ្លាំង។
ទឹកលាងបង្គន់(សូ.HCl) < ទឹកខ្មៅ < សូលុយស្យុងស្តារ និងទឹកអំបិលសម្ល < ទឹកអាម៉ូញាក់ < ទឹកកំបោរ
អាស៊ីតកើន <.....ណឺត.....>បាសកើន
(7 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 4 ពិន្ទុ = សិស្សតម្រៀបត្រូវលំដាប់អាស៊ីត បាស និងណឺត
7 ពិន្ទុ = សិស្សតម្រៀបត្រូវលំដាប់អាស៊ីតខ្លាំង អាស៊ីតខ្សោយ ណឺត បាសខ្សោយ និងបាសខ្លាំង
0 ពិន្ទុ = សិស្សតម្រៀបពុំបានត្រឹមត្រូវ

២.
ក. ការដុតល្បាយអាម៉ូញ៉ូមក្លរួ (រឹង) និងកាល់ស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត(រឹង) បង្កើតបានឧស្ម័នអាម៉ូញ៉ាក់ និងចំហាយទឹក
 $2NH_4Cl(s) + Ca(OH)_2(s) \rightarrow CaCl_2(s) + 2H_2O(g) + 2NH_3(g)$ (5 ពិន្ទុ)
ខ. សូលុយស្យុងប៉ូតាស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីតត្រូវបានបន្ថែមចូលក្នុងសូលុយស្យុងអាម៉ូញ៉ូមនីត្រាត បង្កើតបានជាឧស្ម័នអាម៉ូញ៉ាក់
 $2NH_4NO_3(aq) + KOH(aq) \rightarrow KCl(aq) + H_2O(l) + NH_3(g)$ (5 ពិន្ទុ)
(5ពិន្ទុ x2 =10ពិន្ទុ)

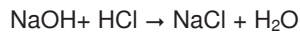
ការដាក់ពិន្ទុ: 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវមួយសំណួរ
10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវទាំងពីរសំណួរ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយពុំបានត្រឹមត្រូវ

៣. សរសេរសមីការប្រតិកម្មគីមីរវាងសមាសធាតុខាងក្រោម៖
ក. ប៉ូតាស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត និងកាបូនឌីអុកស៊ីត
 $2KOH + CO_2 \rightarrow K_2CO_3 + H_2O$ (5ពិន្ទុ)
ខ. កាល់ស្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត និងកាបូនឌីអុកស៊ីត
 $Ca(OH)_2 + CO_2 \rightarrow CaCO_3 + H_2O$ (5 ពិន្ទុ)
គ. សូដ្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត និងស្ពាន់ធារឌីអុកស៊ីត
 $2NaOH + SO_2 \rightarrow Na_2SO_3 + H_2O$ (5 ពិន្ទុ)
(5 ពិន្ទុ x3 = 15ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 5 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវមួយសំណួរ
15 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវទាំងបីសំណួរ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយពុំបានត្រឹមត្រូវ

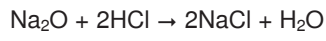
៤. ចូរសរសេរសមីការប្រតិកម្មគីមីរវាងអាស៊ីតក្លរីត្រីខ្លីជាមួយសមាសធាតុខាងក្រោម៖

ក. សូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរីត

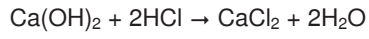
(3 ពិន្ទុ)

ខ. សូដ្យូមអុកស៊ីត

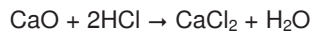
(3 ពិន្ទុ)

គ. កាល់ស្យូមអ៊ីដ្រូក្លរីត

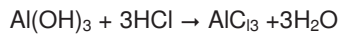
(3 ពិន្ទុ)

ឃ. កាល់ស្យូមអុកស៊ីត

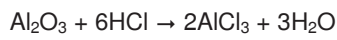
(3 ពិន្ទុ)

ង. អាលុយមីញ៉ូមអ៊ីដ្រូក្លរីត

(3 ពិន្ទុ)

ច. អាលុយមីញ៉ូមអុកស៊ីត

(3 ពិន្ទុ)

(3 ពិន្ទុ x 6 = 18 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ៖ 3 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវមួយសំណួរ
 18 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយ និងសរសេរសមីការបានត្រឹមត្រូវទាំង៦សំណួរ
 0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយពុំបានត្រឹមត្រូវ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនិងការផ្តល់យោបល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃមេរៀននេះឡើងវិញ។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀននៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាល្បឿនយល់បន្ថែមទៀតអំពីអំណាច។
26 - 35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនកម្រិតមធ្យម ដូច្នេះពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាល្បឿនយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត។ គ្រូអាចផ្តល់លំហាត់សម្រាប់ឱ្យសិស្សអនុវត្តបន្ថែមទៀត។
36 - 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

មេរៀនទី 4

អំបិល

វត្ថុបំណង

តាមសៀវភៅសិក្សាគោល បន្ទាប់ពីរៀនមេរៀននេះសិស្ស៖

- ពណ៌នានិយមន័យអំបិល
- ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល
- ពណ៌នាទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អំបិលសំខាន់ៗមួយចំនួន

ផែនការមេរៀន

មេរៀននេះត្រូវបង្រៀន 5 ម៉ោងសិក្សា ដូចបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ទៅតាមលំដាប់លំដោយនៃមេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យ ភាពទន់ភ្លន់ និងបត់បែនរបស់ខ្លួន ច្នៃប្រឌិតការបង្រៀនទៅតាមកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងស្ថានភាព តាមថ្នាក់ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្របសម្រួលទៅនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលបានស្នើនៅក្នុងការណែនាំនេះ។

តារាងទី១ ចំណងជើងរង និងបំណែងចែកម៉ោងបង្រៀន

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	ចំណងជើងរងនៃមេរៀន	ទំព័រ
1	1. និយមន័យ	150-151
1	2. លក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល 2.1. អំពើជាមួយលោហៈ 2.2. អំពើជាមួយអាស៊ីត 2.3. អំពើជាមួយបាស	151-152
1	2.4. អំពើរវាងអំបិល និងអំបិល 3. អំបិលក្នុងធម្មជាតិ	152
1	4. ទង្វើអំបិល 4.1. នៅទីពិសោធន៍ 4.2. ក្នុងឧស្សាហកម្ម 5. បម្រើបម្រាស់អំបិល	153
1	6. កំហាប់ជាម៉ូលនៃសូលុយស្យុងសង្ខេបមេរៀនសំណួរ	153-154

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការបង្រៀន

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវត្ថុបំណង សកម្មភាពបង្រៀន-រៀន និងរង្វាយតម្លៃតាមបំណងចែកម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ។ គ្រូបង្រៀនរំពឹងថានឹងអនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដូចមានរៀបរាប់ក្នុងតារាងនេះ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្រប។ សិស្សនឹងមានឱកាសអនុវត្តសកម្មភាពផ្សេងៗ ដើម្បីសិក្សាល្បឿនយល់ពីអំបិល។

តារាងទី២ ផែនការបង្រៀន និងរង្វាយតម្លៃ

ចំនួនម៉ោងសិក្សា	វត្ថុបំណង	សកម្មភាព	លទ្ធផលរង្វាយតម្លៃ
1	ពណ៌នានិយមន័យ រូបមន្ត និងឈ្មោះអំបិល ។	សិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវអុកស៊ីត អាស៊ីត និងបាស រួចពិភាក្សាពីនិយមន័យ រូបមន្ត និងឈ្មោះអំបិល។	សិស្សកំណត់និយមន័យ សរសេររូបមន្ត និងឈ្មោះអំបិលបានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល (អំពើជាមួយលោហៈ អាស៊ីត និង បាស)។	សិស្សសង្កេតពិសោធន៍ផលិតអំបិល និងសរសេរសមីការតាមប្រតិកម្មគីមី។	សិស្សធ្វើពិសោធន៍ និងសរសេរសមីការគីមីបានត្រឹមត្រូវ។
1	-ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល (អំពើរវាង អំបិល និងអំបិល)។ -ពណ៌នាអំបិលក្នុង ធម្មជាតិ។	-សិស្សសង្កេតពិសោធន៍ផលិតអំបិល និងសរសេរសមីការតាមប្រតិកម្មគីមី។ -សិស្សពិភាក្សាពីអំបិលដែលមានក្នុង ធម្មជាតិ។	-សិស្សធ្វើពិសោធន៍ និងសរសេរសមីការគីមីបានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សប្រាប់ពីអំបិលក្នុងធម្មជាតិបានត្រឹមត្រូវ។
1	ពណ៌នាពីទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អំបិល។	សិស្សពិភាក្សាគ្នាស្តីពីការផលិតអំបិលក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ និងក្នុងឧស្សាហកម្ម ព្រមទាំងបម្រើបម្រាស់អំបិលក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។	សិស្សពន្យល់ពីទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អំបិលបានត្រឹមត្រូវ។
1	-គណនាកំហាប់ជាម៉ូលរបស់ ក្នុងសូលុយស្យុង។ -សង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរមេរៀន។	-សិស្សពិភាក្សា និងដោះស្រាយលំហាត់ស្តីពីកំហាប់ជាម៉ូលរបស់សូលុយស្យុង។ -សិស្សសង្ខេបពីអ្វីដែលគេបានរៀន និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល ជាក្រុម ឬជាបុគ្គល។	- សិស្សដោះស្រាយលំហាត់ស្តីពីកំហាប់ជាម៉ូលរបស់សូលុយស្យុងបានត្រឹមត្រូវ។ -សិស្សសង្ខេប និងឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងមេរៀននេះបានត្រឹមត្រូវ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន

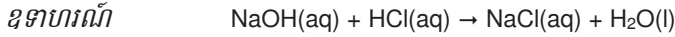
សិស្សបានរៀនរួចមកហើយ ក្នុងមេរៀនមុនស្តីពីអុកស៊ីត អាស៊ីត និងបាស ដែលក្នុងនោះសិស្សបានជួបប្រទះប្រតិកម្មមួយចំនួនដែលបង្កើតអំបិល។ នៅក្នុងមេរៀននេះ សិស្សនឹងសិក្សាស្តីពីអំបិល និងលក្ខណៈគីមីរបស់វា។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវខ្លឹមសារមេរៀនដែលបានរៀនពីមុនមក និងផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានសង្កេតពីប្រតិកម្មបង្កើតអំបិល និងលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិលងាយៗមួយចំនួន ដូចជា(១).ប្រតិកម្មបង្កើតអំបិលសូដ្យូមក្លរួពីអំពើនៃសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីនីត្រីតលើសូលុយស្យុងសូដ្យូមក្លរួ (២). អំពើរវាងអំបិលលើលោហៈ (៣). អំពើរវាងអំបិល និងអាស៊ីត (៤). អំពើរវាងអំបិល និងបាស (៥). អំពើរវាងអំបិល និងអំបិល (៦). ប្រតិកម្មបំបែកអំបិលដោយកម្ដៅជាដើម ដូចមានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ។

ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានសម្រាប់មេរៀននេះ

នៅចំណុចផ្ដើមក្នុងម៉ោងសិក្សានីមួយៗ គ្រូបង្រៀនត្រូវពិនិត្យមើលចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន ឬបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារមេរៀនថ្មីដែលត្រូវបង្រៀន ដូចជាលក្ខណៈអាស៊ីត និងបាសជាដើម។

ចំណេះដឹងបន្ថែមសម្រាប់គ្រូបង្រៀន

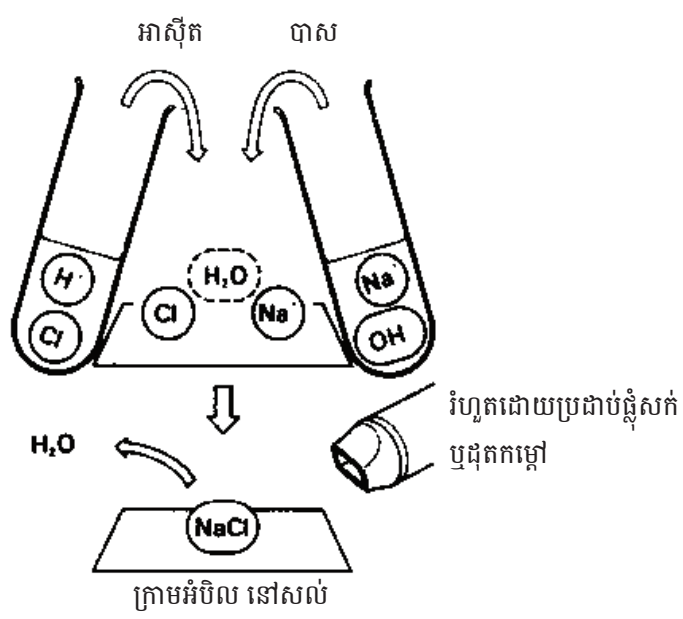
ប្រតិកម្មបន្សាបអាស៊ីតបាសជាលំនាំប្រតិកម្មមួយក្នុងការបង្កើតអំបិលក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍។

ក្នុងប្រតិកម្មខាងលើ បើគេប្រើចំនួនម៉ូលបាស (NaOH) ស្មើចំនួនម៉ូលអាស៊ីត (HCl) នោះគេនឹងទទួលបានល្បាយមួយ ដែលគ្មានអាស៊ីត គ្មានបាស គឺមានតែអំបិល និងទឹកដែលជាសូលុយស្យុងណឺត។ លក្ខណៈបែបនេះគេហៅថា ប្រតិកម្មបន្សាបអាស៊ីត បាស។

ក្នុងគីមីវិទ្យា អំបិលមានច្រើនប្រភេទណាស់។ អំបិលសម្ប ឬសូដ្យូមក្លរួ (NaCl) គ្រាន់តែជាអំបិលមួយប្រភេទប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមអំបិលជាច្រើន។ សូដ្យូមក្លរួ (NaCl) ត្រូវបានប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅ និងក្នុងឧស្សាហកម្មអាហារ សម្រាប់ជាសារធាតុបង្កើនរស់ជាតិ និងជាសារធាតុរក្សាគុណភាពអាហារ។ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មគីមីគេប្រើ NaCl សម្រាប់ទង្វើលោហៈសូដ្យូម(Na), ឧស្ម័នក្លរួ (Cl₂) សូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរួ (NaOH) និងសម្រាប់ទង្វើផលិតផលផ្សេងៗទៀត។ អំបិលផ្សេង ទៀតដែលសម្បូរក្នុងធម្មជាតិ មានដូចជា កាល់ស្យូមកាបូណាត ឬថ្នាំកំបោរ (CaCO₃) និងកាល់ស្យូមស៊ុលផាត ឬម្ខាងសិលា (CaSO₄ · 2H₂O)។

គេអាចធ្វើពិសោធន៍ងាយមួយ ដោយបន្តក់សូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរួ ឬ 2 តំណក់លើចានតូចមួយ រួចបន្តក់សូលុយស្យុង អាស៊ីតក្លរីដ្រីច 1 ឬ 2 តំណក់លើ បន្ទាប់មកយកប្រដាប់ផ្គុំសក់ ផ្គុំរំហូតទឹកចេញគេនឹងឃើញក្រាមអំបិលនៅសល់នឹងបាតចាន ដែលជាផលិតផលនៃប្រតិកម្មនេះ។

អំបិល

វត្ថុបំណង
ពណ៌នានិយមន័យរូបមន្ត និងឈ្មោះ
អំបិលបានត្រឹមត្រូវ។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ
ដូចម្តេចដែលហៅថាអំបិល? តើអំបិល
មានឈ្មោះ និងរូបមន្តយ៉ាងដូចម្តេច?

 គ្រូឱ្យសិស្សរំលឹកឡើងវិញនូវប្រតិកម្ម
បង្កើតអំបិលពីមេរៀនអាស៊ីតបាស ដែល
បានរៀននៅមេរៀនមុន។
-សិស្សគិតជាបុគ្គល ឬជាក្រុមដើម្បី ឆ្លើយ
សំណួរដូចជា៖
១). តើអំបិលខាងក្រោមមានឈ្មោះអ្វីខ្លះ?
KCl, CaSO₄, NaNO₃...
២). ចូរប្រាប់ពីអាស៊ីត និងបាសដែលបង្កើត
អំបិលនីមួយៗខាងលើ។
៣). តើអំបិលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈ
ប្រតិកម្មអ្វីខ្លះ?
-បន្ទាប់មកគ្រូពន្យល់ពីរបៀបសរសេររូបមន្ត
និងហៅឈ្មោះអំបិលមួយចំនួន។
-ឱ្យសិស្សលើកឡើងនូវនិយមន័យ
អំបិលតាមការយល់ឃើញរបស់គេ ដោយ
គ្រូធ្វើការសំយោគចុងក្រោយ។

មេរៀនទី 4 អំបិល

ចប់មេរៀននេះ សិស្សអាច

- ពណ៌នានិយមន័យអំបិល
- ពណ៌នាបានពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល
- ពណ៌នាទង្វើនិងបម្រើបម្រាស់អំបិលសំខាន់ៗមួយចំនួន។

យើងបានស្គាល់រួចមកហើយពីលក្ខណៈរបស់អាស៊ីត ។ អាតូមអ៊ីដ្រូសែនក្នុងម៉ូលេគុលអាស៊ីត
អាចជំនួសដោយអាតូមលោហៈ ហើយផលិតផលដែលបានពីការជំនួសនេះហៅថា "អំបិល" ។ អំបិល
ដែលយើងលើកមកសិក្សានេះមិនមែនសំដៅតែអំបិលសមុទ្រនោះទេ ហើយក៏មិនមែនស្តុកតែមានរស
ប្រៃដែរ ។

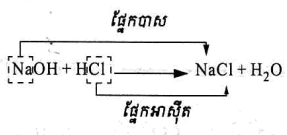
1. និយមន័យ

អំបិល គឺជាសមាសធាតុដែលម៉ូលេគុលវាផ្សំឡើងពីអាតូម លោហៈ និងវាឌីកាល់អាស៊ីត ។

ឧទាហរណ៍ : សូដ្យូមក្លរួ (NaCl) , ទង់ដែងស៊ុលផាត (CuSO₄) ...

អំបិលគឺជាផលិតផលដែលកើតឡើងនៅពេលអាស៊ីតមានប្រតិកម្មជាមួយបាស ។ អំបិលជា
សមាសធាតុដែលម៉ូលេគុលវាផ្សំឡើងពីក្រុមអាតូមពីរផ្នែក ដែលមួយផ្នែកបានមកពីបាសហើយមួយ
ផ្នែកទៀតបានមកពីអាស៊ីត ។

ឧទាហរណ៍ : សូដ្យូមក្លរួ (NaCl) កើតឡើងដោយអំពើនៃសូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH) ទៅលើ
អាស៊ីតក្លរីឌ្រីក (HCl) ។

លោហៈសូដ្យូម (Na) ជាផ្នែកដែលបានមកពីបាស ហើយក្លរួ (Cl) ជាផ្នែកបានមកពីអាស៊ីត(ឬជា
វាឌីកាល់អាស៊ីត) ។

ចម្លើយព្រាងទុក

១. KCl ប៉ូតាស្យូមក្លរួ, CaSO₄ កាល់ស្យូមស៊ុលផាត, NaNO₃ សូដ្យូមនីត្រាត ...

២. អាស៊ីត និង បាសដែលត្រូវប្រើដើម្បីសំយោគអំបិលខាងក្រោម គឺ៖

អំបិល	អាស៊ីត	បាស
KCl	HCl	KOH
CaSO ₄	H ₂ SO ₄	Ca(OH) ₂
NaNO ₃	HNO ₃	NaOH

៣. អំបិលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈប្រតិកម្មបន្សាបអាស៊ីតបាស, អាស៊ីតជាមួយលោហៈ, អុកស៊ីតលោហៈជាមួយ
អាស៊ីត, ...

តារាងទី 1 : អំបិលដែលបានពីអាស៊ីតផ្សេងៗ

អាស៊ីត	អំបិល
អាស៊ីតក្លរីទ្រីច HCl	សូដ្យូមក្លរួ NaCl អាម៉ូញ៉ូមក្លរួ NH ₄ Cl
អាស៊ីតនីទ្រីច HNO ₃	សូដ្យូមស៊ុលផាត Na ₂ SO ₄ ទង់ដែង(II)ស៊ុលផាត CuSO ₄
អាស៊ីតស៊ុលផួរិច H ₂ SO ₄	សូដ្យូមនីត្រាត NaNO ₃ ប៉ូតាស្យូមនីត្រាត KNO ₃
អាស៊ីតស៊ុលផួរី H ₂ SO ₃	សូដ្យូមស៊ុលភីត Na ₂ SO ₃

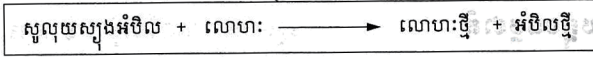
2. លក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល

2.1. អំពើជាមួយលោហៈ

អំពើនៃលោហៈទង់ដែងលើសូលុយស្យុងប្រាក់នីត្រាត គេដាក់ខ្សែទង់ដែងទៅក្នុងសូលុយស្យុងប្រាក់នីត្រាត ។ ពីរប្រតិទិនក្រោយមកគេសង្កេតឃើញកំណាច់ពណ៌ខ្មៅរុំខ្សែទង់ដែង ។ សូលុយស្យុងដើមគ្មានពណ៌ប្រៃជាពណ៌ខៀវ ។ កំណាច់ពណ៌ខ្មៅគឺលោហៈប្រាក់ ។ សមីការតាងប្រតិកម្ម :

សន្និដ្ឋាន : សូលុយស្យុងអំបិលអាចមានអំពើជាមួយលោហៈបង្កើតជាលោហៈថ្មីនិងអំបិលថ្មី ។

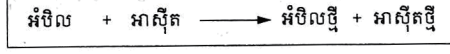

2.2. អំពើជាមួយអាស៊ីត

ពិសោធន៍ : គេបន្តក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតស៊ុលផួរិច (H₂SO₄) ចូលក្នុងបំពង់សាកមួយដែលមានដុំកំប៉ុស្តរូបអំបិលបារ៉ូមក្លរួ (BaCl₂) ឬសូលុយស្យុងបារ៉ូមនីត្រាត Ba(NO₃)₂ ។ គេសង្កេតឃើញមានកករណ៍សកកើតឡើង ។ កករណ៍សនោះគឺបារ៉ូមស៊ុលផាត (BaSO₄) ដែលមិនរលាយក្នុងទឹក ។ សមីការតាងប្រតិកម្ម :

សន្និដ្ឋាន : អំបិលអាចមានអំពើជាមួយអាស៊ីត បង្កើតបានជាអំបិលថ្មី និងអាស៊ីតថ្មី ។

វត្ថុចំណង

ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល (អំពើជាមួយលោហៈ អាស៊ីត និងបាស) ។

សកម្មភាពចម្រៀង និងទៀង

សំណួរ

តើអំបិលមានអំពើជាមួយលោហៈ អាស៊ីត និងបាសយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

- គ្រូឱ្យសិស្សពិចារណានូវសំណួរខាងក្រោម តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលគេលាយ សារធាតុខាងក្រោមបញ្ចូលគ្នា?

- ១. CuSO₄(aq) + Fe(s)
- ២. CaCO₃(s) + HCl(aq)
- ៣. CuSO₄(aq) + NaOH(aq)

- គ្រូរៀបចំពិសោធបង្ហាញសិស្ស ឬឱ្យសិស្សពិសោធខ្លួនឯងតាមក្រុម រួចឱ្យសិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ខ្លួន ដោយសរសេរសមីការគីមីបញ្ជាក់ផង ។

- គ្រូបូកសរុប និងកែតម្រូវលទ្ធផលរបស់សិស្ស ។

ដំណើរការពិសោធន៍

- ១. ដាក់ដែកគោល (Fe) ចូលក្នុងសូលុយស្យុងទង់ដែងស៊ុលផាត ឬសាច់ជូរខៀវ (CuSO₄(aq)) រួចសង្កេត។
- ២. ចាក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីទ្រីច (HCl(aq)) ចូលក្នុងបំពង់សាក ដែលមានដាក់កម្ទេចសំបកលៀស (CaCO₃) និងភ្ជាប់ទុយោឌ្យូនឱ្យឆ្លងកាត់ទឹកកំបោរថ្លា រួចសង្កេត។
- ៣. ចាក់សូលុយស្យុងទង់ដែងស៊ុលផាត ឬសាច់ជូរខៀវ (CuSO₄(aq)) ចូលក្នុងសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH(aq)) រួចសង្កេត។ គ្រូអាចប្រើទឹកកំបោរថ្លា (Ca(OH)₂(aq)) ជំនួសសូលុយស្យុង NaOH(aq)បាន។

លទ្ធផលប្រាងទុក

- ១. កំណាច់លោហៈទង់ដែងនឹងកកលើផ្ទៃដែកគោល៖ CuSO₄(aq) + Fe(s) → FeSO₄(aq) + Cu(s)
  - ២. ពពុះឧស្ម័ន (CO₂) ភាយចេញ និងធ្វើឱ្យទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អិត៖ CaCO₃(s) + 2HCl(aq) → CaCl₂ + H₂O(l) + CO₂(g)
  - ៣. កករណ៍ខៀវស្រវែត (Cu(OH)₂) កកើតមាន៖ CuSO₄(aq) + 2NaOH(aq) → Na₂SO₄(aq) + Cu(OH)₂(s)
- សម្គាល់៖ អំបិលអាចមានប្រតិកម្មជាមួយតែលោហៈណាដែលមានលក្ខណៈសកម្មគីមីខ្លាំងជាងលោហៈក្នុងសមាសធាតុអំបិល។

វត្ថុចំណុះ
 -ពណ៌នាពីលក្ខណៈគីមីរបស់អំបិល (អំពើរវាងអំបិល និងអំបិល)បានត្រឹមត្រូវ។
 -ពណ៌នាអំបិលក្នុងធម្មជាតិ។

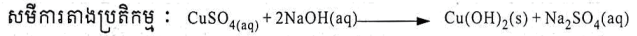
សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

សំណួរ
 តើអំបិលមានប្រតិកម្មជាមួយអំបិលផ្សេងទៀតដែរ ឬទេ? បំបែកដោយកម្ដៅឬទេ? តើក្នុងធម្មជាតិមានអំបិលអ្វីខ្លះ?

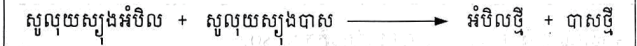
សំណួរ
 - គ្រូឱ្យសិស្សពិចារណានូវសំណួរ៖
 តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលគេ
 ១. លាយសូលុយស្យុង $\text{CaCl}_2(\text{aq})$ ជាមួយសូលុយស្យុង $\text{Na}_2\text{CO}_3(\text{aq})$
 ២. ដុតម្សៅ $\text{NaHCO}_3(\text{s})$?
 ៣. ដុតម្សៅ $\text{CaCO}_3(\text{s})$?
 - គ្រូរៀបចំពិសោធបង្ហាញសិស្ស ឬឱ្យសិស្សពិសោធន៍ឯងតាមក្រុម។
 សិស្សបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ខ្លួន ដោយ
 - សរសេរសមីការគីមីបញ្ជាក់ផង។
 - គ្រូបូកសរុប និងកែតម្រូវលទ្ធផលរបស់សិស្ស និងពន្យល់ត្រួសៗបន្ថែមអំពីអំបិលនៅក្នុងធម្មជាតិ និងសារសំខាន់របស់វា ដូចមានរៀបរាប់នៅក្នុងខ្លឹមសារមេរៀន។

2.3. អំពើជាមួយបាស

ពិសោធន៍ : បន្តកសូលុយស្យុងអំបិលទងដែងស៊ុលផាត (CuSO_4) ចូលបំពង់សាកមួយដែលមានដាត់សូលុយស្យុងសូដ្យូអ៊ីដ្រកស៊ីត (NaOH) 1mL ។ គេសង្កេតឃើញមានកករណីខៀវកើតឡើង។ កករណីខៀវនេះគឺទងដែងអ៊ីដ្រកស៊ីត។

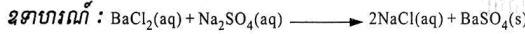

សន្និដ្ឋាន : សូលុយស្យុងអំបិលមានអំពើជាមួយសូលុយស្យុងបាស បង្កើតបានជាអំបិលថ្មី និងបាសថ្មី។

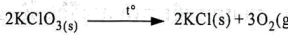
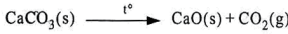
2.4. អំពើរវាងអំបិលនិងអំបិល

អំបិល 2ប្រភេទអាចមានអំពើជាមួយគ្នាបង្កើតបានជាអំបិលថ្មីពីរយ៉ាងទៀត។

ប្រតិកម្មខាងលើនេះជាប្រតិកម្មបណ្តុះ បង្កើតបានជាអំបិលថ្មី 2យ៉ាង។ ប្រតិកម្មរវាងអំបិលពីរយ៉ាងអាចសម្រេចទៅបាន លុះត្រាតែសារធាតុអំបិលកើតថ្មីទាំងពីរមានមួយជាកករណីចុះទៅបាតកែវ(ជាសារធាតុមិនរលាយក្នុងទឹក)។

មានអំបិលជាច្រើនអាចបំបែកបាននៅសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ដូចជា CaCO_3 , KClO_3 ... ។

3. អំបិលក្នុងធម្មជាតិ

ក្នុងធម្មជាតិមានអំបិលច្រើនយ៉ាងណាស់ ជាងពីរភាគបីនៃអង្គធាតុរ៉ែដែលគេស្គាល់សុទ្ធសឹងជាអំបិល។

ឧទាហរណ៍ : សូដ្យូមក្លរួ (NaCl) ប៉ូតាស្យូមក្លរួ (KCl) កាល់ស្យូមស៊ុលផាត (CaSO_4) កាល់ស្យូមកាបូណាត (CaCO_3) ... ។ អំបិលសម្បទាន 95% ជាសូដ្យូមក្លរួ។ អំបិលធម្មជាតិមានប្រើច្រើននៅក្នុងជីវភាពរស់នៅនិងក្នុងការកសាងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ សូដ្យូមក្លរួ ឬអំបិលសម្បទានអាហារមួយយ៉ាងសំខាន់ព្រោះវាចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់សារពាងកាយ។ គេប្រើអំបិលសម្បទានសម្រាប់ប្រឡាក់ម្ហូបអាហារ ដើម្បីកុំឱ្យស្អុយល្អយ។ សាច់ ត្រី ស៊ុត បន្លែ ប្រឡាក់អំបិលអាចរក្សាទុកបានយូរ ព្រោះអំបិលអាចសម្លាប់មីក្រុប។ ម្យ៉ាងទៀតសូដ្យូមក្លរួ (NaCl) ជាប្រធាតុដើមយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ធ្វើសូដ្យូអ៊ីដ្រកស៊ីត (NaOH) ។

ដំណើរការពិសោធន៍

១. លាយសូលុយស្យុង $\text{CaCl}_2(\text{aq})$ ជាមួយសូលុយស្យុង $\text{Na}_2\text{CO}_3(\text{aq})$ រួចសង្កេត។
២. ដុតម្សៅ $\text{NaHCO}_3(\text{s})$ ក្នុងបំពង់សាកដោយមានឆ្នុកភ្ជាប់ទុយោចូលទៅក្នុងទឹកកំបោរថ្លា និងសង្កេត។
៣. ដុតម្សៅសំបកលៀស (CaCO_3) ក្នុងបំពង់សាកដោយមានឆ្នុកភ្ជាប់ទុយោចូលទៅក្នុងទឹកកំបោរថ្លា និងសង្កេត។

លទ្ធផលព្រាងទុក

១. កករណីស (CaCO_3) កើតឡើង៖ $\text{CaCl}_2(\text{aq}) + \text{Na}_2\text{CO}_3(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCO}_3(\text{s}) + 2\text{NaCl}(\text{aq})$
២. ភាយឧស្ម័ន (CO_2) ធ្វើឱ្យទឹកកំបោរថ្លាប្រែជាល្អក់៖ $2\text{NaHCO}_3(\text{s}) \rightarrow \text{Na}_2\text{CO}_3(\text{s}) + \text{H}_2\text{O}(\text{l}) + \text{CO}_2(\text{g})$
៣. ភាយឧស្ម័ន (CO_2) ធ្វើឱ្យទឹកកំបោរថ្លាល្អក់៖ $\text{CaCO}_3(\text{s}) \rightarrow \text{CaO}(\text{s}) + \text{CO}_2(\text{g})$

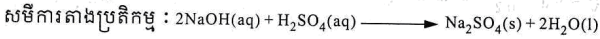
4. ធ្វើអំបិល

គេអាចធ្វើអំបិលបានតាមវិធីច្រើនយ៉ាង ។

4.1. នៅទីពិសោធន៍

គេអាចទទួលបានអំបិលដោយឱ្យអាស៊ីតមានអំពើជាមួយបាស ។

ឧទាហរណ៍ : គេឱ្យសូដ្យូមអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH) មានអំពើជាមួយអាស៊ីតស៊ីលីយ្យិច (H₂SO₄) គេទទួលបានអំបិលសូដ្យូមស៊ីលីយ្យិច (Na₂SO₄) ។

4.2. ក្នុងឧស្សាហកម្ម

គេអាចធ្វើអំបិលបានតាមប្រតិកម្មរវាងអាស៊ីតនិងលោហៈ អាស៊ីតនិងអុកស៊ីតបាស អាស៊ីតនិងអំបិល អំបិលនិងអំបិល ។

5. បម្រើបម្រាស់អំបិល

ក្នុងឧស្សាហកម្មគេប្រើអំបិលសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗទៀត ទឹកថ្នាំលាងរូបថត ។ ក្នុងសុខាភិបាលមានឱសថមួយចំនួនគឺជាផលិតផលអំបិលដូចជា ទឹកអូរ៉ាលីត ។ អំបិលមួយចំនួនគេប្រើប្រាស់ជាដី ដើម្បីកែប្រែដីឱ្យមានជីជាតិ ។ អំបិលទាំងនេះហៅថា "ជីគីមី" ។ ជីគីមីមានច្រើនប្រភេទ តែជីសំខាន់ដែលប្រើញឹកញាប់ជាងគេគឺជី អាសូត ជីផូស្វាត និងជីប៉ូតាស ។

6. កំហាប់ជាម៉ូលនៃសូលុយស្យុង

មានវិធីច្រើនយ៉ាងសម្រាប់គណនាកំហាប់សូលុយស្យុង ។ ប៉ុន្តែយើងលើកយកមកសិក្សាតែកំហាប់ជាម៉ូលនៃសូលុយស្យុងតែប៉ុណ្ណោះ ។

និយមន័យ : កំហាប់ជាម៉ូល (តាង C_M) របស់សូលុយស្យុងប្រាប់ឱ្យដឹងពីចំនួនម៉ូល n នៃធាតុរលាយ n ក្នុង សូលុយស្យុង 1L (ឬ 1dm³) ។

រូបមន្ត : C_M = n/V (mol/L) n = ចំនួនម៉ូលធាតុរលាយ V = មាឌសូលុយស្យុងគិតជា L

ឧទាហរណ៍ : គេរំលាយទងដែងស៊ីលីយ្យិច CuSO₄ 16g ទៅក្នុងសូលុយស្យុងមួយមានមាឌ 200mL ។ គណនាកំហាប់ជាម៉ូលរបស់សូលុយស្យុងនេះ ។ (គេឱ្យ : O = 16, S = 32, Cu = 64)

 វត្ថុបំណង
ពណ៌នាពីទង្វើ និងបម្រើបម្រាស់អំបិល។

សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

 សំណួរ
-តើគេអាចផលិតអំបិលបានយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
-តើគេប្រើអំបិលសម្រាប់ធ្វើអ្វីខ្លះ?

 - សិស្សពិភាក្សាក្រុមលើសំណួរខាងលើ ដោយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងដែលគេបានរៀនរួច រួមផ្សំជាមួយបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃ និងអានខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល។
- សិស្សបង្ហាញពីគំនិតរបស់គេតាមក្រុម និងគ្រូពន្យល់បន្ថែម។

ចំណេះដឹងបន្ថែម

ដំណើរការផលិតអំបិលពីទឹកសមុទ្រ (១) ទឹកសមុទ្រត្រូវរំហូតដោយកម្ដៅព្រះអាទិត្យ។ (២) អង្គធាតុរឹងមិនសុទ្ធដូចជាខ្សាច់ ដីកដី កាល់ស្យូមកាបូណាត និងកាល់ស្យូមស៊ីលីយ្យិចរងកករទៅបាតក្រោម ចំណែកអំបិលសុទ្ធត្រូវបង្ហូរចូលក្នុងអាងមួយផ្សេងទៀត។ (៣) NaCl មានកម្រិតរលាយទាបជាង MgCl₂, MgSO₄, KCl, MgBr₂ ... ដូច្នេះ NaCl ឆាប់កំណក្រោមជាងក្រុមអំបិលទាំងនេះ។ (៤) ក្រាមអំបិល ត្រូវបានប្រមូល និងធ្វើកំណក្រោមឡើងវិញ ដើម្បីទទួលបានអំបិលសុទ្ធ។

វត្ថុបំណង
-គណនាកំហាប់ជាម៉ូល ក្នុងសូលុយស្យុង។

សកម្មភាពរៀន និងរៀន

សំណួរ
ដូចម្តេចដែលហៅថា កំហាប់ជាម៉ូល? តើ គេអាចគណនាកំហាប់ជាម៉ូលបានយ៉ាង ដូចម្តេច?

សំណួរ
- គ្រូពន្យល់និយមន័យ និងរូបមន្ត សម្រាប់គណនាកំហាប់ជាម៉ូល ដោយលើក យកឧទាហរណ៍បញ្ជាក់។
- គ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សបន្ថែមពីវិធីគណនា ចំនួនម៉ូលរបស់សារធាតុដូចបង្ហាញនៅទំព័រ ទី 13 ។
$$n = \frac{m}{M} \text{ ឬ } n = \frac{v}{v_m}$$
 ដោយ $v_m=22.4\text{L/mol}$ នៅលក្ខខណ្ឌស្តង់ដា (0°C , 1 atm) សម្រាប់ករណីឧស្ម័ន។
- គ្រូដាក់លំហាត់គណនាកំហាប់ជាម៉ូល របស់សូលុយស្យុងផ្សេងៗទៀតដើម្បីឱ្យ សិស្សគណនាជាបុគ្គល ឬជាក្រុម។
- គ្រូបូកសរុប និងតែកម្រិតចម្លើយសិស្ស។

ចម្លើយ

- រកចំនួនម៉ូល CuSO_4 ក្នុងសូលុយស្យុង
 $M_{\text{CuSO}_4} = 64 + 32 + (16 \times 4) = 160\text{g}$
 $n_{\text{CuSO}_4} = \frac{16}{160} = 0.1\text{mol}$
- រកកំហាប់ជាម៉ូលរបស់សូលុយស្យុង CuSO_4
 $V_{\text{CuSO}_4} = 200\text{mL} = 0.2\text{L}$
 $C_M = \frac{n}{V} \Rightarrow C_M = \frac{0.1}{0.2} = 0.5\text{mol/L}$ ឬ 0.5M

មេរៀនសង្ខេប

- អំបិលជាសមាសធាតុដែលមានម៉ូលេគុលផ្សំដោយអាតូមលោហៈនិងវ៉ាឌីកាល់អាស៊ីត
- ពីរភាគបីនៃសមាសធាតុវិសុទ្ធសឹងជាអំបិល
- អំបិលមានសារៈសំខាន់ក្នុងជីវភាពនិងក្នុងការកសាងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ
- នៅទីពឹងសោធន៍គេធ្វើអំបិលដោយប្រតិកម្មរវាងអាស៊ីតនិងបាស
- ក្នុងឧស្សាហកម្មគេធ្វើអំបិលដោយ ប្រតិកម្មរវាងអាស៊ីតនិងលោហៈ អាស៊ីតនិងអុកស៊ីតបាស អាស៊ីតនិងអំបិល អំបិលនិងអំបិល។

សំណួរ

1. ចូរឱ្យនិយមន័យអំបិលនិងឱ្យឧទាហរណ៍ផង ។
2. ចូរប្រាប់ឈ្មោះសាមញ្ញរបស់អំបិលសូដ្យូមក្លរួ ។
3. ចូរបំពេញនិងផ្ទៀងសមីការប្រតិកម្មខាងក្រោម :
ក. $\text{HCl(aq)} + \text{NaOH(aq)} \longrightarrow \dots + \dots$
ខ. $\text{H}_2\text{SO}_4\text{(aq)} + \text{Cu(OH)}_2\text{(aq)} \longrightarrow \dots + \dots$
គ. $\text{CaCl}_2\text{(aq)} + \text{Na}_2\text{SO}_4\text{(aq)} \longrightarrow \dots + \dots$
4. គេមានសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រកស៊ីត (NaOH) 250cm^3 នៅកំហាប់ 2.0mol/dm^3 នៅក្នុងកែវ បេស៊ែមួយ ។
ក. គណនាចំនួនម៉ូល NaOH នៅក្នុងកែវបេស៊ែ ។
ខ. រកម៉ាស NaOH ដែលមានក្នុងកែវបេស៊ែ ។
(គេឱ្យ : $\text{H} = 1, \text{O} = 16, \text{Na} = 23$)

ចម្លើយ
សំណួរមេរៀន:

1. អំបិលជាសមាសធាតុដែលផ្សំដោយអាតូមលោហៈ និងវ៉ាឌីកាល់អាស៊ីត។
2. ឈ្មោះសាមញ្ញរបស់អំបិលសូដ្យូមក្លរួគឺ អំបិលសម្ល។
3. ក. $\text{HCl(aq)} + \text{NaOH(aq)} \rightarrow \text{NaCl(aq)} + \text{H}_2\text{O(l)}$
ខ. $\text{H}_2\text{SO}_4\text{(aq)} + \text{Ca(OH)}_2\text{(aq)} \rightarrow \text{CaSO}_4\text{(aq)} + 2\text{H}_2\text{O(l)}$
គ. $\text{CaCl}_2\text{(aq)} + \text{Na}_2\text{SO}_4\text{(aq)} \rightarrow \text{CaSO}_4\text{(s)} + 2\text{NaCl(aq)}$
4. ក. គណនាចំនួនម៉ូល NaOH
$$n(\text{NaOH}) = 250 \times 10^{-3} \times 2.0 = 0.5\text{ mol}$$

ខ. រកម៉ាស NaOH ដែលមាននៅក្នុងកែវបេស៊ែ
$$m(\text{NaOH}) = 0.5 \times (23+16+1) = 20\text{ g}$$

សំណួរបញ្ចប់ជំពូកទី៣

- I. ចូរគូសសញ្ញា ក្នុងប្រអប់ខាងមុខចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវតែមួយគត់
- តើធាតុណាមួយខាងក្រោមនេះដែលបង្កើតបានជាអុកស៊ីតបាន ?

☐ ក. ស្ពាន់ធីរ	☐ ខ. កាបូន
☐ គ. សូដ្យូម	☐ ឃ. អ៊ីដ្រូសែន
  - តើសូលុយស្យុងណាមួយដែលមាន pH តូចជាង 7

☐ ក. ទឹកខ្មេះ	☐ ខ. សូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត
☐ គ. ទឹកកំបោរ	☐ ឃ. ទឹកអំបិលសម្ល
  - កសិករបន្សាបជាតិអាស៊ីតពីដីដោយបន្ថែម

☐ ក. $Ca(NO_3)_2$	☐ ខ. Ca
☐ គ. $CaCl_2$	☐ ឃ. $Ca(OH)_2$
  - តើសារធាតុណាមួយដែលជាអំបិល ?

☐ ក. $ZnCl_2$	☐ ខ. CO_2
☐ គ. $Mg(OH)_2$	☐ ឃ. Ca
  - តើគេប្រើទឹកកំបោរជាសម្រាប់ផ្ទៀងអត្តសញ្ញាណអង្គធាតុណាមួយ

☐ ក. O_2	☐ ខ. CO_2
☐ គ. H_2	☐ ឃ. N_2
- I. ចូរបំពេញល្អៗខាងក្រោមឱ្យមានន័យត្រឹមត្រូវ
- អុកស៊ីតជាសារធាតុដែលម៉ូលេគុលវាមានធាតុផ្សំមួយជា .....
  - អាស៊ីតជាសារធាតុដែលមាន ..... ក្នុងម៉ូលេគុលវា ហើយមានអំពើជាមួយ ..... ឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។
  - បាសជាសមាសធាតុដែលម៉ូលេគុលវាបង្កដោយអាកុម ..... ចូលផ្សំជាមួយបង្កើត ..... មួយឬច្រើនហើយមានអំពើជាមួយអាស៊ីតឱ្យផលជាអំបិលនិងទឹក ។
  - អំបិលជាសមាសធាតុដែលម៉ូលេគុលវាផ្សំដោយអាកុម លោហៈ និង .....

ចម្លើយ

សំណួរបញ្ចប់ជំពូកទី៣

- I.
- គ. សូដ្យូម , 2. ក. ទឹកខ្មេះ
  3. ឃ. $Ca(OH)_2$, 4. ក. $ZnCl_2$
  5. ខ. CO_2
- II.
- អាតូមអុកស៊ីសែន,
  - អាតូមអ៊ីដ្រូសែន, បាស ឬអុកស៊ីតបាស
  - លោហៈ, អ៊ីដ្រូកស៊ីត
  - វ៉ាឌីកាល់អាស៊ីត

III.

1. អាស៊ីត៖ កូកាកូឡា, ស្រា, ទឹកប៉េងប៉ោះ
ណីត៖ ទឹក,
បាស៖ ទឹកសាប៊ូ, ស៊ីត

2. សមីការបំប្លែង៖

- (1) $CaCO_3 \rightarrow CaO + CO_2$
- (2) $CaO + H_2O \rightarrow Ca(OH)_2$
- (3) $Ca(OH)_2 + CO_2 \rightarrow CaCO_3 + H_2O$
- (4) $CaO + 2HCl \rightarrow CaCl_2 + H_2O$
- (5) $Ca(OH)_2 + 2HNO_3 \rightarrow Ca(NO_3)_2 + 2H_2O$

3. CaO ឬ Ca(OH)₂

4. ព្រោះដំណាក់កាលច្រើនមិនដុះលូតលាស់
ល្អនៅលើដីដែលមានជាតិអាស៊ីតទេ ដូច្នេះ
ការស្គាល់តម្លៃ pH អាចឱ្យកសិករដឹងពី
លក្ខណៈរបស់ដី ដើម្បីធ្វើការកែប្រែគុណ
ភាពដីបាន។

5. យើងអាចធ្វើតេស្តដោយប្រើក្រដាសតូ
ណីសុល ឬអង្គធាតុចង្កុលណាម៉ាស៊ីត -
បាស។

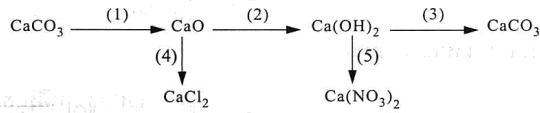
6.

	X	X	X	0
	X	0	X	0

III. សំណួរត្រិះរិះ

1. គេវាស់ pH នៃផលិតផលមួយចំនួនដូចជា កូកាកូឡា pH ប្រហែល 2.5 ទឹកមាន pH = 7 ស្រា
pH = 3.2 ទឹកសាប៊ូមាន pH = 10.1 ទឹកប៉េងប៉ោះ pH = 3.8 ស៊ីត pH = 7.8 ។ ចូរធ្វើចំណែក
ថ្នាក់ផលិតផលទាំងនេះតាមក្រុម អាស៊ីត បាស ណឺត ។

2. ចូរសរសេរសមីការបំប្លែងដូចខាងក្រោម

- 3. ចូរឱ្យសមាសធាតុណាខ្លះដែលកសិករនិយមប្រើដាក់ទៅលើដីដំណាំដើម្បីប្តូរ pH របស់ដី ។
- 4. ហេតុអ្វីបានជាការស្គាល់ pH នៃដីដាំដំណាំមានសារៈសំខាន់ចំពោះកសិករ ?
- 5. តើអ្នកធ្វើតែសយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីឱ្យដីមានលក្ខណៈជាអាស៊ីតឬបាស ?
- 6. គេឱ្យសូលុយស្យុងខាងក្រោមនេះមានប្រតិកម្មជាមួយគ្នា ។ ចូរគូសសញ្ញា (X) កាលណាមាន
ប្រតិកម្មនិងសញ្ញា (0) កាលណាគ្មានប្រតិកម្ម

សូលុយស្យុង	Na ₂ CO ₃	KCl	Na ₂ SO ₄	NaNO ₃
Pb(NO ₃) ₂				
BaCl ₂				

IV. លំហាត់

1. ដើងមួយមានដាក់សូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីឌ្រីច ដែលក្នុងនោះមានអាស៊ីតស៊ុលផួរិច 25g ។ គេ
បន្តបន្ថយសូលុយស្យុងអាស៊ីតនេះដោយសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរីត ។ គណនា :

ក. ម៉ាសសូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរីតដែលត្រូវប្រើ

ខ. រកម៉ាសអំបិលដែលកកើត

(គេឱ្យ : H = 1 , O = 16 , Na = 23 , Cl = 35.5) ចំ. ក. 27.39g , ខ. 40g

2. គេចាក់សូដ្យូមស៊ុលផួរិចចំនួន 250cm³ នៅក្នុងបាត 0.1mol/dm³ ចូលទៅក្នុងសូលុយស្យុងបារ្យូមក្លរីត
ដែលមានបរិមាណលើស គេទទួលបានកករក្រោយប្រតិកម្ម ។

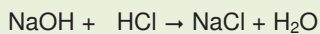
ក. សរសេរសមីការតាមប្រតិកម្ម ។

ខ. រកចំនួនម៉ូលរបស់បារ្យូមក្លរីតដែលចូលរួមប្រតិកម្ម ។ ខ. 0.025mol

156

IV.

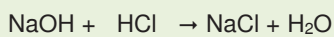
1. ក. គណនាម៉ាសសូដ្យូមអ៊ីដ្រូក្លរីតដែលត្រូវប្រើ

40 g   36.5 g

$$m? \quad 25 g \quad \Rightarrow m = (40 \times 25) / 36.5 = \underline{27.39 g}$$

ខ. រកម៉ាសអំបិលដែលកកើត

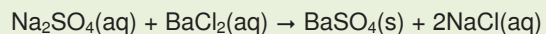
36.5 g   58.5 g

$$25 g \quad m? \Rightarrow m = (25 \times 58.5) / 36.5$$

$$= \underline{40.0 g}$$

2.

ក. សមីការតាមប្រតិកម្ម

1 mol   1 mol   1 mol

ខ. រកចំនួនម៉ូលបារ្យូមក្លរីតដែលចូលរួមប្រតិកម្ម

$$n(Na_2SO_4) = 0.1 \times 0.250 = 0.025 \text{ mol}$$

$$n(BaCl_2) = n(Na_2SO_4) = \underline{0.025 \text{ mol}}$$

គីមីវិទ្យា ជំពូកទី ៣ មេរៀនទី ៤

គ. រកម៉ាស់កករដែលទទួលបានក្រោយប្រតិកម្ម ? គ. 5.82g

(គេឱ្យ : O = 16 , S = 32 , Ba = 137)

3. គេមានសូលុយស្យុងអាស៊ីតក្លរីច 200cm³ នៅកំហាប់ 2.0mol/dm³ ។ គេចង់បន្សាបអាស៊ីតខាងលើនេះដោយប្រើសូលុយស្យុងសូដ្យូមអ៊ីដ្រូកស៊ីត ។

ក. សរសេរសមីការតាំងប្រតិកម្ម

ខ. រកចំនួនម៉ូល HCl ដែលត្រូវបន្សាប ។ ចំ. 0.4mol

គ. រកម៉ាស់ NaOH ចាំបាច់ត្រូវប្រើដើម្បីបន្សាបអាស៊ីតនេះ ។

(គេឱ្យ : H = 1 , O = 16 , Na = 23) ។ ចំ. 16g

តារាងប្រាងភាពរលាយក្នុងទឹកនៃអាស៊ីត បាស អំបិល

អ៊ីដ្រូកស៊ីត និង វានិកាតអាស៊ីត (ជាមួយវាខ្លាំងៗ)	អ៊ីដ្រូសែត និងលោហៈ "ជាមួយវាខ្លាំង"													
	H I	K I	Na I	Ag I	Mg II	Ca II	Ba II	Zn II	Hg II	Pb II	Cu II	Fe II	Fe III	Al III
• OH (I)	រ	រ	រ	-	មរ	ត	រ	មរ	-	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ
• Cl (I)	រ/ហ	រ	រ	មរ	រ	រ	រ	រ	រ	ត	រ	រ	រ	រ
• NO ₃ (I)	រ/ហ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ
• CH ₃ COO (I)	រ/ហ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	រ	-	ត
• S (II)	រ/ហ	រ	រ	មរ	-	ត	រ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	-
• SO ₃ (II)	រ/ហ	រ	រ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	-	-
• SO ₄ (II)	រ/មហ	រ	រ	ត	រ	ត	មរ	រ	-	មរ	រ	រ	រ	រ
• CO ₃ (II)	រ/ហ	រ	រ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	-	មរ	-	មរ	-	-
• SiO ₃ (II)	មរ/មហ	រ	រ	-	មរ	មរ	មរ	មរ	-	មរ	-	មរ	មរ	មរ
• PO ₄ (III)	រ/មហ	រ	រ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ	មរ

- រ : សមាសធាតុដែលរលាយក្នុងទឹក
- មរ : សមាសធាតុដែលមិនរលាយក្នុងទឹក
- ត : សមាសធាតុដែលរលាយតិចក្នុងទឹក
- មហ : សមាសធាតុដែលមិនងាយហើរ
- ហ : សមាសធាតុហើរឬបំបែកដោយមិនមែនដោយហើយប្លែងជាឧស្ម័ន
- គំនួស - : សមាសធាតុដែលពុំឃើញមាន

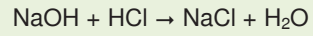
គ. រកម៉ាស់កករដែលទទួលបាន

តាមសមីការគេបាន

$$n(\text{Ba SO}_4) = n(\text{Na}_2\text{SO}_4) = 0.02.5 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m(\text{Ba SO}_4) = 0.025 \times (137+32+64) = 5.82 \text{ g}$$

3. ក. សមីការតាំងប្រតិកម្មបន្សាប

1 mol   1 mol

ខ. រកចំនួនម៉ូល HCl

$$n(\text{HCl}) = 2.0 \times 0.2 = \underline{0.4 \text{ mol}}$$

គ. រកម៉ាស់ NaOH

តាមសមីការ

$$n(\text{NaOH}) = n(\text{HCl}) = 0.4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m(\text{NaOH}) = 0.4 \times 40 = \underline{16 \text{ g}}$$

ការប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទេសរបស់ SEAL / VVOB

គ្មានសម្ភារឧបទេស SEAL / VVOB ក្នុងមេរៀននេះទេ។

សំណួរខ្លឹមសម្រាប់មេរៀន អំបិល

គ្រូអាចប្រើប្រាស់សំណួរនិងលំហាត់ខាងក្រោមនេះទាំងអស់ ឬមួយចំនួន នៅក្នុងវិញ្ញាសាប្រឡងប្រចាំខែ ឬប្រឡងឆមាស ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃការយល់ដឹងរបស់សិស្សលើមេរៀន អំបិល។

រយៈពេល៖ 1 ម៉ោង   ពិន្ទុសរុប៖ 50 ពិន្ទុ

១. ចូរផ្តល់ប្រតិកម្មគីមីខាងក្រោម ជាមួយនឹងប្រភេទប្រតិកម្មរបស់វា៖ (8 ពិន្ទុ)

ប្រតិកម្មគីមី	ប្រភេទប្រតិកម្ម
ក. $\text{CaO(s)} + 2\text{HCl(aq)} \rightarrow \text{CaCl}_2\text{(aq)} + \text{H}_2\text{O(l)}$	1. អុកស៊ីតលោហៈ + អាស៊ីត $\rightarrow$ អំបិល + ទឹក
ខ. $\text{Ca(OH)}_2\text{(aq)} + \text{H}_2\text{SO}_4\text{(aq)} \rightarrow \text{CaSO}_4\text{(s)} + 2\text{H}_2\text{O(l)}$	2. បាស + អាស៊ីត $\rightarrow$ អំបិល + ទឹក
គ. $\text{FeCl}_3\text{(aq)} + 3\text{KOH(aq)} \rightarrow \text{Fe(OH)}_3\text{(s)} + 3\text{KCl(aq)}$	3. លោហៈ + អាស៊ីត $\rightarrow$ អំបិល + ឧស្ម័នអ៊ីដ្រូសែន
ឃ. $2\text{AgNO}_3\text{(aq)} + \text{Cu(s)} \rightarrow 2\text{Ag(s)} + \text{Cu(NO}_3)_2\text{(aq)}$	4. អំបិល + អាស៊ីត $\rightarrow$ អំបិលថ្មី + អាស៊ីតថ្មី
	5. អំបិល + បាស $\rightarrow$ អំបិលថ្មី + បាសថ្មី
	6. បាស + អុកស៊ីតអាស៊ីត $\rightarrow$ អំបិល + ទឹក
	7. អំបិល + អំបិល $\rightarrow$ អំបិលថ្មី + អំបិលថ្មី
	8. លោហៈ + អំបិល $\rightarrow$ លោហៈថ្មី + អំបិលថ្មី

២. ចូរប្រាប់ឈ្មោះអំបិលខាងក្រោម៖ (10 ពិន្ទុ)

- ក. CaCl_2 ,   ខ. Na_2CO_3 ,   គ. FeSO_4 ,   ឃ. AgNO_3 ,   ង. K_3PO_4

៣. ចូរបំពេញ និងថ្លឹងសមីការគីមីខាងក្រោម៖ (12 ពិន្ទុ)

- ក. $\text{Zn(s)} + \text{CuSO}_4\text{(aq)} \rightarrow$ _____
- ខ. $\text{BaCl}_2\text{(aq)} + \text{H}_2\text{SO}_4\text{(aq)} \rightarrow$ _____
- គ. $\text{CuSO}_4\text{(aq)} + \text{NaOH(aq)} \rightarrow$ _____

៤. គេរំលាយក្រាមអំបិលសម្ប (NaCl) ចំនួន 5.85 g ចូលក្នុងទឹក គេទទួលបានសូលុយស្យុងអំបិលចំនួន 200 mL។ តើសូលុយស្យុងនេះមានកំហាប់អំបិលជាម៉ូលស្មើប៉ុន្មាន? (10 ពិន្ទុ)

៥. គេមានសូលុយស្យុងសូដ្យូអ៊ីដ្រុកស៊ីត (NaOH) កំហាប់ 0.15 mol/L ចំនួន 500 mL។ តើនៅក្នុងសូលុយស្យុងនេះ មាន NaOH រលាយក្នុងនោះប៉ុន្មានក្រាម? (10 ពិន្ទុ)

បង្ហាញ ការដាក់ពិន្ទុ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

១. ក = 1,   ខ = 3   គ. 5,   ឃ. 8

(2 ពិន្ទុ x 4 = 8 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានមួយ
8 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានទាំងបួន
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ

២. ក. CaCl_2 : កាល់ស្យូមក្លរួ,   ខ. Na_2CO_3 : សូដ្យូមនីត្រាត   គ. FeSO_4 : ដែកស៊ុលផាត
ឃ. AgNO_3 : ប្រាក់នីត្រាត   ង. K_3PO_4 : ប៉ូតាស្យូមផូស្វាត

(2 ពិន្ទុ x 5 = 10 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានមួយ
10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានទាំងប្រាំ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ

៣. ក. $\text{Zn(s)} + \text{CuSO}_4(\text{aq}) \rightarrow \text{ZnSO}_4(\text{aq}) + \text{Cu(s)}$
ខ. $\text{BaCl}_2(\text{aq}) + \text{H}_2\text{SO}_4(\text{aq}) \rightarrow \text{BaSO}_4(\text{s}) + 2\text{HCl}(\text{aq})$
គ. $\text{CuSO}_4(\text{aq}) + 2\text{NaOH}(\text{aq}) \rightarrow \text{Cu(OH)}_2(\text{s}) + \text{Na}_2\text{SO}_4(\text{aq})$

(4 ពិន្ទុ x 3 = 12 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 2 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានមួយ
10 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយត្រូវបានទាំងប្រាំ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ

៤. គណនាកំហាប់អំបិលជាម៉ូលក្នុងសូលុយស្យុង

$n(\text{NaCl}) = 5.85/58.5 = 0.1 \text{ mol}$

$C(\text{NaCl}) = 0.1/0.2 = \mathbf{0.5 \text{ M}}$

(10 ពិន្ទុ)

ការដាក់ពិន្ទុ: 5 ពិន្ទុ = សិស្សរកចំនួនម៉ូល NaCl ត្រូវ
10 ពិន្ទុ = សិស្សរកកំហាប់ជាម៉ូលត្រូវ
0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ

៥. រកម៉ាស់ NaOH រលាយក្នុងសូលុយស្យុង

$$n(\text{NaOH}) = 0.15 \times 0.5 = 0.075 \text{ mol}$$

$$m(\text{NaOH}) = 0.075 \times 40 = \mathbf{3 \text{ g}}$$

ការដាក់ពិន្ទុ: 5 ពិន្ទុ = សិស្សរកចំនួនម៉ូល NaOH ត្រូវ

10 ពិន្ទុ = សិស្សរកម៉ាស់ NaOH ត្រូវ

0 ពិន្ទុ = សិស្សឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ

(10 ពិន្ទុ)

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការសម្រេចបានរបស់សិស្ស

ពិន្ទុ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនិងការផ្តល់យោបល់ចំពោះគ្រូបង្រៀន
0 - 13	សិស្សនៅមិនទាន់មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ដូច្នេះគ្រូត្រូវពន្យល់សិស្សពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃមេរៀននេះឡើងវិញ។
14 - 25	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ពីខ្លឹមសារមេរៀននៅឡើយទេ។ គ្រូត្រូវជួយបំផុសឱ្យសិស្សសិក្សាល្បឿនយល់បន្ថែមទៀតអំពីអំបិល។
26 - 35	សិស្សមានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ និងបានយល់នូវខ្លឹមសារមេរៀនកម្រិតមធ្យម ដូច្នេះពួកគេត្រូវការចាំបាច់សិក្សាល្បឿនយល់ឱ្យបានច្រើនជាងនេះទៀត។ គ្រូអាចផ្តល់លំហាត់សម្រាប់ឱ្យសិស្សអនុវត្តបន្ថែមទៀត។
36 - 50	សិស្សបានយល់ច្បាស់លាស់អំពីខ្លឹមសារមេរៀន។

គាំទ្រដោយ

STEPSAM ឌី.អិល